

การให้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นางสาววราสนา อภิษฎาวงศ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรปริญญาเอกเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาบริหารธุรกิจศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2534

ISBN 974-578-402-8

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

017969 i 10313813

THE USE OF THESES AT CHULALONGKORN UNIVERSITY LIBRARIES

MISS WASANA ABHINYAWONGSE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts

Department of Library Science

Graduate School

Chulalongkorn University

1991

ISBN 974-578-402-8

หัวข้อวิทยานิพนธ์
โดย
ภาควิชา
อาจารย์ที่ปรึกษา

การใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นางสาววาสนา อภิษฎาวงศ์
บรรณารักษศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชลทิศา สุทธิจันทร์กุล

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติ ให้มีวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

[Handwritten signature]

..... คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วิสารักษ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

[Handwritten signature]

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ พจี จันทร์อมล)

[Handwritten signature]

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชลทิศา สุทธิจันทร์กุล)

[Handwritten signature]

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประภาวดี สืบสำเภา)

[Handwritten signature]

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณนิมล กุลบุญ)

วาทนา อภินิหารวงศ์ : การใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (The Use of Theses at Chulalongkorn University Libraries) อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชลทิศา สุทธิรัตนรงค์, 177 หน้า. ISBN 974-578-402-8

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงการใช้วิทยานิพนธ์ในด้านวัตถุประสงค์ของการใช้วิธีการเข้าถึงวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาและอายุของวิทยานิพนธ์ที่ใช้ และปัญหาในการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดคณะทั้ง 15 แห่ง และหอสมุดกลาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในภาคต้น ปีการศึกษา 2533 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม โดยเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2533 รวมแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน จำนวน 485 ชุด คิดเป็นร้อยละ 91.51

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้วิทยานิพนธ์สูงสุดเป็นผลิตปริญญาโท ใช้วิทยานิพนธ์สาขาบริหารธุรกิจสูงสุด และผู้ใช้วิทยานิพนธ์ทั้งหมดใช้วิทยานิพนธ์สอดคล้องกับสาขาวิชาที่ศึกษาอยู่ในระดับความเชื่อมั่น 0.05 นอกจากนี้ผู้ใช้มีวัตถุประสงค์ในการใช้วิทยานิพนธ์เพื่อค้นคว้าประกอบการเขียนรายงาน เพื่อค้นคว้าประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์และเพื่อใช้เตรียมสอบ ผู้ใช้มีความถี่ในการใช้วิทยานิพนธ์ไม่แน่นอนและใช้วิทยานิพนธ์ที่ได้จัดพิมพ์ระหว่าง พ.ศ. 2529 - 2532 สูงที่สุด โดยได้ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์จากการใช้คู่มือช่วยค้นประเภทบัตรรายการวิทยานิพนธ์และใช้ตัวเล่มวิทยานิพนธ์ในส่วนของบทคัดย่อวิทยานิพนธ์

ในด้านปัญหาพบว่า ผู้ใช้ประสบปัญหาห้องสมุดมีวิทยานิพนธ์ของสถาบันน้อยอยู่ในระดับมาก และประสบปัญหาในระดับปานกลางในเรื่องไม่สามารถหยิบวิทยานิพนธ์ด้วยตนเองได้ ไม่สามารถยืมวิทยานิพนธ์ออกนอกห้องสมุดได้ วิทยานิพนธ์เล่มใหม่นำมาจัดเรียงชั้นชั้นบริการล่าช้า จำนวนเล่มวิทยานิพนธ์ที่ให้บริการแต่ละครั้งน้อยเกินไป จำนวนโต๊ะนั่งเฉพาะบุคคลในห้องวิทยานิพนธ์มีน้อย และวิทยานิพนธ์แต่ละชื่อเรื่องมีเพียงเล่มเดียวไม่เพียงพอต่อการใช้

Wasana Abhinyawongse : The Use of Theses at Chulalongkorn
University Libraries. Thesis Advisor :

Assistant Professor Chonthicha Sutthinirunkul, 177 pp.

ISBN 974-578-402-8

Abstract.

The purposes of this study were to study the use of theses in fifteen libraries and central library of Chulalongkorn University in terms of user's objectives, methods of accessing theses, majors of theses, years of publication, and problems in using theses, first semester, 1990. The questionnaire was used to gather data during August - September, 1990. The returned rate of the questionnaire was 485 from the sample (91.51 %).

The results of this study indicated that the majority of theses users was the graduate students. They used theses majoring in business administration, and used the theses associated to their majors at the 0.05 level of significance. They used theses for their writing reports, for writing their theses and preparing for their examination. The frequencies in using theses were uncertain. They used theses of academic years during 1986-1989 and inquired the theses title by using theses card catalog. Eventually, they used the theses in terms of abstracts.

The major problem which was rated at the strong agreement is less theses of other universities. The moderate agreement problems respectively are : users can not pick up the theses from the shelves by themselves, users can not borrow the theses out of the libraries, the new theses were put on the shelves lately, the number of theses are less for servicing, there are less of carrell, and there is only one copy of theses.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชลทิศา สุทธิจันทร์กุล ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำปรึกษาและตรวจแก้ไขถ้อยคำสำนวนด้วยความเอาใจใส่อย่างเต็มที่ตลอด รวมทั้งขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ สุริยวงศ์ อาจารย์ผู้ให้คำแนะนำทางด้านสถิติ รองศาสตราจารย์ ศ.จ. จันทวัฒน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณพิมล กุลบุญ และรองศาสตราจารย์ ดร. ประภาวดี สืบสนธิ ที่กรุณาเป็นประธานคณะกรรมการ และกรรมการคุมสอบวิทยานิพนธ์ และเนื่องจากทนายวิชัยครั้งนี้ บางส่วน ได้รับมาจากทนายอดิเทพการวิชัยของศาสตราจารย์สุทธิลักษณ์ อัมพันวงศ์ จึงขอกราบขอบพระคุณท่านมา ณ ที่นี้ด้วย

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณบิดา-มารดา บรรดาอาจารย์และพี่ ๆ รวมทั้งผู้ที่มิได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ ซึ่งให้กำลังใจและมีเจตนาดีแก่ผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

วาสนา อภิกุลวงศ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

iii

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญรูปภาพ	ญ
บทที่ 1. บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
แนวเหตุผล	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
วิธีดำเนินการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
บทที่ 2. การดำเนินงานวิทยานิพนธ์ของห้องสมุด	11
ความหมายของวิทยานิพนธ์	11
ความสำคัญของวิทยานิพนธ์	12
แหล่งผลิตวิทยานิพนธ์	13
การเผยแพร่วิทยานิพนธ์	14
การเผยแพร่วิทยานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	24
การดำเนินงานวิทยานิพนธ์ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	27
สถาบันวิทยบริการ	28
ห้องสมุดคณะครุศาสตร์	34
ห้องสมุดคณะทันตแพทยศาสตร์	35
ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์	37
ห้องสมุดคณะนิเทศศาสตร์	40

	ห้องสมุดคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	43
	ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์	45
	ห้องสมุดคณะเภสัชศาสตร์	46
	ห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์	48
	ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์	50
	ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์	53
	ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์	54
	ห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์	56
	ห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	57
	ห้องสมุดคณะสัตวแพทยศาสตร์	60
	ห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์	62
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	66
	ขอบเขตและกลุ่มตัวอย่าง	66
	การศึกษาต้นคว้าข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์	69
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	69
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	70
	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	72
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	73
บทที่ 5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	145
	สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล	146
	ข้อเสนอแนะเพื่ดำเนินการปรับปรุงงานวิทยานิพนธ์	152
บรรณานุกรม	.....	155
ภาคผนวก	.....	167
ประวัติผู้วิจัย	.....	177

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

1	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา กับจำนวนวิทยานิพนธ์ จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2528 - 2532	25
2	รายชื่อวิทยานิพนธ์ที่มีอยู่ในห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ...	39
3	รายชื่อวิทยานิพนธ์ที่มีอยู่ในห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .	42
4	รายชื่อวิทยานิพนธ์ชั้นปริญญาโทของห้องสมุดคณะ เกษศาสตร์	47
5	สรุประบบการจัดเก็บและให้บริการวิทยานิพนธ์ห้องสมุด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	64
6	จำนวนผลิตและขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามห้องสมุด.....	68
7	จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนจำแนกตามห้องสมุด.....	71
8	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ	75
9	สถานภาพผู้ใช้วิทยานิพนธ์จำแนกตามคณะที่สังกัดและสาขาวิชาที่ศึกษา	78
10	สาขาวิทยานิพนธ์ที่ใช้ จำแนกตามผู้ใช้	85
11	สาขาวิทยานิพนธ์ที่ผลิตปริญญาตรีที่ใช้ จำแนกตามคณะที่ศึกษา	90
12	สาขาวิทยานิพนธ์ที่ผลิตปริญญาโทที่ใช้ จำแนกตามสาขาทางด้านมนุษยศาสตร์ ...	96
13	สาขาวิทยานิพนธ์ที่ผลิตปริญญาโทที่ใช้ จำแนกตามสาขาทางด้านวิทยาศาสตร์ ...	101
14	สาขาวิทยานิพนธ์ที่ผลิตปริญญาโทที่ใช้ จำแนกตามสาขาทางด้านสังคมศาสตร์ ...	107
15	วัตถุประสงค์ของผู้ใช้วิทยานิพนธ์ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด	113
16	การใช้วิทยานิพนธ์ของสถาบันต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด	115
17	ความถี่ในการใช้วิทยานิพนธ์ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด	117
18	ช่วงปี พ.ศ. ของวิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด	119
19	วิธีค้นเพื่อหาได้ชื่อเรื่อง จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด	121
20	วิธีค้นเพื่อหาได้ตัวเล่มวิทยานิพนธ์ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด	123
21	ความถี่ในการค้นพบตัวเล่มวิทยานิพนธ์ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด	124
22	วิธีค้นพบในกรณีไม่พบวิทยานิพนธ์ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด	126
23	ส่วนต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์ที่ใช้ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด	128

ตารางที่		ญ หน้า
24	สภาพปัญหาการค้นคว้าวิทยานิพนธ์ จำนวนตามกลุ่มห้องสมุด	131
25	สภาพปัญหาการจัดวิทยานิพนธ์ จำนวนตามกลุ่มห้องสมุด	134
26	สภาพปัญหาการบริการวิทยานิพนธ์ จำนวนตามกลุ่มห้องสมุด	136
27	สภาพปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ จำนวนตามกลุ่มห้องสมุด	139

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญรูป

หน้า

รูปที่		
1	บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของหอสมุดกลางสถาบันวิทยบริการ	29
2	บัตรรายการ ไมโครฟิล์มวิทยานิพนธ์ของศูนย์โสตทัศนศึกษากลาง	30
3	แบบฟอร์มการยืมวิทยานิพนธ์ของหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ	33
4	บัตรรายการวิทยานิพนธ์บัตรผู้แต่งของห้องสมุดคณะทันตแพทยศาสตร์	36
5	บัตรรายการวิทยานิพนธ์บัตรผู้แต่งของห้องสมุดคณะนิติศาสตร์	38
6	บัตรรายการวิทยานิพนธ์บัตรผู้แต่งของห้องสมุดคณะนิเทศศาสตร์	41
7	บัตรรายการวิทยานิพนธ์บัตรผู้แต่งของสถาบันอื่นในห้องสมุดคณะนิเทศศาสตร์ ...	41
8	บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของห้องสมุดคณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี	44
9	บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์	46
10	บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์	49
11	บัตรรายการวัสดุย่อยส่วนวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ ...	50
12	บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์.....	52
13	บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์	54
14	บัตรรายการชื่อเรื่องของงานวิจัยของห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์	55
15	บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์	57
16	บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ...	58
17	บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของห้องสมุดคณะสัตวแพทยศาสตร์	61
18	บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์	63

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะสอนให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง ให้อิสระแก่ผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนในเรื่องที่ตนเองสนใจ นับได้ว่าเป็นวิธีการเรียนการสอนที่สำคัญเพราะสามารถสนองความต้องการที่แตกต่างกันของแต่ละคนได้ ผู้เรียนอาจศึกษาค้นคว้าอิสระและทำวิจัยโดยใช้ข้อมูลภาคสนาม วิธีการหนึ่งที่ส่งเสริมการวิจัยของผู้เรียนคือ การเขียนวิทยานิพนธ์ซึ่งเป็นการศึกษาอิสระ (Independent Study) ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเนื้อหาที่จะศึกษาเอง เลือกวิธีการเอง ให้ผู้เรียนก้าวหน้าไปจนเต็มความสามารถของแต่ละบุคคลและเป็นการศึกษาที่ได้ตกลงร่วมกันกับอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เรียน การศึกษาเช่นนี้มักปฏิบัติกับผู้เรียนในระดับปริญญาตรีปีที่ 4 และระดับบัณฑิตศึกษา การศึกษาดังกล่าวจึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาวิเคราะห์และวิจัย ในสาขาวิชาที่ตนศึกษาเพื่อนำความรู้ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง ดังนั้นจะเห็นได้ว่าหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษาล้วนกำหนดให้มีการวิจัยทั้งสิ้น การเขียนวิทยานิพนธ์จึงเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาที่เป็นหลักประกันว่าผู้เรียนพร้อมที่จะออกไปทำงานได้ พร้อมทั้งจะออกไปแสวงหาความรู้ใหม่ได้และพร้อมที่จะใช้ความรู้เพื่อประโยชน์แก่สังคมที่เขาจะมีส่วนรับผิดชอบทั้งจุดนี้เองที่ทำให้เห็นว่า การเขียนวิทยานิพนธ์มีส่วนเกี่ยวข้องกับและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างมาก (ไพฑูริย์ สินารัตน์, 2524, 2526)

วิทยานิพนธ์หรืองานวิจัยจึงเป็นทรัพยากรที่สำคัญต่อการค้นคว้าแสวงหาความรู้เพื่อให้พบกับความรู้ใหม่ ๆ ผู้ใช้วิทยานิพนธ์สามารถค้นหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ และนำเอาผลงานวิจัยนั้น ๆ มาพิจารณาใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง (Ramayah, 1985) เช่น ใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการตัดสินใจ กำหนดนโยบายและช่วยแก้ปัญหาการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้ดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ ผลหรือข้อสรุปของงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ยังมีความสำคัญต่อการใช้อ้างอิงทางการศึกษาในสาขาต่าง ๆ ความสำเร็จทางด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ล้วนเป็นผลมาจากการวิจัยทั้งสิ้น (สุวรรณ สุวรรณเวโช, 2518 ; Downs and Keller, 1975)

ในประเทศไทยมีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เปิดหลักสูตรการสอน ในระดับบัณฑิตศึกษารวมประมาณ 463 สาขาวิชา ในจำนวนนี้มีหลักสูตรที่บังคับให้เขียนวิทยานิพนธ์ ประมาณ 397 สาขาวิชา หลักสูตรให้เลือกระหว่างการเขียนวิทยานิพนธ์กับไม่ต้องเขียน วิทยานิพนธ์ประมาณ 59 สาขาวิชา และหลักสูตรที่ไม่ต้องเขียนวิทยานิพนธ์ประมาณ 7 สาขาวิชา (ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, สำนักงาน. กองวิชาการ, 2533) และหากพิจารณาจำนวนผู้สำเร็จ การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ เฉลี่ยในปี ๆ หนึ่งพบว่า มีผู้สำเร็จ การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาประมาณ 3,000 คนและมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นทุกปี (รายงานการ วิจัย..., 2530) ดังนั้น ปริมาณของวิทยานิพนธ์ในแต่ละปีก็มีจำนวนสูงขึ้นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งเป็นสถาบันหนึ่งที่เป็แหล่งผลิตวิทยานิพนธ์จำนวนมาก ในแต่ละปีตั้งแต่เห็น ได้จากหลักสูตรที่เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาทั้ง 13 คณะ ในปีการศึกษา 2532 มีหลักสูตรเสนอเปิด ทั้งสิ้นประมาณ 145 หลักสูตร (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย, 2533) ในจำนวนนี้เป็น หลักสูตรที่เขียนวิทยานิพนธ์ประมาณ 136 สาขาวิชา และให้เลือกระหว่างการเขียนวิทยานิพนธ์และ ไม่ต้องเขียนวิทยานิพนธ์ประมาณ 9 สาขาวิชา (Chulalongkorn University, n.d.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงผลิตวิทยานิพนธ์ในแต่ละปีเป็นจำนวนมากทั้งในสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

ห้องสมุดต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งเก็บวิทยานิพนธ์ซึ่งเป็นทรัพยากร ที่สำคัญต่อการค้นคว้า ดังปรากฏจากสถิติการใช้วิทยานิพนธ์ของหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ระหว่างเดือนกันยายน 2531 ถึงตุลาคม 2532 มีจำนวนผู้เข้าใช้วิทยานิพนธ์โดยเฉลี่ย 56,787 คน และจำนวนวิทยานิพนธ์ที่ใช้ประมาณ 114,898 เล่ม ห้องสมุดทั้งหมดจำนวน 16 แห่ง ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อันได้แก่ ห้องสมุดคณะ 15 แห่ง และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการต่างก็ จัดวิทยานิพนธ์ให้บริการแยกต่างหากจากทรัพยากรประเภทอื่น จากการสังเกตการณ์ของผู้วิจัยพบว่า ลักษณะการให้บริการวิทยานิพนธ์ของห้องสมุดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแตกต่างกันไป บางแห่งจัด เก็บวิทยานิพนธ์แบบชั้นเปิด บางแห่งจัดเก็บแบบชั้นปิด นอกจากนี้ ผู้ใช้ยังประสบปัญหาต่าง ๆ ในการ ใช้บริการวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าผู้ใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยมีการใช้วิทยานิพนธ์และประสบปัญหาในการใช้วิทยานิพนธ์อย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการ พิจารณาปรับปรุงแก้ไขการให้บริการวิทยานิพนธ์ของห้องสมุดต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการใช้ของผู้ใช้ มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในด้านวัตถุประสงค์ของการใช้ วิธีการเข้าถึงวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาและอายุของวิทยานิพนธ์ที่ใช้
2. เพื่อศึกษาปัญหาในการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แนวเหตุผล

นิสิตส่วนใหญ่ใช้วิทยานิพนธ์เพื่อประกอบการเขียนรายงานและวิทยานิพนธ์ และเข้าถึงโดยใช้บัตรรายการ นิสิตใช้วิทยานิพนธ์ในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่ศึกษาอยู่

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึงการ ใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งหมดจำนวน 16 แห่ง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ที่กำลังใช้วิทยานิพนธ์ หรือใช้บัตรรายการวิทยานิพนธ์เฉพาะในห้องบริการตัวเล่มวิทยานิพนธ์ของห้องสมุดแต่ละแห่ง เท่านั้น โดยไม่รวมการให้บริการวิทยานิพนธ์ในรูปแบบสื่อย่อยส่วน ระยะเวลาที่ทำการศึกษาคือ ในช่วงเดือนสิงหาคม ถึงเดือน กันยายน 2533 รวมทั้งสิ้นจำนวน 530 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประกอบด้วยขั้นตอนต่อไปนี้

1. รวบรวมเอกสาร งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้วิทยานิพนธ์ และการให้บริการวิทยานิพนธ์ของห้องสมุด
2. ดำเนินการเบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดบริการวิทยานิพนธ์ของห้องสมุดคณะ และหอสมุดกลาง

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยการสัมภาษณ์บรรณารักษ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

3. สร้างแบบสอบถามเพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีรายละเอียด แบ่งเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล และการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. ทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามกับผู้ใช้วิทยานิพนธ์ของหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน

5. แจกแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วแก่กลุ่มตัวอย่าง ผู้ใช้วิทยานิพนธ์ และผู้ที่กำลังใช้บัตรรายการวิทยานิพนธ์ในห้องสมุดทั้ง 16 แห่ง รวมจำนวนประชากร 530 คน ช่วงเวลาเก็บข้อมูลคือ ระหว่างวันที่ 7 สิงหาคม ถึง 7 กันยายน 2533 โดยผู้วิจัยแจกแบบสอบถามในช่วงเช้าและช่วงบ่าย ช่วงละ 1 ชั่วโมงและได้เลื่อนเวลาของการแจกแบบสอบถามจากช่วงเวลาเดิมเป็นช่วงเวลาที่ไปช่วงละ 1 ชั่วโมงทุกวันจนถึงวันสุดท้าย เพื่อการกระจายกลุ่มตัวอย่างจนได้จำนวนแบบสอบถามครบ 16 แห่ง

6. การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดนี้ ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางด้านสังคมศาสตร์ (SPSS/PC+)

7. เสนอผลงานการวิเคราะห์ข้อมูล

8. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการใช้วิทยานิพนธ์ วิธีการเข้าถึงวิทยานิพนธ์ และปัญหาในการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพิจารณาปรับปรุงเสนอแนะแนว

ทางในการให้บริการวิทยานิพนธ์ เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้ของผู้ใช้วิทยานิพนธ์มากยิ่งขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้วิทยานิพนธ์เท่าที่รวบรวมได้สามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้วิทยานิพนธ์ ได้แก่ งานวิจัยของ

ทองชุบ มีต้องปิ่น (2519) ศึกษาเรื่องการจัดบริการและการใช้วิทยานิพนธ์ของหอสมุดกลางของมหาวิทยาลัย โดยวิธีการสัมภาษณ์และแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิต นักศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2517-2518 โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างมาแห่งละ 20 % ห้องสมุดที่อยู่ในขอบเขตการวิจัยประกอบด้วยหอสมุดกลางจำนวน 6 แห่ง และห้องสมุดคณะ จำนวน 8 แห่ง ห้องสมุดคณะของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่เป็นตัวอย่างประชากรที่ครอบคลุมได้แก่ ห้องสมุด คณะครุศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะเภสัชศาสตร์

ศรีรัตน์ วัฒนา (2525) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ผลการวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์ของอาจารย์ที่สอนวิชาบรรณารักษศาสตร์ โดยวิธีการสำรวจและแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นอาจารย์สอนวิชาบรรณารักษศาสตร์ ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไปในมหาวิทยาลัยจำนวน 7 แห่ง

ยุพดี จารุทรัพย์ (2527) ศึกษาเรื่องการใช้วิทยานิพนธ์ทางด้านบรรณารักษศาสตร์ของผู้บริหารห้องสมุดมหาวิทยาลัย โดยวิธีการสำรวจ และแจกแบบสอบถามแก่ผู้บริหารที่ทำงานในห้องสมุด มหาวิทยาลัยจำนวน 14 แห่ง

ผลการวิจัย ทองชุบ มีต้องปิ่น (2519) พบว่าส่วนใหญ่ผลิต นิสิต นักศึกษา ของมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 44.0 ใช้วิทยานิพนธ์เพื่อการศึกษาในเรื่องที่เรียน รองลงมา ร้อยละ 31.8 ใช้วิทยานิพนธ์เพื่อประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์ ศรีรัตน์ วัฒนา (2525) พบว่าอาจารย์ที่สอนระดับปริญญาตรีและสอนทั้งในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท ได้รับผลประโยชน์ที่จากผลการใช้วิทยานิพนธ์ในวัตถุประสงค์ด้านประกอบการสอน ร่างและปรับปรุงหลักสูตร ส่วนตัว และทำวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ โดยส่วนรวมแล้วอยู่ในระดับน้อย หากจำแนกวัตถุประสงค์แต่ละด้านพบว่า ประโยชน์ที่อาจารย์ได้รับจากการใช้ผลการวิจัยในด้านการทำวิจัยหรือวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับน้อย

อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี ตั้งแต่ 5-9 ปี และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป และเป็นอาจารย์ที่สอนในระดับชั้นปริญญาตรี และสอนทั้งระดับชั้นปริญญาตรีและปริญญาโท ได้รับประโยชน์จากการใช้ผลการวิจัยในวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ดังกล่าวที่ไม่แตกต่างกัน วันเสียแต่ในวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางในการควบคุมวิชาเฉพาะหรือปริญญาเฉพาะของนิสิตนักศึกษา อาจารย์ที่มีระดับชั้นที่สอนต่างกัน ได้รับประโยชน์จากการใช้ผลการวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในระดับความเชื่อมั่นระดับ .01 และในวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือสำหรับวิจัยก็เช่นเดียวกัน อาจารย์ที่มีระดับชั้นที่สอนต่างกัน ได้รับประโยชน์จากการใช้ผลการวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในระดับความเชื่อมั่น .05 นอกจากนี้ ยังพบว่าเมื่อจำแนกอาจารย์ตามขอบเขตเนื้อหาวิชาบรรณารักษศาสตร์ที่เคยสอนและกำลังสอนแล้ว อาจารย์ที่เคยสอนวิชาบรรณารักษศาสตร์ที่มีเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับบุคลากร การศึกษา ได้ประโยชน์จากการใช้ผลการวิจัยมากที่สุด ส่วนอาจารย์ที่กำลังสอนวิชาบรรณารักษศาสตร์ที่มีเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับบรรณารักษศาสตร์ระหว่างประเทศได้รับประโยชน์จากการใช้ผลการวิจัยมากที่สุด ยุกต์ จารุทรัพย์ (2527) พบว่าผู้บริหารที่มีตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการหรือหัวหน้าห้องสมุด ใช้วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์มากกว่าบรรณารักษหัวหน้าฝ่าย และผู้บริหารที่ทำงานในมหาวิทยาลัยที่เป็นแหล่งผลิตวิทยานิพนธ์ทางบรรณารักษศาสตร์ใช้วิทยานิพนธ์มากกว่าผู้บริหารที่ทำงานในมหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่เป็นแหล่งผลิตวิทยานิพนธ์และผู้บริหารห้องสมุดและบรรณารักษ์ส่วนใหญ่ใช้วิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาทางด้านการบริหารงานห้องสมุด การบริหารงานบุคลากร การบริหารงานเทคนิคและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องก็ห้องสมุดมากกว่าเนื้อหาอื่น ๆ

งานวิจัยของต่างประเทศได้แก่ Repp และ Glaviano (1987) ได้ศึกษาวิธีการเข้าถึงวิทยานิพนธ์ของผู้ใช้ห้องสมุดมหาวิทยาลัยจำนวน 4 แห่ง ได้แก่ ห้องสมุดมหาวิทยาลัยโทเลโด (University of Toledo) มหาวิทยาลัยแห่งรัฐโบลิ่งกรีน (Bowling Green State University) มหาวิทยาลัยซินซินเนติ (University of Cincinnati) และมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอไฮโอ (Ohio State University) โดยแจกแบบสอบถามแก่ผู้ที่ขอยืมวิทยานิพนธ์ในห้องสมุดและยืมระหว่างห้องสมุดจำนวน 542 ฉบับ และได้รับแบบสอบถามคืน 269 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 49.6 ผลการวิจัย พบว่าผู้ใช้ส่วนใหญ่ใช้วิทยานิพนธ์เพื่อพัฒนาทางด้านวิชาการ เพื่อเขียนวิทยานิพนธ์หรือเขียนรายงานการวิจัยมากกว่าใช้เพื่อประยุกต์ในการทำงาน ผู้ใช้สาขาสังคมศาสตร์ ใช้วิทยานิพนธ์จำนวนสูงที่สุด คือร้อยละ 43.4 รองลงมาเป็นผู้ใช้สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และเทคโนโลยีคิดเป็นร้อยละ 18.1 โดยใช้วิทยานิพนธ์ฉบับปีล่าสุด ผู้ใช้จำนวนสูงที่สุดร้อยละ 49.0 เข้าถึงวิทยานิพนธ์โดยใช้टरรชและบทคัดย่อ และใช้วิธีค้นวิทยานิพนธ์จากหัวเรื่อง

Urguhart (1979) ศึกษาการจัดการและการใช้ห้องสมุดวิทยานิพนธ์ของห้องสมุดในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 6 แห่ง โดยวิธีการสำรวจ และในประเทศอังกฤษโดยการวิเคราะห์อ้างอิง วิทยานิพนธ์ ผลการศึกษาพบว่า ห้องสมุดของประเทศสหรัฐอเมริกาจัดหาวิทยานิพนธ์ชื่อเรื่องละมากกว่า 1 เล่ม พร้อมด้วยสารสังเขปวิทยานิพนธ์ จัดทำบัตรรายการจำแนกตามชื่อผู้แต่ง หัวเรื่อง สาขาวิชา และชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จัดทำคู่มือช่วยค้น ได้แก่ Masters Abstracts, Research Abstracts, Comprehensive Dissertation Index 1861-1972 พร้อมด้วยภาคผนวกรายปี, American Doctoral Dissertations, บรรณานุกรมเฉพาะวิชา, ครอบงำวิทยานิพนธ์, ครอบงำผู้แต่งและบริการ DATRIX II จัดบริการให้ยืมวิทยานิพนธ์ชื่อเรื่องละ 2 เล่ม ในกรณีที่วิทยานิพนธ์ชื่อเรื่องละ 1 เล่ม ก็ให้ผู้ยืมชื่อสำเนาไมโครฟิล์มและจัดบริการยืมระหว่างห้องสมุด ห้องสมุดบางแห่งให้บริการยืมวิทยานิพนธ์ที่มีอายุมากกว่า 3 ปี และบางแห่งให้ยืมวิทยานิพนธ์ที่มีอายุน้อยกว่า 5 ปี ในการถ่ายสำเนาผู้ยืมต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของวิทยานิพนธ์ก่อน ส่วนวิทยานิพนธ์ทางด้านประวัติศาสตร์ที่มีอายุน้อยกว่า 6 ปี ห้องสมุดไม่นำออกบริการ เนื่องจากเป็นวิทยานิพนธ์ที่มีคุณค่าทางด้านประวัติศาสตร์ ส่วนห้องสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศอังกฤษ ได้มีการจัดหาวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ชื่อเรื่องละ 1 เล่ม จัดเก็บโดยไม่ได้แยกเป็นสัดส่วนเฉพาะ ยกเว้นวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโท ผู้ใช้วิทยานิพนธ์ไม่สามารถยืมต้นฉบับได้ นอกเสียจากใช้บริการไมโครฟิล์มวิทยานิพนธ์ โดยเสียค่าบริการตามความเหมาะสมที่มหาวิทยาลัยกำหนดเท่านั้น

Julie L. Moore (1972) ได้สำรวจรูปแบบการจัดนิพนธ์เผยแพร่วิทยานิพนธ์ จำนวน 3,000 เล่ม ในประเทศสกอตแลนด์ พบว่า วิทยานิพนธ์ได้รับการจัดนิพนธ์เผยแพร่ในรูปแบบต่าง ๆ กล่าวคือ ในรูปของวิทยานิพนธ์ (ร้อยละ 18.6) บทความวารสาร (ร้อยละ 15.2) หนังสือ (ร้อยละ 3.4) และส่วนหนึ่งของหนังสือ (ร้อยละ 2.3) บรรณานุกรมส่วนบุคคล (ร้อยละ 2.1) Boyer (1973) ได้ศึกษาลักษณะรูปแบบการนิพนธ์เผยแพร่วิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต โดยทำการสำรวจวิทยานิพนธ์เฉพาะสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จัดนิพนธ์ในมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิตในสาขานี้ร้อยละ 30 ไม่ได้จัดนิพนธ์เผยแพร่ในลักษณะของวิทยานิพนธ์ทั่ว ๆ ไปและร้อยละ 30 จัดนิพนธ์เผยแพร่ในลักษณะของบทความวารสาร นอกจากนี้ยังพบว่าร้อยละ 30 ได้นำมานิพนธ์เผยแพร่ก่อนที่วิทยานิพนธ์จะได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการจากมหาวิทยาลัย McPhie (1959) ได้ศึกษาลักษณะการเผยแพร่วิทยานิพนธ์สาขาวิชาทางด้านสังคมศาสตร์ของประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า วิทยานิพนธ์สาขาทางด้านนี้ มีการจัดนิพนธ์เผยแพร่น้อยมาก กล่าวคือ เกือบจะสองในสามของวิทยานิพนธ์

ทางด้านสังคมศาสตร์ไม่ได้จัดพิมพ์เผยแพร่ออกมาเลย (Davinson, 1977)

ทางด้านปัญหาการใช้วิทยานิพนธ์ ทงซุบ ต้องมีบันทึก (2519) พบว่า ห้องสมุดมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยตนเองไม่เพียงพอกับความต้องการ เช่น ห้องสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวนร้อยละ 79.3, 75.0 และ 64.9 ตามลำดับ และห้องสมุดมหาวิทยาลัยประสบปัญหาในระดับมากในเรื่องมีวิทยานิพนธ์น้อย รองลงมาไม่มีวิทยานิพนธ์ของสถาบันอื่น และให้บริการมีวิทยานิพนธ์ได้น้อยวันตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกัณหา สวัสดิ์สรณ์ (2522) นอกจากนี้ ไพลิน ไชยเสนะ และจิตรา ทับแสง (2518) ยังพบปัญหาไม่มีรายชื่อวิทยานิพนธ์ที่ทำในประเทศไทยรวมทั้งบทคัดย่อที่สมบูรณ์ และไม่ได้รับความสะดวกในการใช้วิทยานิพนธ์เนื่องจากต้องให้เจ้าหน้าที่หยิบให้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางและระดับมาก ตามลำดับ นอกจากนี้ ไพลิน ไชยเสนะ ยังประสบปัญหาในระดับน้อยในเรื่องวิทยานิพนธ์เล่มที่ต้องการใช้มีผู้อ่านกำลังใช้อยู่ วิทยานิพนธ์ไม่ได้จัดตามเลขหมู่ ไม่ทราบวิธีค้นวิทยานิพนธ์ ผู้ใช้ไม่ทราบวิธีการค้นวิทยานิพนธ์จากบัตรรายการและตัวเล่มวิทยานิพนธ์ซ้ำอีกด้วย

นอกจากนี้ในงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้วิทยานิพนธ์ โดยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษากการใช้ทรัพยากรห้องสมุด ได้แก่ งานวิจัยของ

ไพลิน ไชยเสนะ (2517) ศึกษาเรื่องปัญหาการใช้หนังสือและวัสดุห้องสมุดประกอบการวิจัยวิชาการศึกษาในประเทศไทย ระหว่างปีการศึกษา 2510-2515 โดยวิธีการสำรวจประเภทของหนังสือและวัสดุที่ใช้อ้างอิงในวิทยานิพนธ์ทางด้านวิชาการศึกษาจำนวน 260 ฉบับ และส่งแบบสอบถามไปยังผู้ทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

จิตรา ทับแสง (2518) ศึกษาเรื่องปัญหาการใช้หนังสือและวัสดุห้องสมุดประกอบการวิจัยวิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยระหว่างปีการศึกษา 2507-2516 โดยวิธีการสำรวจและแจกแบบสอบถามกับกลุ่มที่กำลังเรียบเรียงวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิตของสถาบันเดียวกันนี้

กัณหา สวัสดิ์สรณ์ (2522) ศึกษาเรื่องการสำรวจการใช้ทรัพยากรห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อประกอบการสอนของอาจารย์ โดยวิธีการสำรวจและแจกแบบสอบถามแก่บรรณารักษ์ หัวหน้าแผนกวิชา และคณาจารย์คณะต่าง ๆ ประจำทุกคณะในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2520

สุจิตรา เพ็ญวรรณะ (2524) ศึกษาเรื่องการศึกษาการใช้ทรัพยากรห้องสมุดเพื่องานวิจัยและงานเขียนของคณาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยวิธีการสัมภาษณ์และแจกแบบสอบถามแก่คณาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ทำงานอยู่ในระหว่างปีการศึกษา 2523

สุรีย์ บุหงามงคล (2528) ศึกษาเรื่องความต้องการและการใช้ข้อสนเทศของคณาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง โดยวิธีการสำรวจและแจกแบบสอบถามแก่คณาจารย์ที่สังกัดคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์

ชนิดดา โกวินทวิ (2530) ศึกษาเรื่องความต้องการของนิสิตอักษรศาสตร์ในการใช้บริการห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยวิธีการสัมภาษณ์บรรณารักษ์และแจกแบบสอบถามแก่นิสิตทุกชั้นปีของคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิ่งทอง ศิริมงคล (2531) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการค้นหาและการใช้ข้อสนเทศในการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษามัธยมศึกษาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยวิธีการแจกแบบสอบถามแก่นักศึกษามัธยมศึกษาลัย คณะศึกษาศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์

ผลการวิจัย ไพลิน ไชยเสนะ (2517) พบว่านิสิตนักศึกษาที่เขียนวิทยานิพนธ์ในสาขาวิชาการศึกษาในประเทศไทย ระหว่างปีการศึกษา 2510-2515 ใช้วิทยานิพนธ์ภาษาไทยเพื่อประกอบการวิจัยมากกว่ารองลงมาจากหนังสือทั่วไป ภาษาอังกฤษและภาษาไทย จิตรา ทับแสง (2518) พบว่า นิสิตแผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ มัธยมศึกษาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กำลังเขียนวิทยานิพนธ์ในปีการศึกษา 2517 และผู้สำเร็จปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในระหว่างปีการศึกษา 2507-2516 ส่วนใหญ่ใช้วิทยานิพนธ์ภาษาไทยระดับปริญญาโทมาจัดทำเพื่อประกอบการอ้างอิงมากที่สุดร้อยละ 60.6 ถัดมา สวัสดิ์สรณ์ 2522 พบว่า คณาจารย์สาขาทางด้านมนุษยศาสตร์และวิทยาศาสตร์ใช้วิทยานิพนธ์เป็นอันดับที่สี่ รองลงมาจากการใช้หนังสือที่ไม่ใช่หนังสืออ้างอิง หนังสืออ้างอิงและวารสาร ตามลำดับ ในขณะที่คณาจารย์สาขาทางด้านสังคมศาสตร์ใช้วิทยานิพนธ์เป็นอันดับที่ห้า รองลงมาจากการใช้หนังสือที่ไม่ใช่หนังสืออ้างอิง หนังสืออ้างอิง วารสารและหนังสือพิมพ์ตามลำดับ

สุจิตรา เพ็ญวรรณะ (2524) พบว่าคณาจารย์ใช้วิทยานิพนธ์อยู่ในระดับปานกลาง สุรีย์ บุหงามงคล (2528) พบว่า คณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมร้อยละ 87.8 คณะวิทยาศาสตร์ร้อยละ 86.0 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ร้อยละ 83.3 และคณะวิศวกรรมศาสตร์ร้อยละ 78.3 ใช้วิทยานิพนธ์เพื่อช่วย

ในการสอน การวิจัย การพัฒนาและประดิษฐ์ การเขียนตำรา และบทความทางวิชาการ และใช้วิทยานิพนธ์มากกว่าใช้ความรู้ที่ได้จากการอภิปรายกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านและความรู้ที่ได้จากการสังเกตอย่างไม่เป็นทางการกับผู้เพื่อนร่วมงาน ชินิตดา ไกวิทวที (2530) พบว่า นิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 3 และ 4 ใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนมากกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 กิ่งทอง ตีริมงคล (2531) พบว่า นักศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายคณะศึกษาศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ใช้วิทยานิพนธ์ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในทุกขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์

2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ งานวิจัยของ ทองสุข มีตองปั้น (2519) ศึกษาเรื่องการจัดการบริการและการใช้วิทยานิพนธ์ของหอสมุดกลางของมหาวิทยาลัยพบว่า หอสมุดส่วนใหญ่จัดหมวดหมู่วิทยานิพนธ์เช่นเดียวกับหนังสือ แต่เพิ่มเครื่องหมายพิเศษ เช่น วว ไว้เหนือเลขหมู่ และจัดทำบัตรรายการผู้แต่ง บัตรเรื่อง และบัตรชื่อเรื่อง หอสมุดส่วนใหญ่มีวิทยานิพนธ์ชื่อเรื่องละ 1-2 เล่ม จัดบริการแบบชั้นเปิด หอสมุดที่มีวิทยานิพนธ์มากกว่าชื่อเรื่องละ 1 เล่ม อนุญาตให้ยืมฉบับที่สองออกนอกห้องสมุดได้

Patterson, White และ Whittaker (1976) ศึกษาเรื่องการดำเนินการจัดเก็บวิทยานิพนธ์ในห้องสมุดมหาวิทยาลัย โดยวิธีการแจกแบบสอบถามไปยังห้องสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 100 แห่ง พบว่า หอสมุดส่วนใหญ่ได้รับวิทยานิพนธ์ที่ไม่เย็บเล่ม มีการจัดทำบัตรรายการวิทยานิพนธ์ตามกฎหมายแองโกลอเมริกัน (AACR) และส่วนใหญ่จัดหมวดหมู่วิทยานิพนธ์โดยใช้ระบบรัฐสภาอเมริกัน ในการตรวจสอบแบบฟอร์มการพิมพ์วิทยานิพนธ์ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นความรับผิดชอบของบัณฑิตวิทยาลัย หรือนักบัณฑิตวิทยาลัยกับภาควิชา

Harris และ Huffman (1985) ศึกษาเรื่องการจัดทำบัตรรายการวิทยานิพนธ์ของห้องสมุด โดยวิธีการแจกแบบสอบถามไปยังห้องสมุด 92 แห่งในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า หอสมุดส่วนใหญ่จัดทำบัตรรายการตามกฎหมายแองโกลอเมริกัน (AACR) โดยลงรายการในส่วนที่พิมพ์ร้อยละ 90.21 ส่วนหมายเหตุวิทยานิพนธ์ร้อยละ 64.13 ส่วนบรรณานุกรมร้อยละ 89.13 ส่วนหัวเรื่องวิทยานิพนธ์ร้อยละ 89.13 และห้องสมุดส่วนใหญ่จัดหมวดหมู่โดยใช้ระบบของห้องสมุดเองร้อยละ 54.54

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศแสดงให้เห็นว่า วิทยานิพนธ์เป็นสิ่งพิมพ์ประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญและได้มีผู้นามาใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการบริหาร การเรียน-การสอน การวิจัยต่าง ๆ เป็นต้น และยังทำให้เห็นปัญหาของการใช้วิทยานิพนธ์ที่ให้บริการในห้องสมุดด้วย

บทที่ 2

การดำเนินงานวิทยานิพนธ์ของห้องสมุด

ในบทนี้จะกล่าวถึงความหมาย ความสำคัญ การผลิต การเผยแพร่วิทยานิพนธ์ตลอดจนการเผยแพร่วิทยานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และการดำเนินงานและวิทยานิพนธ์ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความหมายของวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์ (Dissertation หรือ Thesis) หมายถึงการเขียนเรื่องราว รายงาน ผลการศึกษาค้นคว้า การสืบสวนหาข้อเท็จจริงอย่างมีเหตุผล มีระเบียบและอย่างรัดกุมถูกต้อง (ลูวิซ อารีกุล, 2521) มีการอ้างเหตุผล เสนอความเห็น และข้อเสนอนั้นในสาขาวิชาที่ศึกษาของผู้เรียนชั้นบัณฑิตศึกษาแต่ละคน (Webster's New World Dictionary, 1977) ดังนั้น วิทยานิพนธ์จึงมีลักษณะแตกต่างจากการเขียนบทความหรือรายงานทั่วไปหรือเอกสารวิจัยทั้งในวิธีการเสนอเรื่องการลำดับเนื้อความและสำนวนโวหาร (สมพงษ์ เกษมสิน, 2515) วิทยานิพนธ์จึงเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลทางการศึกษาระดับสูง เพื่อขอรับปริญญาบัตรตามที่สถานศึกษาชั้น ๆ ได้กำหนดไว้ เป็นมาตรฐานตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตและศึกษาศาสตรบัณฑิต (บุญธรรม กิจปรีดาปริสทธิ์, 2527) อย่างไรก็ตาม คำว่า วิทยานิพนธ์ ได้มีผู้นำไปใช้กับเอกสารวิจัยที่ไม่ได้เป็นส่วนประกอบเพื่อให้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร เช่น ตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 มาตรา 43 กำหนดใหม่การบรรจุแต่งตั้งผู้ที่เชี่ยวชาญพิเศษ ให้ได้รับเงินเดือนสูงเป็นพิเศษได้ แต่จากการพิจารณาอนุมัติได้ระบุใหม่ การเสนอวิทยานิพนธ์เพื่อเป็นการแสดงความสามารถ (ชินวาท์ สันทรสิมะ, 2529)

ในภาษาอังกฤษใช้คำว่า Dissertation สำหรับวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอก และคำว่า Thesis สำหรับวิทยานิพนธ์ระดับต่ำกว่าปริญญาเอก (Rowntree, 1981) นอกจากนี้มหาวิทยาลัยบางแห่งในประเทศไทยกำหนดให้ใช้คำอื่นแทนคำว่า วิทยานิพนธ์ เช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ใช้คำว่า ปริญญานิพนธ์ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บัณฑิตวิทยาลัย, 2525)

ความสำคัญของวิทยานิพนธ์

การเขียนวิทยานิพนธ์เป็นการสร้างความรู้หรือหาความรู้ใหม่ เฉพาะด้านอย่างลึกซึ้งของผู้ที่กำลังศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาอันทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ วิทยานิพนธ์บางเรื่องนับได้ว่าเป็นงานเขียนที่มีคุณภาพประเภทหนึ่ง วิทยานิพนธ์จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งระดับปริญญาเอกและปริญญาโท ผู้เรียนในระดับดังกล่าวจะต้องเขียนวิทยานิพนธ์เพื่อนำเสนอต่อมหาวิทยาลัยเพื่อสำเร็จการศึกษา มหาวิทยาลัยหลายแห่งได้เล็งเห็นความสำคัญในการแสวงหาและบุกเบิกความรู้ใหม่ ๆ โดยมุ่งให้ผู้เรียนนำความรู้ที่เรียนมาผนวกกับความสนใจในปัญหาที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชาที่ศึกษาและทำการศึกษาวิจัยพร้อมกันมีการเสนอรายงานการวิจัยในรูปของวิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์จึงเป็นผลของการศึกษาค้นคว้าอย่างละเอียดลึกซึ้ง ผลที่ได้จากวิทยานิพนธ์เป็นความรู้ใหม่ ซึ่งเป็นข้อมูลที่จะนำไปสู่การค้นคว้าหรือประยุกต์ใช้ต่อไป เช่น ใช้ประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์ เขียนรายงานหรือบทความศึกษา เรื่องที่สนใจเพิ่มเติม และเป็นเครื่องมือทางการศึกษาที่ใช้วัดความเตรียมพร้อมสำหรับงานอาชีพในอนาคต (สุวิทย์ อารีกุล, 2521) หลักสูตรของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ส่วนใหญ่จึงมุ่งให้ผู้เรียนเขียนวิทยานิพนธ์หลังจากศึกษารายวิชาครบถ้วนแล้ว โดยมีจุดมุ่งหมายต่าง ๆ กันเช่น เพื่อมุ่งผลิตนักวิชาการชั้นสูง ให้มีความรู้ในเนื้อหาวิชาพร้อมทั้งมีความสามารถในการวิจัยในสาขาวิชาเฉพาะ (มหาวิทยาลัยขอนแก่น บัณฑิตวิทยาลัย, 2531 ; มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ บัณฑิตวิทยาลัย, 2532) มุ่งผลิตบัณฑิตเพื่อให้เป็นอาจารย์ระดับมหาวิทยาลัยและเป็นนักวิจัย (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2531) มุ่งหากางแก้วปัญหาทางเทคโนโลยี และเพื่อปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของชาวเอเชียให้ดีขึ้น ("สิ่งที่น่ารู้ใน AIT," 2521) เป็นต้น

นอกจากนี้ วิทยานิพนธ์ยังมีความสำคัญต่อผู้ที่นำวิทยานิพนธ์ไปใช้ในด้านการพัฒนาความรู้ด้วยเหตุนี้ วิทยานิพนธ์จึงเป็นทรัพยากรสำคัญต่อการค้นคว้าที่ห้องสมุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้องสมุดระดับอุดมศึกษาต้องจัดหาไว้ นอกจากวิทยานิพนธ์จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ค้นคว้าแล้วบรรณารักษ์ยังสามารถใช้วิทยานิพนธ์ในการให้บริการแก่ผู้ใช้ได้ เช่น ในการให้บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า คำถามบางข้อซึ่งไม่สามารถค้นหาคำตอบจากหนังสืออ้างอิง และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ได้ แต่อาจค้นได้จากวิทยานิพนธ์ และในการที่ผู้ใช้บริการต้องการค้นคว้าเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง บรรณารักษ์อาจแนะนำผู้ใช้ค้นเรื่องที่เกี่ยวกับในวิทยานิพนธ์เรื่องนั้น ๆ หรือค้นจากบรรณานุกรมวิทยานิพนธ์ท้ายเล่มก็ได้ (Katz, 1969) วิทยานิพนธ์จึงเป็นแหล่งในการค้นคว้าศึกษา เรื่องหนึ่งเรื่องใด โดยเฉพาะ ซึ่งอาจหาข้อมูลจากแหล่ง

อ้างอิงอื่นได้ไม่ละเอียดนัก การค้นคว้าเพื่อหารายละเอียดในเนื้อหาของวิทยานิพนธ์ อาจค้นได้จากวิทยานิพนธ์ที่อยู่ในรูปต่าง ๆ เช่น สารระสังเขปวิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ วิทยานิพนธ์ที่พิมพ์เป็นบทความวารสาร ที่พิมพ์เป็นหนังสือ ไมโครฟิล์มวิทยานิพนธ์ ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ เป็นต้น

แหล่งผลิตวิทยานิพนธ์

แหล่งผลิตและเผยแพร่วิทยานิพนธ์มีดังต่อไปนี้

ในต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยบางแห่งที่เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษาได้กำหนดให้ผู้เรียนค้นคว้าหาข้อมูลและเขียนงานวิจัยด้วยตนเอง เมื่อผ่านการเขียนวิจัยเป็นที่เรียบร้อยแล้วผู้เรียนต้องผ่านการทดสอบจากคณะกรรมการมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยยังได้กำหนดให้ผู้เรียนพิมพ์งานวิจัยให้ถูกต้องตามรูปแบบการพิมพ์วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ ส่วนมหาวิทยาลัยบางแห่งผู้เรียนอาจไม่ต้องเขียนวิทยานิพนธ์ก็ได้แต่ต้องเรียนวิชาเพิ่ม และเขียนรายงานสั้น ๆ เสนอต่อคณะกรรมการ (Koefod, 1969) จึงนับได้ว่ามหาวิทยาลัยเป็นแหล่งผลิตวิทยานิพนธ์ที่สำคัญในสาขาต่าง ๆ

ในประเทศไทย

สถาบันระดับอุดมศึกษาที่เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นแหล่งผลิตวิทยานิพนธ์ที่สำคัญ เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ โดยได้กำหนดหลักสูตรการศึกษาไว้ 2 ส่วนคือ ส่วนหนึ่งเป็นการเรียนรายวิชาและอีกส่วนหนึ่งเป็นการเขียนวิทยานิพนธ์ สถาบันดังกล่าวได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อย่างไรก็ตาม บางสถาบันได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนในบางคณะและบางสาขาวิชาเลือกระหว่างการสอบรวบยอดกับการเขียนวิทยานิพนธ์ แต่ก็มีเพียงส่วนน้อยที่แบ่งหลักสูตรออกเป็น 2 แผนคือ แผน ก (Plan A) บังคับให้เสนอวิทยานิพนธ์ แผน ข (Plan B) ไม่ต้องเสนอวิทยานิพนธ์โดยให้มีการสอบรวบยอดแทน แต่ส่วนใหญ่หลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษาได้บังคับให้ผู้เรียนเรียนตามหลักสูตรแผน ก (Plan A) ซึ่งบังคับให้ผู้เรียนเขียนวิทยานิพนธ์ (ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, สำนักงาน กองวิชาการ, 2532)

นอกจากนี้ ยังมีหลักสูตรจากวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรที่เปิดสอนเกี่ยวกับ

การป้องกันราชอาณาจักรให้แก่ข้าราชการทั้งฝ่ายทหารและพลเรือน ตลอดจนพนักงานองค์การของรัฐ และรัฐวิสาหกิจรวมทั้งเอกชนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในความรับผิดชอบร่วมกันเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติและเพื่อประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย การวางแผนและการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ ในหลักสูตรแบ่งเป็นหลักสูตรปริญญาโท และหลักสูตรหลัก เมื่อศึกษาจนครบหลักสูตรแล้ว ผู้เรียนจะต้องเขียนวิทยานิพนธ์ (วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, ม.ป.ป) ส่วนสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาระหว่างประเทศที่มีการบริหารงานเป็นเอกเทศ ดำเนินการสอนและวิจัยในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ รวม 9 แผนกวิชา โดยที่หลักสูตรของทุกแผนกวิชามุ่งส่งเสริมให้นักศึกษาเขียนวิทยานิพนธ์หลังจากศึกษารายวิชาครบถ้วน เพื่อจุดประสงค์ในการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของชาวเอเชียให้ดีขึ้น ("สิ่งที่น่ารู้ใน เอเชีย," 2529)

การเผยแพร่วิทยานิพนธ์

การเผยแพร่วิทยานิพนธ์สามารถจำแนกออกเป็น 4 วิธี คือ

1. การนำส่งมหาวิทยาลัยตามจำนวนที่กำหนด
2. การควบคุมทางบรรณานุกรม
3. การสรุปเนื้อหาลงในวารสารวิชาการ จุลสาร และข่าวสาร
4. การเผยแพร่ทางวิทยุและโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์

1. การนำส่งมหาวิทยาลัยตามจำนวนที่กำหนด

มหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีนโยบายที่จะนำวิทยานิพนธ์ออกเผยแพร่เพื่อความ เป็นเลิศทางวิชาการ และเพื่อให้นักศึกษาไปประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมประเทศชาติ มหาวิทยาลัยจึงได้กำหนดให้ผู้เรียนที่ผ่านการสอบวิทยานิพนธ์เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว จัดส่งวิทยานิพนธ์ของตนให้แก่บัณฑิตวิทยาลัย ดังนี้

มหาวิทยาลัยในต่างประเทศ เช่น มหาวิทยาลัยแห่งมลรัฐโอเรกอน (Oregon State University) (1988) ได้กำหนดให้ผู้เรียนส่งวิทยานิพนธ์ไม่ต้องเย็บเล่มจำนวน 2 ชุด พร้อมทั้งสารบัญชีก่อนส่งให้แก่นิติตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford University) (1984) กำหนด

ให้ผู้เรียนส่งวิทยานิพนธ์จำนวน 3 ชุดแก่นักคิดวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเซาท์เวสต์เทิร์น หลุยเซียนา (University of South Western Louisiana) (1986) ให้ผู้เรียนส่งวิทยานิพนธ์จำนวน 3 ชุด และสาระสังเขปจำนวน 2 ชุดแก่นักคิดวิทยาลัยด้วย และมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอไฮโอ (The Ohio State University) (1988) กำหนดให้ผู้เรียนส่งวิทยานิพนธ์จำนวน 1 ชุด พร้อมสาระสังเขป 5 ชุด แก่นักคิดวิทยาลัย เป็นต้น

ส่วนมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ได้กำหนดให้ผู้เรียนที่ผ่านการสอบวิทยานิพนธ์เรียบร้อยแล้ว ส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์แก่นักคิดวิทยาลัย ในจำนวนที่แตกต่างกัน ดังนี้

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ม.ป.ป) กำหนดให้ผู้เรียนส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ จำนวน 14 ชุด

มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2531) และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2531) กำหนดให้ผู้เรียนส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์จำนวน 10 ชุด สำหรับมหาวิทยาลัยขอนแก่นยังบังคับให้ผู้เรียนส่งบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษอย่างละ 10 ชุด

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2532) และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (2532) กำหนดให้ผู้เรียนส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์จำนวน 5 ชุดเหมือนกัน แต่ให้ส่งบทคัดย่อทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษในจำนวนที่แตกต่างกัน กล่าวคือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กำหนดให้ผู้เรียนส่งบทคัดย่อทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ชุด ส่วนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง กำหนดให้ผู้เรียนส่งบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษจำนวน 3 ชุด

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2530) กำหนดให้ผู้เรียนส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์จำนวน 20 ชุด พร้อมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ อีก 3 ชุด

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2525) กำหนดให้ผู้เรียนส่งปริญญาณิพนธ์จำนวน 3 ชุด พร้อมบทคัดย่อ จำนวน 7 ชุด

มหาวิทยาลัยศิลปากร (2533) กำหนดให้ผู้เรียนส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์จำนวน 6 ชุด สำหรับผู้เรียนที่ได้รับทุนของมหาวิทยาลัยในการเขียนวิทยานิพนธ์ต้องส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ จำนวน 7 ชุด ในการส่งวิทยานิพนธ์ทั้ง 2 กรณีข้างต้นต้องส่งพร้อมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษอย่างละ 2 ชุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2532) กำหนดให้ผู้เรียนส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์จำนวน

4 ชุด พร้อมต้นฉบับบทความวิทยานิพนธ์และสำเนาบทความภาษาไทยและภาษาอังกฤษอีกอย่างละ 2 ชุด

2. การควบคุมทางบรรณานุกรม

สิ่งพิมพ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ได้จัดทำสิ่งพิมพ์เพื่อควบคุมบรรณานุกรมวิทยานิพนธ์

ดังตัวอย่างเช่น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดทำ

บทความวิทยานิพนธ์ 2508-2525. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2528.

เป็นบทความวิทยานิพนธ์ทางด้านจิตวิทยา แบ่งเนื้อหาเป็นวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทบัณฑิต และปริญญาโทบัณฑิต จำแนกตามปีการศึกษาตั้งแต่ปี 2508-2525 ภายใต้อันหนึ่งปีจัดเรียงตามชื่อผู้แต่ง

รวมบทความวิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512. กำหนด

ออกรายปี

รวมบทความวิทยานิพนธ์ทั้งระดับปริญญาโทบัณฑิตและปริญญาโทบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย แบ่งเนื้อหาเป็นกลุ่มสาขาวิชา 3 สาขา คือ สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และ วิทยาศาสตร์กายภาพและชีวภาพ แต่ละกลุ่มสาขาวิชาแยกเป็นวิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาโทบัณฑิตและ ปริญญาโทบัณฑิต จำแนกตามภาควิชาและสาขาวิชา ภายใต้อันหนึ่งปีจัดเรียงตามลำดับอักษรชื่อผู้แต่ง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จัดทำ

เนื้อความวิทยานิพนธ์ กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533. กำหนด

ออกรายปี

เป็นบรรณานุกรมและสาระสังเขปวิทยานิพนธ์ทุกสาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เนื้อหาเป็นวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทบัณฑิตและปริญญาโทบัณฑิต โดยแบ่งเป็นหมวดวิชาภายใต้หมวดวิชาแยกตามสาขาวิชา ภายใต้อันหนึ่งปีจัดเรียงตามลำดับอักษร ชื่อเรื่อง

Thesis Abstracts Masters of Science (Forestry) 1970-82. Bangkok: Faculty of Forestry Kasetsart University, 1983. ภาษาอังกฤษ

เป็นบรรณานุกรมและบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษในระดับปริญญาโททางด้านวิทยาศาสตร์ ตั้งแต่ปีการศึกษา 1970-82 จำแนกตามปี ภายใต้ปีจัดเรียงตามลำดับอักษรชื่อผู้แต่ง ส่วนตอนท้ายเล่มยังมีบรรณานุกรมเรื่อง บรรณานุกรมชื่อผู้แต่งและบรรณานุกรมชนิดของต้นไม้

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดทำ

รายชื่อวิทยานิพนธ์และการวิจัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2518-2523.

เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, (ม.ป.ป)

เป็นรายชื่อวิทยานิพนธ์และงานวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แบ่งเนื้อหาเป็น 2 ตอน ตอนแรกเป็นรายชื่อวิทยานิพนธ์ ตอนที่สองเป็นงานวิจัย (การค้นคว้าแบบอิสระ) จัดเรียงแยกเป็นคณะและตามลำดับอักษรสาขาวิชา

Abstracts Master Thesis and Research: the Graduate School Chiangmai University. Chiangmai: Chiangmai University, 1981. ภาษาอังกฤษ

เป็นบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แบ่งเนื้อหาเป็น 2 ตอน ตอนแรกเป็นงานวิทยานิพนธ์ (หลักสูตรแผน 1) ตอนที่สองเป็นงานวิจัย (การค้นคว้าอิสระ) (หลักสูตรแผน 2) จำแนกตามคณะ ภายใต้คณะจัดเรียงตามลำดับอักษรของสาขาวิชา

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดทำ

รวมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ ปีการศึกษา 2529-2530. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

รวมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2529-2530 จำแนกเนื้อหาตามปีการศึกษา ในแต่ละปี การศึกษาจัดแบ่งตามสาขาวิชา ภายใต้แต่ละสาขาวิชาจัดเรียงตามลำดับอักษรของชื่อผู้แต่ง ตอนท้ายมี บรรณานุกรมชื่อผู้แต่ง บรรณานุกรมเรื่อง และบรรณานุกรมเรื่อง

สหบรรณานุกรมวิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.

แบ่งเป็น 2 เล่มคือ สหบรรณานุกรมวิทยานิพนธ์ที่เป็นฉบับภาษาอังกฤษและสหบรรณานุกรมวิทยานิพนธ์ที่เป็นฉบับภาษาไทย จัดเรียงตามลำดับอักษรของหัวข้อเรื่อง ภายใต้หัวข้อเรื่องเรียงตามลำดับอักษรของรายการหลัก แต่ละรายการหลักจะประกอบด้วยรายละเอียดทางบรรณานุกรม และระบุแหล่งที่มาพร้อมด้วยเลขเรียกหนังสือ หรือ รหัสประจำเล่ม

มหาวิทยาลัยมหิดล จัดทำ

บทคัดย่อโครงการพิเศษปีการศึกษา 2518-2523. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการโครงการพิเศษ

คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, (ม.ป.ป)

เป็นบทคัดย่อโครงการพิเศษของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เนื้อหาแยกตามภาควิชา จำแนกตามปีการศึกษา ภายใต้ปีการศึกษาจัดเรียงตามลำดับอักษรของชื่อเรื่อง

Thesis Abstracts Submitted by Graduate Studies at Faculty of Tropical
Medicine Mahidol University 1970-1984. (Bangkok): Office of
the Dean, Faculty of Tropical Medicine, Mahidol University,
1985. ภาษาอังกฤษ

เป็นบรรณานุกรมและบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาของคณะเวชศาสตร์เขตร้อนตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970-1984 แบ่งเนื้อหาตามสาขาวิชา จำแนกตามปีการศึกษาภายใต้ปีการศึกษาจัดเรียงตามลำดับอักษรชื่อผู้แต่ง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดทำ

บทคัดย่อปริญาญานิพนธ์การศึกษาระดับบัณฑิตและการศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. กำหนดออกรายปี

เนื้อหาแบ่งเป็นปริญาญานิพนธ์ในระดับปริญญาตรีบัณฑิตและปริญญาโทบัณฑิตจำแนกตามคณะและสาขาวิชาเอก ภายใต้สาขาวิชาเอก จัดเรียงตามลำดับอักษรชื่อผู้แต่ง

Doctor of Education Dissertation Abstracts and Master of Education

Thesis Abstracts. Bangkok: Srinakharinwirot University, 1981.

กำหนดออกรายปี. ภาษาอังกฤษ

เป็นบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาตรีโทและปริญญาเอกที่ผลิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งเนื้อหาเป็นกลุ่มสาขาวิชาทางด้านการศึกษา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และการศึกษากายภาพ จัดเรียงตามลำดับอักษรของสาขาวิชา

มหาวิทยาลัยศิลปากร จัดทำ

รวมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2526.

เป็นบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา ส่วนแรกเป็นบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภาษาไทย ส่วนที่สองเป็นบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภาษาอังกฤษ จัดเรียงตามปีโดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522-25 ภายใต้อักษรเรียงตามสาขาวิชา

หัวข้อวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทและปริญญาตรี สาขาประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ปีกาวศึกษา

2517 - 2523. กรุงเทพฯ: ภาควิชาประวัติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศิลปากร, 2525.

เนื้อหาส่วนแรกเป็นรายชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา ส่วนที่สองเป็นบทคัดย่อวิทยานิพนธ์จัดเรียงลำดับตามปีที่สำเร็จการศึกษา.

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จัดทำ

บทคัดย่อวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. กรุงเทพฯ: งานวิจัย

สถาบัน กองแผนงานสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2530. กำหนดออกรายปี

เนื้อหาแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นบทคัดย่อปริญญาโทและปริญญาตรี และวิทยานิพนธ์นักศึกษาระดับปริญญาโท ตอนที่ 2 เป็นปริญญาโทและปริญญาตรีที่ไม่เผยแพร่ จัดเรียงตามคณะ ภาควิชา ระดับการศึกษา

Abstracts of Master Theses Academic Year 1976-1987. Bangkok: King

Mongkut's Institute of Technology Thonburi, 1988.

กำหนดออกไม้นานอน

เป็นบรรณานุกรมและสารระสังเขปวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เนื้อหาแยกเป็นสาขาวิชา จัดเรียงตามปีของวิทยานิพนธ์ เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1976-1987

สิ่งพิมพ์สำนักพิมพ์ในต่างประเทศที่เผยแพร่วิทยานิพนธ์และจัดทำสิ่งพิมพ์ประเภทบรรณานุกรมเพื่อช่วยในการเข้าถึงวิทยานิพนธ์ ได้แก่

สำนักพิมพ์ University Microfilms International (UMI) เมือง Ann Arbor ในมลรัฐมิชิแกน ประเทศสหรัฐอเมริกา จัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1938 โดย Eugene Power เป็นแหล่งสำคัญในการเผยแพร่วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกของประเทศสหรัฐอเมริกา และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศให้แก่ห้องสมุดแต่ละสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทุกแห่งทั่วโลก UMI มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตและเผยแพร่วัสดุต่าง ๆ ที่ผู้ใช้เข้าถึงยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกและปริญญาโท (Rice, 1966) UMI จึงมีนโยบายให้บรรณานุกรมมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกจัดส่งวิทยานิพนธ์ที่ยังไม่เย็บเล่มจำนวน 1 เล่ม และสารสังเขปวิทยานิพนธ์ของระดับปริญญาเอก ความยาว 600 คำ และของระดับปริญญาโท ความยาว 150 คำ ให้แก่ UMI เพื่อนำมาถ่ายลงไมโครฟิล์มขนาด 35 มม. (Urguhart, 1979)

นอกจากนี้ UMI ยังผลิตสิ่งพิมพ์ทางบรรณานุกรมเพื่อการเข้าถึงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

วารสารสารสังเขปวิทยานิพนธ์และงานวิจัย เช่น Dissertation Abstracts International, Masters Abstracts, Research Abstracts

บรรณานุกรมวิทยานิพนธ์ เช่น Comprehensive Dissertation, Index 1861-1972 และมีภาคผนวกรายปี, American Doctoral Dissertations, บรรณานุกรมวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก สาขาวิชาต่าง ๆ เฉพาะเรื่อง เช่น Research on the Arts, Research on Politics and International Relations

สิ่งพิมพ์ประเภทบัตรรายการต่าง ๆ เช่น บัตรรายการวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกและปริญญาโทของมหาวิทยาลัยดีทรอยต์ (University of Detroit) ซึ่งได้จัดทำบัตรรายการผู้แต่ง

และบัตรสาขาวิชา

ฐานข้อมูล ซีดี-รอม (CD-ROM) เช่น Dissertation Abstracts Ondisc, ABI/INFOEM Ondisc, Periodical Abstracts Ondisc และ Newspaper Abstracts Ondisc เป็นต้น

3. การสรุปเนื้อหาลงในวารสาร จุลสาร และข่าวสาร

วารสารทางวิชาการบางเล่มจัดทำสรุปย่องานวิจัยทั้งเล่ม และบางเล่มมีคอลัมน์สรุปย่องานวิจัยโดยเฉพาะ วารสารวิชาการนี้ทั้งที่เป็นวารสารของไทยและวารสารต่างประเทศ ตัวอย่างเช่น

วารสารของไทย

วารสารวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. กำหนดออกราย 6 เดือน

เป็นวารสารเผยแพร่งานวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีรายละเอียดประกอบด้วย ความสำคัญของปัญหา วิธีการดำเนินการวิจัย และสรุปผลการวิจัย

มศว วิจัย. กรุงเทพฯ: ฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. กำหนดออกรายเดือน

เป็นวารสารเผยแพร่งานวิจัยของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีรายละเอียดประกอบด้วย วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วิทยานันท์ นิดิตวิทย์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2534. กำหนดออกราย 3 เดือน

เป็นวารสารเผยแพร่งานวิทยานันท์ของนิสิตศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร รายละเอียดประกอบด้วย ความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ และผลการวิจัย

วารสารวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533. กำหนดออกราย 4 เดือน

เป็นวารสารงานวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ รายละเอียดประกอบด้วยบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ คำนำ วิธีการวิจัย ผลและสรุปผลการวิจัย

วารสารพฤกษศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะพฤกษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532. กำหนด
ออกวาง 3 เดือน

เป็นวารสารเผยแพร่ความรู้ ความคิดและนวัตกรรมใหม่ ๆ ทางการศึกษาและสาขา
วิชาที่เกี่ยวข้อง โดยมีเนื้อหาส่วนหนึ่งเสนอแนะผลงานวิจัยไว้ในคอลัมน์ "บทวิจัย" ซึ่งมีรายละเอียด
เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย อภิปรายผลและสรุปผลการวิจัย

วารสารคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. กรุงเทพฯ: คณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่, 2529. กำหนดออกวาง 6 เดือน

เป็นวารสารงานวิจัยที่เผยแพร่ความรู้ทางสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ รายละเอียดประกอบ
ด้วยบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ความเป็นมาของปัญหา วิธีดำเนินการวิจัย สรุปและ
อภิปรายผล

วารสารของต่างประเทศ

Academy of Management Journal. Oregon: University of Oregon, 1989.
กำหนดออกวาง 4 เดือน

เป็นวารสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสาขาวิชาการบริหาร ส่วนหนึ่งของเนื้อหาเป็นงานวิจัย
ลงไว้ในคอลัมน์ "Research Notes" มีรายละเอียดของบทนำ วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย
และอภิปรายผล

American Journal of Public Health. Washington, D.C.: The American
Public Health Association, 1872. กำหนดออกวางเดือน

เป็นวารสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ ส่วนหนึ่งของเนื้อหาเป็น
งานวิจัยลงไว้ในคอลัมน์ "Public Health Briefs" มีรายละเอียดของสาระสังเขป บทนำ วิธี
ดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย

Journal of the American Society for Information Science. New York:
John Wiley & Sons, Inc, 1989. กำหนดออกวาง 2 เดือน

เป็นวารสารงานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ รายละเอียดของ
เนื้อหา ประกอบด้วยความเป็นมาของปัญหา วิธีดำเนินการวิจัย และสรุปผลการวิจัย

จุลสารและข่าวสาร

ข่าวบัณฑิตวิทยาลัย มก. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534. กำหนด

ออกรายเดือน

เนื้อหาส่วนหนึ่งให้รายละเอียดเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์และประเด็นของนิสิตระดับบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกเป็นคณะและประเภทรางวัลของวิทยานิพนธ์ โดยให้รายละเอียดชื่อผู้เขียนวิทยานิพนธ์ ชื่อเรื่อง และอาจารย์ที่ปรึกษา

ข่าว มช. วิจัย. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2534. กำหนดออกรายเดือน

เป็นผลงานวิจัยนักศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งประกอบด้วยบทความคัดย่อ ความเป็นมา วัตถุประสงค์ สรุปและอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ข่าวสารบัณฑิตวิทยาลัย มช. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2534. กำหนดออกไม่แน่นอน

เนื้อหาส่วนหนึ่งในหัวข้อข่าวทั่วไปประกอบด้วย รายชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าแบบอิสระของนักศึกษาปริญญาโทที่สำเร็จการศึกษาแล้วของมช. โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับชื่อผู้เขียนวิทยานิพนธ์ ชื่อเรื่อง และชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

จุลสารฝ่ายวิจัย มศว. กรุงเทพฯ: ฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.

กำหนดออกราย 12 เดือน

เป็นเนื้อหาของงานวิจัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้รายละเอียดเกี่ยวกับความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัยและสรุปผลการวิจัย

4. การเผยแพร่ทางวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์

การจัดรายการทางวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ ก็เป็นวิธีการเผยแพร่วิทยานิพนธ์ได้อย่างกว้างขวาง ดังจะเห็นได้จากโครงการเผยแพร่ผลงานวิจัยของฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งได้จัดทำ

รายการประจำสัปดาห์วิทยุกระจายเสียง 2 แห่งคือ สถานีวิทยุจุฬาฯ ชื่อรายการ "สนทนากับงานวิจัย" ออกอากาศด้วยระบบเอฟเอ็ม ความถี่ 101.5 เมกกะเฮิร์ตซ์ ทุกวันอาทิตย์ เวลา 13.30-14.00 น. และสถานีวิทยุอบส. พระราชวังดุสิตชื่อรายการ "ก้าวไปกับงานวิจัย" ออกอากาศด้วยระบบเอฟเอ็ม ความถี่ 104 เมกกะเฮิร์ตซ์ และระบบเอเอ็ม ความถี่ 1322 กิโลเฮิร์ตซ์ ทุกวันเสาร์ เวลา 18.00-18.30 น.

รายการทางสถานีโทรทัศน์ ชื่อรายการ "คิดเพื่อคุณ" แพร่ภาพออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 เวลา 18.27-18.30 น. ได้เริ่มโครงการตั้งแต่วันที่ 5 มีนาคม 2531 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2531 แต่ในปัจจุบันได้หยุดดำเนินงานไปชั่วคราว (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายวิจัย, 2533)

นอกจากนี้ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2533) ยังได้จัดทำข่าวแจก (Press Release) กำหนดออกสัปดาห์ละ 3 วัน จัดแถลงข่าว สัปดาห์ละ 1 ครั้ง กำหนดออกเดือนละประมาณ 1 ครั้ง และจัดทำข่าวเผยแพร่ในข่าวจุฬาสัมพันธ์ซึ่งเป็นวารสารภายในของมหาวิทยาลัยอีกด้วย

การเผยแพร่วิทยานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2532) เป็นสถาบันหนึ่งซึ่งจัดการศึกษาและรับผิดชอบเกี่ยวกับการสอนและการวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ ในระดับบัณฑิตศึกษา ตลอดจนทำหน้าที่เป็นหน่วยงานควบคุมมาตรฐานด้านวิชาการ ประสานงานและสนับสนุนการดำเนินงานของภาควิชาต่าง ๆ ด้วยนั้น ในปีการศึกษา 2532 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษารวมทั้งหมด 145 หลักสูตร แยกเป็นหลักสูตรที่ปริญญาตรีบัณฑิต 18 สาขาวิชา ปริญญาโทบัณฑิต 100 สาขาวิชา และประกาศนียบัตรบัณฑิต 27 สาขาวิชา หลักสูตรที่ปริญญาโทบัณฑิตในบางสาขาวิชา ได้กำหนดให้ผลิตเลือกเรียนแผนใดแผนหนึ่ง ได้แก่ สาขาวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาในเทคโนโลยีการศึกษาและสังคมศาสตร์ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย สาขาวิชาบัญชีการเงิน สาขาวิชาบัญชีการบริหาร สาขาวิชาสถิติ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม และสาขาวิชาภาษาอังกฤษ (Chulalongkorn University, n.d.) หลักสูตรส่วนใหญ่ผู้เรียนเมื่อผ่านการเรียนรายวิชาแล้วต้องเสนอวิทยานิพนธ์ จำนวนวิทยานิพนธ์ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยผลิตจึงมีปริมาณมากในแต่ละปี ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา กับจำนวนวิทยานิพนธ์
จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2528-2532

ปีการศึกษา	สาขาทางด้านมนุษยศาสตร์		สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์		สาขาทางด้านสังคมศาสตร์	
	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา	จำนวนวิทยานิพนธ์	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา	จำนวนวิทยานิพนธ์	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา	จำนวนวิทยานิพนธ์
2528	122	98	305	200	667	562
2529	87	72	299	203	686	561
2530	105	85	345	214	647	473
2531	115	93	315	201	775	529
2532	107	98	209	209	750	528

[ที่มา : แผนกวิจัยและวางแผน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]

บัณฑิตวิทยาลัย ได้มีนโยบายกำหนดให้ผู้เรียนที่ผ่านการสอบวิทยานิพนธ์แก้ไขข้อบกพร่องให้เรียบร้อยและสมบูรณ์จัดส่งวิทยานิพนธ์แกบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 4 เล่ม โดยจะได้จัดส่งวิทยานิพนธ์จำนวน 1 เล่ม หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการจำนวน 1 เล่ม สภาวิจัยการศึกษาแห่งชาติ 1 เล่ม และบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 1 เล่ม โดยที่ทางบัณฑิตวิทยาลัยจะนำวิทยานิพนธ์มาถ่ายไมโครฟิล์มขนาด 16 มม. และนำมาจัดแยกตามปี เรียงตามชื่อผู้เขียนวิทยานิพนธ์ภายใต้ภาควิชา และจัดให้มีบริการยืมวิทยานิพนธ์เล่มที่ถ่ายลงไมโครฟิล์มได้เป็นเวลา 2 สัปดาห์ต่อ 1 เล่ม และหากวิทยานิพนธ์ที่ ยืมเล่มเข้าปกเรียบร้อยแล้วให้ยืมเป็นเวลา 1 เดือนต่อ 1 เล่ม

การเผยแพร่วิทยานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัยสามารถจำแนกเป็นดังนี้คือ

1. บทคัดย่อ หน่วยมาตรฐานการศึกษารองบัณฑิตวิทยาลัย ได้รวบรวมบทคัดย่อของแต่ละปีเพื่อให้นักวิจัยทบทวนเผยแพร่วิทยานิพนธ์จัดทำเป็นเล่มที่ส่งวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์ของนิสิตในแต่ละปี และได้มีการจัดส่งบทคัดย่อฉบับไปยังหน่วยงานระดับกรม ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

คณะกรรมการการอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย และหน่วยงานเอกชนบางแห่งที่มีผลงานวิจัยอยู่ภายในเล่ม

2. จัดทำจุลสารชื่อ "จดหมายข่าววิทยานิพนธ์" (รหัสสากลประจำวารสารคือ ISSN 0125-8710) โดยสรุปสาระสำคัญของบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ที่น่าสนใจทุกสาขาวิชาของบัณฑิตวิทยาลัย มาจัดพิมพ์เผยแพร่เป็นประจำทุกเดือน เดือนละ 1 ครั้ง กำหนดออกทุกสัปดาห์แรกของเดือน พิมพ์เผยแพร่ครั้งละ 1,500 ฉบับ โดยจัดส่งไปยังส่วนราชการ สถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศทั้งของรัฐและเอกชน ตลอดจนนิสิตนักศึกษานิสิตและผู้สนใจและสื่อมวลชนต่าง ๆ

3. จัดทำข่าวสาร ได้นำวิทยานิพนธ์เรื่องที่น่าสนใจลงในหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อให้บรรณาธิการหนังสือพิมพ์คัดเลือกเรื่องที่น่าสนใจมาลงเผยแพร่ซึ่งมีการกำหนดส่งให้ไม่แน่นอน

4. จัดรายการวิทยุ "จุฬาวิทยานิพนธ์" ออกอากาศทางสถานีวิทยุจุฬาฯ เป็นประจำทุกวันอาทิตย์ ระหว่างเวลา 9.30-10.00 น. โดยนำวิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตวิทยาลัยมาเขียนเป็นบทวิทยุอ่านออกอากาศโดยประสานงานกับหน่วยเผยแพร่วิทยานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. จัดทำแผ่นปลิวแจ้งข่าวรายการวิทยุ "จุฬาวิทยานิพนธ์" ออกเผยแพร่เป็นประจำทุกเดือน เดือนละ 1 ครั้ง และจัดส่งไปยังส่วนราชการ สถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสมาชิกผู้สนใจทั่วประเทศ

6. จัดทำวิทยุทัศน์ โดยนางงานวิจัยที่นิตยภัล่งทำอยู่ออกเผยแพร่ในงานจัดนิทรรศการ งานวิจัยที่แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านวิทยาศาสตร์ ส่วนใหญ่ได้นำผลงานวิจัยทางด้านนี้ไปจัดนิทรรศการในด้านวิทยาศาสตร์แห่งชาติ และด้านสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย ได้มอบให้บัณฑิตศึกษาของคณะเป็นผู้รับผิดชอบ บัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้ให้เงินสนับสนุนช่วยเหลือทางด้านงบประมาณ ผลงานวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์ในส่วนใหญ่อำนาจจัดนิทรรศการแสดงบทคัดย่องานวิจัยต่าง ๆ ของนิสิต

7. ร่วมกับโครงการเผยแพร่ผลงานวิจัยของฝ่ายวิจัยสำนักงานอธิการบดี และคณะต่าง ๆ ทุกคณะของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดโครงการเผยแพร่ผลงานวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 โดยจัดเตรียมบทโทรทัศน์จากผลงานวิจัยในส่วนวิทยานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัยด้วยซึ่งใช้ชื่อรายการว่า "คิดเพื่อคุณ" กำหนดออกอากาศเป็นประจำทุกวัน วันละประมาณ 3 นาที ช่วงเวลาหลังข่าวภาคค่ำ แต่ในขณะนี้ได้หยุดดำเนินการชั่วคราว (จักรสิน นิเทศสาร, ถิ่นภักดิ์, 20 กรกฎาคม 2533 ; จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย, 2532)

การดำเนินงานวิทยานิพนธ์ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในส่วนนี้ จะเป็นการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บรรณารักษ์ และผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับดำเนินงานวิทยานิพนธ์ ในด้านการคัดเลือก และการจัดหาวิทยานิพนธ์ การจัดทำคู่มือช่วยค้น การจัดเก็บและให้บริการวิทยานิพนธ์ของห้องสมุดของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งประกอบด้วย หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ และห้องสมุดคณะ จำนวน 15 แห่ง ได้แก่ ห้องสมุดคณะครุศาสตร์ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ ห้องสมุดคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ ห้องสมุดคณะเภสัชศาสตร์ ห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์ ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ ห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์ ห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ห้องสมุดคณะสัตวแพทยศาสตร์ และห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์

ห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้ง 16 แห่งมีการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ลักษณะด้านต่าง ๆ ดังนี้

การคัดเลือกและจัดหาวิทยานิพนธ์

ห้องสมุดทุกแห่ง ได้มีนโยบายการคัดเลือกวิทยานิพนธ์ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบัณฑิตศึกษาของแต่ละคณะ ยกเว้นห้องสมุดคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์ซึ่งไม่มีนโยบายในการคัดเลือกวิทยานิพนธ์ ในการจัดหาวิทยานิพนธ์วิธีต่าง ๆ ดังนี้

1. ได้รับวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยชื่อเรื่องละ 1 เล่ม ยกเว้นห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์และห้องสมุดคณะสัตวแพทยศาสตร์ เนื่องจากทางคณะฯ ไม่ได้เปิดสอนหลักสูตรบัณฑิตการศึกษา
2. ขอบริจาควิทยานิพนธ์จากเจ้าของเป็นการส่วนตัวหรือได้รับอนุมัติจากการจากนิสิต ยกเว้นห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ ใช้วิธีที่บันทึกขอ หรือจดหมายขอวิทยานิพนธ์ต่อเมธาคิวซ่าและสถาบันภายนอกอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ นอกจากนี้ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์ยังได้รับอนุมัติจากการจากสถาบัน ทด โน โลยีแห่ง เม ซีย์
3. จัดซื้อวิทยานิพนธ์จาก UMI (University Microfilms International) โดยให้คู่มือช่วยค้น เช่น DAI (Dissertation Abstracts International) รายชื่อวิทยานิพนธ์จากสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ได้แก่ หอสมุดกลาง ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ และห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์

4. การแลกเปลี่ยน ได้แก่ ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ ได้แลกเปลี่ยนวิทยานิพนธ์กับห้องสมุดต่าง ๆ

ของมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนทางด้านนิติศาสตร์ โดยใช้คู่มือช่วยค้นจากบรรณานุกรมวิทยานิพนธ์สถาบันการศึกษา ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ ได้แลกเปลี่ยนวิทยานิพนธ์กับสถาบันที่มีการเรียนการสอนทางด้านการศึกษา เช่น มหาวิทยาลัยมหิดล โดยใช้คู่มือช่วยค้นที่เป็นบรรณานุกรมวิทยานิพนธ์จากสถาบันการศึกษา

5. รวบรวมรายชื่อและจัดหางานวิจัยจากสถาบันการศึกษาอื่น ๆ เช่น ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ จัดหาวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ด้านงบประมาณ ห้องสมุดต่าง ๆ ที่มีนโยบายการจัดซื้อวิทยานิพนธ์ไม่ได้มีนโยบายในการแยกงบประมาณเป็นสัดส่วนต่างหากจากงบประมาณอื่นทั้งสิ้น

ด้านการจัดเก็บวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดทุกแห่งจัดเก็บวิทยานิพนธ์และให้บริการแยกต่างหากจากสิ่งพิมพ์ประเภทอื่น

นอกจากนี้ ในการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ของห้องสมุดต่าง ๆ ยังมีลักษณะแตกต่างกัน ในรายละเอียดด้านรายการจัดทำคู่มือช่วยค้นและการจัดบริการดังนี้คือ

สถาบันวิทยบริการ

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการเกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากห้องของโรงเรียนข้าราชการพลเรือน ซึ่งก่อตั้งในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ต่อมาโรงเรียนข้าราชการพลเรือนได้ขยายกิจการเป็นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ห้องสมุดจึงได้รับสถาปนาเป็นหอสมุดกลางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2459 (หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ, 2530) และเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2521 ได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิทยบริการซึ่งประกอบด้วย 3 หน่วยงาน ได้แก่ หอสมุดกลาง ศูนย์เอกสารประเทศไทย และศูนย์สารสนเทศศึกษากลาง (พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521)

หอสมุดกลาง ทำหน้าที่ให้บริการทางวิชาการแก่คณาจารย์ ข้าราชการ นิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตลอดจนบุคคลภายนอกโดยการจัดหาวัสดุการศึกษาหลายประเภทไว้สำหรับให้บริการ (สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, แฉ่นฉบับ) หอสมุดกลางแบ่งหน่วยงานออกเป็น 7 งาน ดังนี้คือ งานธุรการ งานพัฒนากิจการห้องสมุด งานวิเคราะห์เลขหมู่และทำบัตรรายการภาษาไทย

งานวิเคราะห์เลขหมู่และทำบัตรรายการภาษาอังกฤษ งานบริการ งานสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง งานเทคโนโลยี
ห้องสมุด

บุคลากรทั้งหมดของหอสมุดกลางมีจำนวน 52 คน เป็นบรรณารักษ์ 19 คน และเจ้าหน้าที่
33 คน ทรัพยากรประเภทวิทยานิพนธ์อยู่ในความรับผิดชอบของงานบริการ

เวลาเปิดบริการของหอสมุดกลางระหว่างเปิดภาคการศึกษาตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา
8.00-21.00 น. วันเสาร์ เวลา 9.00-16.00 น. ส่วนในระหว่างปิดภาคการศึกษาตั้งแต่วันจันทร์
ถึงศุกร์ เวลา 8.00-16.00 น.

การจัดทำคู่มือช่วยค้น เมื่อได้รับวิทยานิพนธ์มาจากแหล่งต่าง ๆ แล้ว หอสมุดกลางนำ
วิทยานิพนธ์มาให้เลขทะเบียน คู่มือช่วยค้นที่จัดทำ คือ

1. บัตรรายการวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วยบัตรรายการ 4 ประเภท คือ บัตรผู้แต่ง
(ตัวอย่างรูปที่ 1) บัตรชื่อเรื่อง บัตรเรื่อง และบัตรภาคีที่จัดเรียงไว้ในตู้บัตรรายการวิทยานิพนธ์
ซึ่งมี 2 แห่ง แห่งหนึ่งอยู่ในบริเวณตู้บัตรรายการทั่วไป และอีกแห่งหนึ่งอยู่ในบริเวณห้องอ่านวิทยานิพนธ์

รูปที่ 1 บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของหอสมุดกลางสถาบันวิทยบริการ

ประยูร ศรีสีขันทกุล, 2493 -

ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมกับผล-
สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน /

ประยูร ศรีสีขันทกุล. -- 2529.

ท, 220 แผ่น

008389

พิมพ์ดีด (ถ่ายสำเนา)

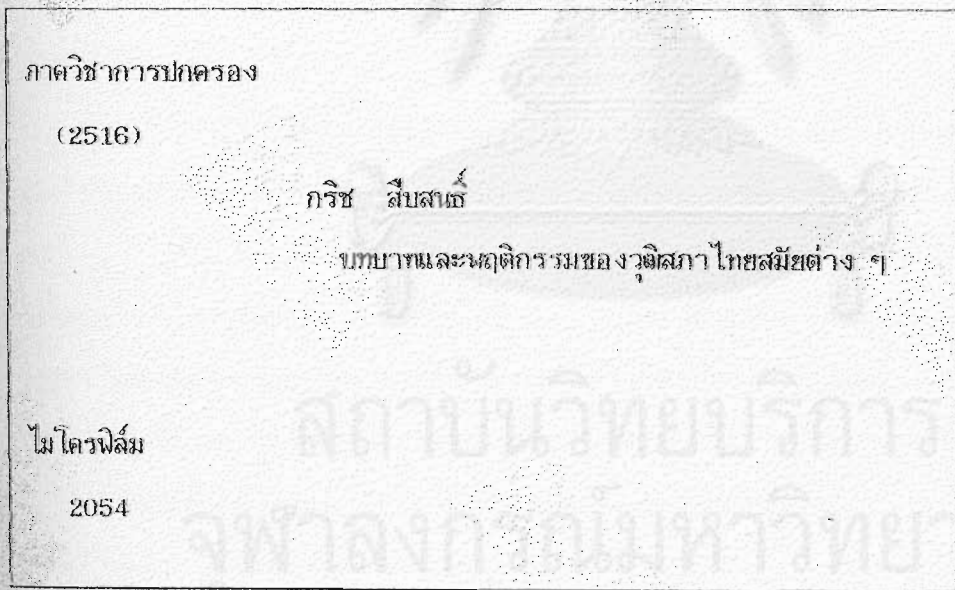
วิทยานิพนธ์ (ศ.ม.) -- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529

2. บัตรรายการวิทยานิพนธ์ที่อยู่ในรูปไมโครฟิล์ม หอสมุดกลางมีวิทยานิพนธ์ที่อยู่ในรูปวัสดุ
 ย่อส่วน (ไมโครฟิล์ม) ให้บริการอยู่ที่ศูนย์สารสนเทศศึกษากลาง สถาบันวิทยบริการ ซึ่งทางศูนย์ฯ ได้ขอ
 ความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัยในการถ่ายไมโครฟิล์มวิทยานิพนธ์ เพื่อทางศูนย์ฯ จะนำมาให้บริการอยู่
 ชั้น 3 ต่อมาทางศูนย์ฯ เห็นว่าต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก ประกอบกับส่วนใหญ่ผู้ใช้บริการมาใช้บริการน้อย
 มาก เพราะผู้ใช้ยังนิยมใช้ตัวเล่มวิทยานิพนธ์มากกว่า ดังนั้น ทางศูนย์ฯ จึงได้งดการถ่ายไมโครฟิล์ม
 วิทยานิพนธ์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 เป็นต้นไป เป็นเหตุชั่วคราว ปัจจุบันวิทยานิพนธ์ที่อยู่ในไมโครฟิล์มมี
 จำนวนทั้งสิ้น 115 ม้วน (นงลักษณ์ สุวรรณกิจ, สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2533)

สำหรับบัตรรายการไมโครฟิล์มวิทยานิพนธ์จัดเรียงตามลำดับอักษรชื่อผู้แต่ง ให้บริการแยก
 ต่างหากจากบัตรรายการสารสนเทศวัสดุประเภทอื่น ในตู้บัตรรายการห้องศูนย์สารสนเทศศึกษากลาง ชั้น 3
 สถาบันวิทยบริการ ดังตัวอย่าง รูปที่ 2

รูปที่ 2 บัตรรายการไมโครฟิล์มวิทยานิพนธ์ของศูนย์สารสนเทศศึกษากลาง

3.ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ ชื่อ THES (Thesis) เริ่มจัดทำขึ้นในปี พ.ศ. 2529 ซึ่งขณะนั้นเป็นช่วงที่หอสมุดกลางเรี้นำโปรแกรมสำเร็จรูป Mini-micro CDS/ISIS ขององการยูเนสโก มาใช้กับไมโครคอมพิวเตอร์ขนาด 16 บิต ซึ่งมีหน่วยความจำ 1 เมกะไบต์ เพื่อสร้างฐานข้อมูลต่าง ๆ ในหอสมุด ตั้งแต่ หอสมุดจึงเล็งเห็นความสำคัญ และประโยชน์ในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปนี้ จึงได้เสนอโครงการสร้างฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอรับการสนับสนุนต่อบัณฑิตวิทยาลัย และก็ได้รับการเห็นชอบด้วย จึงเริ่มครั้งแรกในเดือนพฤศจิกายน 2529 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

3.1 เป็นการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เข้ามาใช้พัฒนางานบริการของหอสมุดเพื่อประโยชน์ในการให้ความสะดวก และรวดเร็วในการสืบค้นข้อมูลวิทยานิพนธ์จากฐานข้อมูลที่สร้างขึ้นแทนการค้นจากบัตรรายการ

3.2 สร้างรูปแบบของรายการต่าง ๆ ทางบรรณานุกรมรวมทั้งสาระสังเขปสำหรับฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์อันจะเป็นแนวทางเพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้เป็นมาตรฐานเดียวกันกับต่างประเทศในอนาคต

3.3 เตรียมการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านวิทยานิพนธ์กับห้องสมุดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

3.4 ใช้ฐานข้อมูลดังกล่าวในการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบออนไลน์ระหว่างคณะและสถาบันต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อไปในอนาคต

3.5 จัดพิมพ์ในรูปแบบของเอกสารเผยแพร่บรรณานุกรมถึงภาษาอังกฤษของวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งพิมพ์ขึ้นในปี พ.ศ. 2528 หอสมุดกลางยังมีนโยบายให้ห้องสมุดคณะต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เข้าร่วมในการสร้างฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ทั้งนี้ทางหอสมุดกลางได้ช่วยจัดพิมพ์วิทยานิพนธ์ของปี พ.ศ. 2528-29 ที่เป็นภาษาอังกฤษให้ส่วนวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 ย้อนหลังลงไปนั้น ได้ให้ห้องสมุดต่าง ๆ เป็นผู้รับผิดชอบจัดทำและบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ของแต่ละคณะเอง

ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์นี้ ประกอบด้วยรายการละเอียดทางบรรณานุกรมและสาระสังเขปวิทยานิพนธ์ ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีรูปแบบของรายการบรรณานุกรมฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์เป็นมาตรฐานเดียวกันกับ Dissertation Abstracts International ของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งบรรณานุกรมนี้มีส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นส่วนเนื้อเรื่อง โดยได้รวบรวมข้อมูลทางบรรณานุกรม และบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ และจัดเรียงข้อมูลตามลำดับอักษรภายใต้ชื่อภาควิชา

จากนี้ เรื่องที่อธิบายนิพนธ์ตามลำดับอักษรอีกทีหนึ่ง แต่ข้าม A, An, The แล้วยึดคำถัดไปเป็นตัวจัด
เรื่อง ส่วนที่สอง เป็นส่วนของบรรณานุกรมที่ช่วยค้น ประกอบด้วย บรรณานุกรมที่เขียน บรรณานุกรมเรื่อง และ
บรรณานุกรมเรื่อง (ขนิมรัฐ ตันทวาริตน์ และ นฤมล รุจิพร, 2532)

การจัดเก็บและบริการวิทยานิพนธ์ หอสมุดกลางจัดเก็บวิทยานิพนธ์แยกเป็นสัดส่วนเฉพาะ
ในห้อง สมุข ชวกุล ซึ่งอยู่ที่ชั้น 2 ของสถาบันวิทยบริการ

ในปี พ.ศ. 2533 วิทยานิพนธ์ที่ให้บริการทั้งหมดมีจำนวนประมาณ 24,441 เล่ม จำแนก
เป็นวิทยานิพนธ์ภาษาไทย 21,613 เล่ม และวิทยานิพนธ์ภาษาต่างประเทศ 2,828 เล่ม การจัดเก็บ
วิทยานิพนธ์อยู่ในลักษณะที่เปิดเผย โดยจัดเรียงวิทยานิพนธ์แยกเป็นคณะ แต่ละคณะเรียงตามลำดับอักษรชื่อ
ผู้แต่ง มีผู้รับผิดชอบให้บริการ 3 คน ซึ่งประกอบด้วยบรรณารักษ์หัวหน้างานบริการและเจ้าหน้าที่ 2 คน

ในการให้บริการวิทยานิพนธ์ หอสมุดกลางจัดทำแบบฟอร์มการยืม 2 ประเภท คือ แบบฟอร์ม
ยืมวิทยานิพนธ์อ่านภายในห้อง สำหรับผู้ใช้กรอกชื่อผู้แต่งวิทยานิพนธ์ที่ต้องการยืมอ่านภายในห้อง และ
แบบฟอร์มอนุญาตพิเศษ สำหรับยืมวิทยานิพนธ์ที่ออกมากกว่า 1 ฉบับ ออกนอกห้องสมุด (ดังตัวอย่าง
แบบฟอร์ม รูปที่ 3)

รูปที่ 3 แบบฟอร์มการขีมิวิชาสิหนังสือของหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์ (เฉพาะยืมอ่านในห้อง)

ผู้แต่ง 1. ....
2. ....
3. ....

ชื่อผู้ยืม ..... คณะ .....

นิสิตตรีจุฬาฯ   นิสิตโทจุฬาฯ   นิสิตเอกจุฬาฯ
 ข้าราชการจุฬาฯ   อาจารย์จุฬาฯ   บุคคลภายนอก

ผู้อนุญาต ..... วันที่ ๑ ก.ย. ๒๐๒๕

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ

บัตรอนุญาตพิเศษ

รายการ .....

ชื่อผู้ยืม ..... คณะ ..... ชั้น .....

วันที่ยืม ..... วันส่งคืน .....

ผู้อนุญาต ..... ผู้รับคืน .....

หมายเหตุ .....

ในการให้บริการ ผู้ใช้กรอกข้อมูลวิทยานิพนธ์ที่ต้องการขอยืมลงในแบบฟอร์ม โดยขอยืมได้ครั้งละสูงสุด 3 เล่ม และให้เจ้าหน้าที่หยิบให้ ในกรณีที่ผู้ใช้กรอกแบบฟอร์มอนุญาตพิเศษแก่เจ้าหน้าที่สำหรับวิทยานิพนธ์ชื่อที่มีมากกว่า 1 ฉบับ สามารถยืมออกนอกหอสมุดได้ครั้งละ 1 เล่ม เป็นเวลา 3 วัน หากส่งเกินกำหนดต้องเสียค่าปรับวันละ 10 บาทหรือ 1 บาท ต่อชั่วโมง ส่วนวิทยานิพนธ์ที่มีฉบับเดียว ผู้ใช้สามารถยืมถ่ายเอกสารได้ซึ่งหอสมุดจัดบริการเครื่องถ่ายเอกสารไว้ในบริเวณใกล้เคียงกัน 1 เครื่อง และบริเวณชั้น 1 ของหอสมุดอีก 1 เครื่อง

จำนวนที่นั่งอ่านวิทยานิพนธ์มีประมาณ 87 ที่นั่ง และที่นั่งเฉพาะบุคคลประมาณ 23 ที่นั่ง (ภุชญา ธรรมปาโล, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2533)

ห้องสมุดคณะครุศาสตร์

หลักสูตรบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์มี 30 สาขาวิชา ซึ่งจำแนกตามระดับการศึกษาได้ดังนี้

1. หลักสูตรระดับปริญญาตรีบัณฑิต ได้แก่ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา สาขาวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา และสาขาวิชาอุดมศึกษา
2. หลักสูตรระดับปริญญาโทบัณฑิต ได้แก่ สาขาวิชาพื้นฐานการศึกษา สาขาวิชาวิจัยการศึกษา สาขาวิชาสถิติการศึกษา สาขาวิชาการศึกษาและการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาประถมศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย สาขาวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาการศึกษาสังคมศึกษา สาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษา สาขาวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชานิติศาสตร์และการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล สาขาวิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาอุดมศึกษา และสาขาวิชาการศึกษาแบบโรงเรียน (Chulalongkorn University, n.d.)

ห้องสมุดคณะครุศาสตร์แบ่งงานออกเป็น 4 งาน คืองานเทคนิค งานบริการ งานวารสารและงานเทคโนโลยีสารสนเทศ บุคลากรทั้งหมดของห้องสมุดมีจำนวน 16 คน เป็นบรรณารักษ์ 2 คน และเจ้าหน้าที่ 14 คน ทรัพยากรประเภทวิทยานิพนธ์อยู่ในความรับผิดชอบของงานบริการ

เวลาเปิดบริการของห้องสมุดคณะครุศาสตร์ ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา 7.30 -

20.00 น.

การจัดทำคู่มือช่วยค้น เมื่อได้รับวิทยานิพนธ์มาจากแหล่งต่าง ๆ แล้ว ห้องสมุดคณะครุศาสตร์นำวิทยานิพนธ์มาให้เลขทะเบียน คู่มือช่วยค้นที่จัดทำออกบริการ คือฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ (THES) โดยผู้ใช้ต้องติดต่อขอใช้บริการค้นข้อมูลกับบรรณารักษ์โดยตรง ณ บริเวณภายในห้องทำงานบรรณารักษ์

การจัดเก็บและบริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดจัดเก็บวิทยานิพนธ์เป็นสัดส่วนเฉพาะบนชั้นเปิด และจัดเรียงวิทยานิพนธ์แยกตามปีของวิทยานิพนธ์ และในแต่ละปีเรียงตามลำดับอักษรชื่อผู้แต่ง ในปี พ.ศ. 2533 มีจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งหมดประมาณ 4,741 เล่ม เป็นภาษาไทย 4,721 เล่ม ภาษาอังกฤษ 20 เล่ม มีผู้รับผิดชอบ 3 คน เป็นบรรณารักษ์ 1 คน และเจ้าหน้าที่ 2 คน

การให้บริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดคณะครุศาสตร์อนุญาตให้ผู้ใช้วิทยานิพนธ์ออกนอกห้องสมุดได้ครั้งละ 3 เล่ม เป็นเวลา 2 วัน หากส่งเกินกำหนดต้องเสียค่าปรับวันละ 20 บาท ส่วนวิทยานิพนธ์ที่มีฉบับเดียว ผู้ใช้สามารถขอยืมอ่านภายในห้องสมุดหรือนำไปถ่ายเอกสารได้ซึ่งห้องสมุดได้จัดบริการไว้จำนวน 3 เครื่อง ในบริเวณใกล้เคียงกับหน่วยงาน ชิม-คิน (บุญเรือง เนียมหอม, สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2533)

ห้องสมุดคณะทันตแพทยศาสตร์

หลักสูตรบัณฑิตศึกษาของคณะทันตแพทยศาสตร์มี 8 สาขาวิชา ดังนี้ คือ

1. หลักสูตรระดับประกาศนียบัตร หลังปริญญาตรี ได้แก่ สาขาวิชาทันตกรรมประดิษฐ์ สาขาวิชาวิทยาแอนโดดอนท์ สาขาวิชาทันตกรรมหัตถการ สาขาวิชาศัลยศาสตร์ช่องปาก สาขาวิชาเวชศาสตร์ช่องปาก สาขาวิชาทันตกรรมสำหรับเด็ก และสาขาวิชาปริทันตวิทยา

2. หลักสูตรระดับปริญญาโท ได้แก่ สาขาวิชาทันตกรรมจัดฟัน (Chula Longkorn

University, n.d.)

ห้องสมุดคณะทันตแพทยศาสตร์ตั้งอยู่ ณ อาคารพรีคลินิก แบ่งงานออกเป็น 4 งาน คือ งานเทคนิค งานบริการ งานวารสาร และงานเทคโนโลยีห้องสมุด บุคลากรทั้งหมดของห้องสมุดมีจำนวน 4 คน เป็นบรรณารักษ์ 2 คน เจ้าหน้าที่ห้องสมุด 1 คน และเจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด 1 คน ทรัพยากรประเภทวิทยานิพนธ์อยู่ในความรับผิดชอบของงานบริการ

เวลาเปิดบริการของห้องสมุดคณะทันตแพทยศาสตร์ ระหว่างเปิดภาคการศึกษา ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา 8.00-17.00 น. วันเสาร์ เวลา 8.00-12.00 น. และช่วงก่อนสอบถึงสอบเสร็จ เวลา 8.00-19.00 น. ระหว่างปิดภาคการศึกษา ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา 8.00-16.00 น.

การจัดทำคู่มือช่วยค้น เมื่อได้รับวิทยานิพนธ์มาจากแหล่งต่าง ๆ แล้ว ห้องสมุดคณะทันตแพทยศาสตร์นำวิทยานิพนธ์มาให้เลขทะเบียน จัดหมู่ระบบรัฐสภาอเมริกัน คู่มือช่วยค้นที่จัดทำคือ บัตรรายการชื่อผู้แต่ง (ตัวอย่าง รูปที่ 4) บัตรชื่อเรื่องและบัตรเรื่อง โดยนำไปจัดเรียงไว้ในตู้บัตรรายการรวมไว้กับบัตรรายการของวัสดุอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในบริเวณห้องอ่านทั่วไป

รูปที่ 4 บัตรรายการวิทยานิพนธ์บัตรผู้แต่งของห้องสมุดคณะทันตแพทยศาสตร์

QM	พรทิพย์ ชิวรัตน์
111	การประเมินอายุกระดูกจากกระดูกคอในคนไทย, --
W	กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528
	ฎ, 95 หน้า : ภาพประกอบ

วิทยานิพนธ์ทันตแพทยศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

งานจัดเก็บและบริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดจัดเก็บวิทยานิพนธ์เป็นสัดส่วนเฉพาะ บน
ชั้นเปิดโดยจัดเรียงตามเลขหมู่ ในปี พ.ศ. 2533 มีจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งหมดประมาณ 30 เล่ม
ทั้งหมดเป็นวิทยานิพนธ์ภาษาไทย มีผู้รับผิดชอบเป็น บรรณารักษ์ 1 คน

การให้บริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดไม่อนุญาตให้ยืมวิทยานิพนธ์ออกนอกห้องสมุดได้
ผู้ใช้สามารถยืมวิทยานิพนธ์จากชั้นมานั่งอ่านภายในห้องอ่านทั่วไป และห้องสมุดยังจัดบริการถ่าย
เอกสารไว้ภายในห้องสมุดด้วย (บุษรา เขตสมุทร, สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2533)

ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์

หลักสูตรบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิตของคณะนิติศาสตร์มี 1 สาขาวิชาคือ สาขาวิชา
นิติศาสตร์ (Chulalongkorn University, n.d.)

ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ แบ่งงานออกเป็น 6 แผนกคือ แผนกพัฒนาทรัพยากร แผนกสิ่งพิมพ์
ต่อเนื่อง แผนกเทคโนโลยีห้องสมุด แผนกโสตทัศนวัสดุ แผนกบริการยืม-คืนหนังสือ และแผนกธุรการ
บุคลากรทั้งหมดของห้องสมุดมีจำนวน 3 คน เป็นบรรณารักษ์ 1 คน และเจ้าหน้าที่ 2 คน ทรัพยากร
ประเภทวิทยานิพนธ์อยู่ในความรับผิดชอบของแผนกบริการยืม-คืนหนังสือ

เวลาเปิดบริการของห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา 8.00-20.00
น. วันเสาร์เวลา 9.00-17.00 น.

การจัดทำคู่มือช่วยค้น เมื่อได้รับวิทยานิพนธ์มาจากแหล่งต่าง ๆ แล้ว ห้องสมุดคณะ
นิติศาสตร์นำวิทยานิพนธ์มาให้เลขทะเบียนและจัดหมวดหมู่ระบบชิลเลอร์ (Schiller) คู่มือช่วยค้นที่
จัดทำคือ

1. บัตรรายการชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง (ตัวอย่างรูปที่ 5) และบัตรเรื่องนำไปจัดเรียงรวมไว้
กับบัตรรายการของวัสดุอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในบริเวณห้องอ่านทั่วไป

รูปที่ 5 บัตรรายการวิทยานิพนธ์บัตรผู้แต่งของห้องสมุดคณะนิติศาสตร์

K ไชยยศ เหมะรัชตะ
 TH นิติกรรมอำพราง. กรุงเทพฯ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 313 2516.
 ช96น 141 หน้า.

วิทยานิพนธ์ (นิติศาสตรมหาบัณฑิต)— จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

1. นิติกรรม. 2. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บัณฑิตวิทยาลัย. แผนกวิชานิติศาสตร์. 3. ชื่อเรื่อง.

2. แนมรายชื่อวิทยานิพนธ์ นำไปให้บริการบริเวณใกล้เคียงบริการวิทยานิพนธ์
 ดังตัวอย่างในตารางที่ 2 ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 รายชื่อวิทยานิพนธ์ที่มีอยู่ในห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่	ชื่อผู้วิจัย	หัวข้อวิทยานิพนธ์	เลขหมู่	เลขทะเบียน
1	นายไชยยศ เหมะรัชตะ	นิติกรรมอำพราง	313	003032
			ช296น	003033
			2516	003034
2	น.ส.กาญจนา นิมานเหมินทร์	บุตรชอบด้วยกฎหมาย	355	003025
			ก23บ	003026
			2515	
3	นายสุพจน์ ณ บางช้าง	สัญญาก่อนสมรส	370	003015
			ส41ส	003016
			2516	003017
4	นายกุลพล พลวัน	ปัญหาการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนโดยสหประชาชาติ	995	003021
			ก479ป	003022
			2518	
5	นายวิชา มั่นสกุล	ความรับผิดเพื่อละเมิดในการกระทำของตนเอง	590	003023
			ว232ค	003024
			2516	

3. ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ (THES) ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ ได้ให้บริการค้นข้อมูลวิทยานิพนธ์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยที่ผู้ใช้ต้องติดต่อขอใช้บริการกับบรรณารักษ์โดยตรง ณ บริเวณหน้าห้องทำงานบรรณารักษ์

งานจัดเก็บและบริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดจัดเก็บวิทยานิพนธ์เป็นสัดส่วนเฉพาะบนชั้นเปิด โดยจัดเรียงวิทยานิพนธ์ตามเลขหมู่ ในปี พ.ศ. 2533 มีจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งหมดประมาณ 216 เล่ม

เป็นภาษาไทย 211 เล่ม เป็นภาษาอังกฤษ 5 เล่ม มีผู้รับผิดชอบ 2 คน เป็นบรรณารักษ์ 1 คน และเจ้าหน้าที่ 1 คน

การให้บริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดไม่อนุญาตให้ยืมวิทยานิพนธ์ออกนอกห้องสมุดได้ ผู้ใช้สามารถขอยืมวิทยานิพนธ์จากเจ้าหน้าที่เพื่ออ่านภายในห้องอ่านทั่วไป ห้องสมุดจัดบริการถ่ายเอกสารไว้ ส่วนผู้ใช้ซึ่งเป็นอาจารย์มีสิทธิพิเศษในการขอยืมวิทยานิพนธ์ออกนอกห้องสมุดได้ครั้งละ 1 เล่ม เป็นเวลา 3 วัน (สัปดาห์ จีระพันธ์, สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2533)

ห้องสมุดคณะนิเทศศาสตร์

หลักสูตรบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิตของคณะนิเทศศาสตร์มี 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการหนังสือพิมพ์ สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน และสาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ (Chulalongkorn University, n.d.)

ห้องสมุดคณะนิเทศศาสตร์แบ่งงานออกเป็น 3 งานคือ งานจัดหา งานเทคนิคและงานบริการ บุคลากรทั้งหมดของห้องสมุดมีจำนวน 3 คน เป็นบรรณารักษ์ 1 คน และเจ้าหน้าที่ 2 คน ทรัพยากรประเภทวิทยานิพนธ์อยู่ในความรับผิดชอบของงานเทคนิค

เวลาเปิดบริการของห้องสมุดคณะนิเทศศาสตร์ ระหว่างเปิดภาคการศึกษา ตั้งแต่ วันจันทร์ ถึงวันเสาร์ เวลา 8.00-17.00 น. วันอาทิตย์ เวลา 8.00-14.00 น.

การจัดทำคู่มือช่วยค้น เมื่อได้รับวิทยานิพนธ์มาจากแหล่งต่าง ๆ แล้ว ห้องสมุดคณะนิเทศศาสตร์นำวิทยานิพนธ์มาให้เลขทะเบียนคู่มือช่วยค้นที่จัดทำ คือ

1. บัตรรายการชื่อผู้แต่ง (ตั้งตัวอย่างรูปที่ 6) บัตรชื่อเรื่อง และบัตรเรื่อง นำไปจัดเรียงไว้ในตู้บัตรรายการรวมไว้กับบัตรรายการของวัสดุอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในบริเวณห้องอ่านทั่วไป

รูปที่ 6 บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของห้องสมุดคณะนิเทศศาสตร์

ว มาลินี จุลวิจนะ

2531 ความต้องการทางการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างศักยภาพเฉพาะตน
 มาลินี ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัดในงานเฝ้าระวังคุณภาพน้ำในชนบท.
 กรุงเทพมหานคร, ไม้ขีดวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
 140 หน้า.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต.

1. การสื่อสาร 2. นิเทศศาสตร์พัฒนาการ.
 3. ชื่อเรื่อง.

สำหรับวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับจากสถาบันอื่น ห้องสมุดนำมาจัดหมวดหมู่ระบบทศนิยมของ
 ดิวอี้ และทำบัตรรายการที่ผู้แต่ง บัตรชื่อเรื่อง และบัตรเรื่อง นำไปจัดเรียงไว้ในตู้บัตรรายการ
 รวมไว้กับบัตรรายการของวัสดุอื่น ๆ เช่นกัน ดังตัวอย่าง รูปที่ 7

รูปที่ 7 บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของสถาบันอื่นในห้องสมุดคณะนิเทศศาสตร์

ว สพรังพร สว่างวิบูลย์วงศ์

791.4 การวิเคราะห์เนื้อหาบทวิทยุรายการเพื่อแผ่นดินไทยเพื่อเป็น
 ส16ก แนวทางพื้นฐานในการปรับนโยบายและกลยุทธ์ในการสื่อสาร/
 สพรังพร สว่างวิบูลย์วงศ์. -- กรุงเทพฯ: คณะวารสารศาสตร์
 และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.
 256 หน้า.

วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน)

2. แน้มรายชื่อวิทยานิพนธ์ ตัวอย่างตารางที่ 3 นำไปให้บริการใกล้เคียงกับศูนย์บรรณการ

ตารางที่ 3 รายชื่อวิทยานิพนธ์ของห้องสมุดคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลำดับที่	ชื่อ สกุล	ชื่อเรื่อง	ปีจบ
1	ลักขณา มนธาตุผลิน	การเผยแพร่ข่าวสารด้านสาธารณสุขมูลฐานด้วย เอกสารเผยแพร่ เรื่องอนามัยครอบครัวกับผล- สัมฤทธิ์จากการให้เอกสารเผยแพร่	2524
2	ยุพดี ชัยภักดิ์	การศึกษาบทบาทของสื่อที่มต่อการยอมรับผ้าย จ. นครราชสีมา	2524
3	ภาวระณี ประถมบูรณ์	ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสัมฤทธิ์ผลในการโน้มน้าว ใจสมาชิกให้ร่วมกันจัดตั้งสหกรณ์ข้าวเก่า	2524
4	สุทธิลักษณ์ สมิตะสิริ	บทบาทของเครื่องบันทึกเสียงในการให้โภชน- ศึกษาแก่มารดาในเขตชนบทภาคตะวันออกเฉียง เหนือ	2524
5	กิติมา คำดา	การเผยแพร่ข่าวสารการวางแผนครอบครัวโดย สื่อไปรษณีย์	2524

สำหรับรายชื่อวิทยานิพนธ์จากสถาบันอื่น ห้องสมุดนำมาจัดเรียงรายชื่อแยกเป็น
สัดส่วนต่างหากจากรายชื่อวิทยานิพนธ์ของคณะนิเทศศาสตร์ โดยเขียนบอกไว้ว่าเป็นรายชื่อ
วิทยานิพนธ์ต่างคณะ และนำมาเก็บเข้าแฟ้มรวมกับแฟ้มรายชื่อวิทยานิพนธ์ของคณะนิเทศศาสตร์เอง

งานจัดเก็บและบริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดจัดเก็บวิทยานิพนธ์เป็นสัดส่วนเฉพาะบนชั้นเปิด
สำหรับวิทยานิพนธ์ของคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดเรียงแยกตามปีและตามลำดับอักษร
ตั้งแต่ วิทยานิพนธ์ของสถาบันอื่น ๆ จัดเรียงตามเลขหมู่ ในปี พ.ศ. 2533 มีจำนวนวิทยานิพนธ์

ทั้งหมดประมาณ 203 เล่ม เป็นภาษาไทย 200 เล่ม ภาษาอังกฤษ 3 เล่ม มีเจ้าหน้าที่ทั้งหมดรับผิดชอบงานร่วมกัน

การให้บริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดคณะนิเทศศาสตร์อนุญาตให้ผลิตปริญญาโทย์มวิทยานิพนธ์ ออกนอกห้องสมุดได้ ครั้งละ 3 เล่ม เป็นเวลา 1 วัน ผลิตปริญญาตรีย์มวิทยานิพนธ์ได้ครั้งละ 2 เล่ม เป็นเวลา 1 วัน หากส่งเกินกำหนดต้องเสียค่าปรับ วันละ 10 บาท และผู้ใช้สามารถขอยืมวิทยานิพนธ์ จากเจ้าหน้าที่มานั่งอ่านภายในห้องสมุด หรือนำไปถ่ายเอกสารซึ่งได้จัดบริการไว้ด้านหน้าประตูทางเข้า ห้องสมุด (นิดยา เหล็กแก้ว, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2533)

ห้องสมุดคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

หลักสูตรบัณฑิตศึกษาของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีเปิดสอน 10 สาขา คือ

1. หลักสูตรระดับปริญญาตรีบัณฑิต ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี
2. หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรหลังปริญญาตรี ได้แก่ สาขาวิชาการสอบบัญชี สาขาวิชา

เทคโนโลยีสารสนเทศ

3. หลักสูตรระดับปริญญาโทบัณฑิต ได้แก่ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชีทั่วไป สาขาวิชาการต้นทุน สาขาวิชานิติการเงิน สาขาวิชานิติบริหาร และสาขาวิชาสถิติ

4. หลักสูตรสำหรับนักบริหาร ได้แก่ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (Chulalongkorn

University, n.d.)

ห้องสมุดคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี แบ่งงานออกเป็น 5 แผนก คือ แผนกพัฒนาทรัพยากร แผนกเทคนิค แผนกบริการ แผนกเทคโนโลยีห้องสมุด และแผนกโสตทัศนวัสดุ บุคลากร ทั้งหมดของ ห้องสมุดมีจำนวน 6 คน เป็นบรรณารักษ์ 1 คน เจ้าหน้าที่ 5 คน ทรัพยากรประเภทวิทยานิพนธ์อยู่ใน ความรับผิดชอบของแผนกเทคนิค

เวลาเปิดบริการของห้องสมุดคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ระหว่างเปิดภาคการศึกษา ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา 8.00-17.00 น. วันเสาร์ เวลา 9.00-16.00 น. ระหว่างปิดภาค การศึกษาและระหว่างสอบ ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา 8.00-16.00 น.

การจัดทำคู่มือช่วยค้น เมื่อได้รับวิทยานิพนธ์มาจากแหล่งต่าง ๆ แล้ว ห้องสมุดคณะ
 วิทยาศาสตร์และการบัญชีนำวิทยานิพนธ์มาให้เลขทะเบียน คู่มือช่วยค้นที่จัดทำคือ บัตรรายการ
 วิทยานิพนธ์ชื่อผู้แต่ง (ตัวอย่างรูปที่ 8) บัตรชื่อเรื่อง บัตรเรื่อง บัตรทะเบียน และบัตรภาควิชา
 นำไปจัดเรียงแยกต่างหากเป็นตู้บัตรรายการวิทยานิพนธ์ โดยเฉพาะ ซึ่งอยู่ในบริเวณห้องอ่านทั่วไป

รูปที่ 8 บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์และการบัญชี

0483

ฐานิสรา สถาวรวิศิษฐ์

ระบบบัญชีสำหรับกิจการรับประกันวินาศภัย. -- กรุงเทพฯ,
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

ณ, 292 แผ่น.

วิทยานิพนธ์ (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต)

1. ชื่อเรื่อง. 2. การบัญชี, ภาควิชา.

3. การรับประกันภัย

งานจัดเก็บและบริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดจัดเก็บวิทยานิพนธ์เป็นสัดส่วนเฉพาะบนชั้นเปิด
 โดยจัดเรียงวิทยานิพนธ์ตามเลขทะเบียน ในปี พ.ศ. 2533 มีจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งหมดประมาณ
 1,230 เล่ม เป็นวิทยานิพนธ์ภาษาไทย มีเจ้าหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบ 1 คน

การให้บริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดไม่อนุญาตให้ผู้ใช้วิทยานิพนธ์ออกนอกห้องสมุดได้
 ผู้ใช้สามารถไปหยิบวิทยานิพนธ์จากชั้นมานั่งอ่านภายในห้องสมุด และยังสามารถนำไปถ่ายเอกสาร
 ซึ่งห้องสมุดได้จัดบริการไว้ใกล้เคียงกับโต๊ะจ่าย-รับ (กุลณี วิชโรบล, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม

ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์

คณะแพทยศาสตร์เปิดสอนหลักสูตรบัณฑิตศึกษาใน 16 สาขาวิชา ดังนี้คือ

1. หลักสูตรระดับปริญญาตรีบัณฑิต ได้แก่ สาขาวิชาอายุรศาสตร์
2. หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรหลังปริญญาตรี ได้แก่ สาขาวิชากุมารเวชศาสตร์ สาขาวิชาจักษุวิทยา สาขาวิชาจิตเวชศาสตร์ สาขาวิชาพยาธิวิทยา สาขาวิชารังสีวิทยา สาขาวิชาวิสัญญีวิทยา สาขาวิชาศัลยศาสตร์ สาขาวิชาสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา สาขาวิชาโสตนาสิกการังษวิทยา สาขาวิชาอายุรศาสตร์
3. หลักสูตรระดับปริญญาโทบัณฑิต ได้แก่ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ สาขาวิชานิติเวชศาสตร์ สาขาวิชาสุขภาพจิต สาขาวิชาเวชศาสตร์ชุมชน สาขาวิชาการพัฒนสุขภาพ (Chulalongkorn University, n.d.)

ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์แบ่งงานออกเป็น 6 งาน คือ งานบริหาร งานเทคนิค งานบริการงานโสตทัศนศึกษา งานเทคโนโลยีห้องสมุด และงานบริการพิเศษ บุคลากรทั้งหมดของห้องสมุดมีจำนวน 20 คน เป็นบรรณารักษ์ 5 คน เจ้าหน้าที่ 15 คน ทรัพยากรประเภทวิทยานิพนธ์อยู่ในความรับผิดชอบของงานวิเคราะห์หมวดหมู่และทำบัตรรายการ

เวลาเปิดบริการของห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ ระหว่างเปิดภาคการศึกษา ตั้งแต่ วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา 8.00-20.00 น. วันเสาร์ เวลา 9.00-12.00 น. ระหว่างปิดภาคการศึกษา วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา 8.00-20.00 น.

การจัดทำคู่มือช่วยค้น เมื่อได้รับวิทยานิพนธ์มาจากแหล่งต่าง ๆ แล้ว ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์นำวิทยานิพนธ์มาให้เลขทะเบียนและจัดหมวดหมู่ระบบหอสมุดแพทย์แห่งชาติอเมริกัน (National Library of Medicine Classification) คู่มือช่วยค้นที่จัดทำ คือ

1. บัตรรายการผู้แต่ง (ตัวอย่างรูปที่ 9) บัตรชื่อเรื่อง และบัตรเรื่อง นำไปจัดเรียงรวมไว้กับบัตรรายการของห้องสมุด ซึ่งอยู่ในบริเวณห้องอ่านทั่วไป

รูปที่ 9 บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์

พฉ	ลึ่น จิระวัฒนาสมกุล
208	ปัญหาทางด้านกฎหมายเกี่ยวกับการผสมเทียม. กรุงเทพฯ:
ล114ป	บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
2530	229 น ; 30 ซ.ม.
	T (น.ม.) -- วพ.
	1. การผสมเทียม 2. กฎหมาย. 3. Insemination, Artificial. 4. Legislation. 5. วิทยานิพนธ์.
	I. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. II. ชื่อเรื่อง.

2.ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ได้นำวิทยานิพนธ์ลงไว้ในฐานข้อมูลรวมชื่อว่า Mono Database ซึ่งเป็นฐานข้อมูลที่บรรจุรายการหนังสือ เอกสารและสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง ขณะนี้ยังอยู่ระหว่างดำเนินการ

งานจัดเก็บและบริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์จัดเก็บวิทยานิพนธ์เป็นสัดส่วนเฉพาะบนชั้นเปิด โดยจัดเรียงวิทยานิพนธ์ตามเลขหมู่ ในปี พ.ศ. 2533 มีจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งหมดประมาณ 36 เล่ม เป็นวิทยานิพนธ์ภาษาไทย 19 เล่ม ภาษาอังกฤษ 17 เล่ม มีบรรณารักษ์เป็นผู้รับผิดชอบจำนวน 2 คน

การให้บริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดไม่อนุญาตให้ยืมวิทยานิพนธ์ออกนอกห้องสมุด ผู้ใช้สามารถไปหยิบวิทยานิพนธ์จากชั้นมานั่งอ่านภายในห้องอ่านทั่วไป และห้องสมุดยังจัดบริการถ่ายเอกสารไว้ภายในห้องสมุดด้วย (จิระ อินทโกสม, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2533)

ห้องสมุดคณะเภสัชศาสตร์

หลักสูตรบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิตของคณะเภสัชศาสตร์มีจำนวน 9 สาขาวิชาคือ

สาขาวิชาเภสัชกรรม สาขาวิชาเภสัชอุตสาหกรรม สาขาวิชาเภสัชเคมี สาขาวิชาอาหารเคมี สาขาวิชาเภสัชพฤกษศาสตร์ สาขาวิชาเภสัชเวท สาขาวิชาจุลชีววิทยา สาขาวิชาสรีรวิทยา และสาขาวิชาเภสัชวิทยา (Chulalongkorn University, n.d.)

ห้องสมุดคณะเภสัชศาสตร์ไม่มีการแบ่งงาน เนื่องจากยังเป็นห้องสมุดที่มีขนาดเล็กบุคลากรทั้งหมดของห้องสมุดมีจำนวน 4 คน เป็นบรรณารักษ์ 1 คน และเจ้าหน้าที่ 3 คน เวลาเปิดบริการของห้องสมุดคณะเภสัชศาสตร์ ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา 7.00-18.30 น. วันเสาร์ เวลา 8.00-12.00 น.

การจัดทำคู่มือช่วยค้น เมื่อได้รับวิทยานิพนธ์มาจากแหล่งต่าง ๆ แล้ว ห้องสมุดคณะเภสัชศาสตร์นำวิทยานิพนธ์มาให้เลขทะเบียน คู่มือช่วยค้นที่จัดทำคือ รายชื่อวิทยานิพนธ์ ตัวอย่างตารางที่ 4 โดยนำไปให้บริการบริเวณใกล้เคียงกับตู้จัดเก็บวิทยานิพนธ์

ตารางที่ 4 รายชื่อหนังสือวิทยานิพนธ์ชั้นปริญญาโทของห้องสมุดคณะเภสัชศาสตร์

เลขที่	ชื่อหนังสือ	ชื่อผู้แต่ง	ปีพิมพ์
317	การเลือกประโยชน์ในร่างกายของยาเม็ดรานิทีดินที่มีจำหน่ายในประเทศไทย	สุสว่าง จิตติสัตยากร (เภสัชกรรม)	2532
318	สูตรโครงสร้างและฤทธิ์ต้านมะเร็งของสารจากใบ <i>Aglaiia argentea</i> Bl.	เกษร นันทจิต (เภสัชเวท)	2532
319	การศึกษานอกเหนือของดอกขี้เหล็กอเมริกัน	ลาวัลย์ ศรีพงษ์ (เภสัชเคมี)	2532
320	คาร์บอน - 13 นิวเคลียร์แมกเนติกเรโซแนนซ์ของสารตุมาจินจากเปลือกรากของต้นสมุหหอม	ประสาธน์ ตั้งยีนยงวัฒนา (เภสัชเคมี)	2532
321	ผลของวิธีเตรียมแกรนูลต่อคุณสมบัติทางกายภาพของแกรนูลและยาเม็ดไดอาซีแอม	ชัยยศ จุติรัตน์สาณนท์ (เภสัชอุตสาหกรรม)	2532

สำหรับวิทยานิพนธ์จากสถาบันอื่น ๆ ห้องสมุดไม่ได้จัดทำคู่มือช่วยค้นแต่อย่างใด

งานจัดเก็บและบริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดจัดเก็บวิทยานิพนธ์เป็นสัดส่วนเฉพาะบนชั้นนิโด วิทยานิพนธ์ของคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดเรียงลำดับตามอักษรชื่อผู้แต่ง ส่วน วิทยานิพนธ์ของสถาบันอื่น ๆ จัดเรียงแยกไว้ต่างหาก ในปี พ.ศ. 2533 มีจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งหมด ประมาณ 680 เล่ม เป็นภาษาไทย 603 เล่ม ภาษาอังกฤษ 77 เล่ม มีบรรณารักษ์เป็นผู้รับผิดชอบ 1 คน

การให้บริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดอนุญาตให้ผู้ใช้ยืมวิทยานิพนธ์ออกนอกห้องสมุดได้ครั้ง ละ 3 เล่ม เป็นเวลา 3 วัน หากส่งเกินกำหนดก็ยังคงยืมได้โดยไม่ต้องเสียค่าปรับ นอกจากนี้ ผู้ใช้ สามารถยืมวิทยานิพนธ์ถ่ายเอกสารได้ ซึ่งห้องสมุดจัดบริการเครื่องถ่ายเอกสารไว้ในบริเวณใกล้เคียง กับโต๊ะจ่าย-รับ (พรทิพย์ เมธาวัฒน์, สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2533)

ห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์

หลักสูตรบัณฑิตศึกษาของคณะรัฐศาสตร์มี 7 สาขาวิชา ดังนี้คือ

1. หลักสูตรระดับปริญญาตรีบัณฑิต ได้แก่ สาขาวิชารัฐศาสตร์
2. หลักสูตรระดับปริญญาโทบัณฑิต ได้แก่ สาขาวิชาการปกครอง สาขาวิชาความ-สัมพันธ์ระหว่างประเทศ สาขาวิชาประชากรศาสตร์ สาขาวิชาสังคมวิทยา สาขาวิชา

รัฐประศาสนศาสตร์

3. หลักสูตรสำหรับนักบริหาร ได้แก่ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (Chulalongkorn University, n.d.)

ห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ มีชื่อเป็นทางการว่า ห้องสมุด รุ ฟูส ดี สมิต แบ่งงานออกเป็น 6 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายเทคนิค ฝ่ายวารสารและหนังสือพิมพ์ ฝ่ายบริการ ฝ่ายเครื่องจักรกล ห้องสมุด ฝ่ายวัสดุย่อยส่วน บุคลากรทั้งหมดของห้องสมุดมีจำนวน 7 คน เป็นบรรณารักษ์ 3 คน เจ้าหน้าที่ 4 คน ทรัพยากรประเภทวิทยานิพนธ์อยู่ในความรับผิดชอบโดยตรงของฝ่ายต่าง ๆ คือ วิทยานิพนธ์ที่อยู่ในรูปไมโครฟิล์มให้ฝ่ายวัสดุย่อยส่วนรับผิดชอบในการจัดหา ฝ่ายเทคนิครับผิดชอบในการวิเคราะห์ เลขหมู่และทำบัตรรายการ ส่วนวิทยานิพนธ์ที่เป็นรูปเล่มก็ให้อยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายวารสาร ใน

การนำวิทยานิพนธ์ออกบริการ มีบุคลากรฝ่ายวารสารทำหน้าที่รับผิดชอบในการให้บริการ ส่วนวิทยานิพนธ์ที่อยู่ในลักษณะวัสดุยืม ส่วนอยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายวัสดุยืม

เวลาเปิดบริการของห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ ระหว่างเปิดภาคการศึกษา ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา 8.00-19.00 น. วันเสาร์ เวลา 9.00-16.00 น. ระหว่างภาคฤดูร้อนตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา 8.00-16.00 น.

การจัดทำคู่มือช่วยค้น เมื่อได้รับวิทยานิพนธ์มาจากแหล่งต่าง ๆ แล้ว ห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์นำวิทยานิพนธ์มาให้เลขทะเบียน คู่มือช่วยค้นที่จัดทำคือ บัตรรายการวิทยานิพนธ์ชื่อผู้แต่ง (ตัวอย่าง รูปที่ 10, 11) บัตรชื่อเรื่อง บัตรเรื่อง บัตรภาควิชา บัตรวัสดุยืมส่วนวิทยานิพนธ์ และนำไปจัดเรียงไว้ในตู้บัตรรายการเฉพาะซึ่งอยู่ในบริเวณห้องอ่านวิทยานิพนธ์

รูปที่ 10 บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์

ว	วิมล หาญตระกูล
ส	ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของเด็กกำพร้า. กรุงเทพฯ,
201	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
	166 หน้า.
	วิทยานิพนธ์ (ภาควิชาสังคมวิทยา) บัณฑิตวิทยาลัย
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
	1. เด็กกำพร้า. 2. ชื่อเรื่อง.

รูปที่ 11 บัตรรายการวัสดุย่อส่วนวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์

MF Myint, Myo.

0036 The politics of survival in Burma diplomacy and
M996P statecraft in the reign of King Mindon, 1853-1878/
Myo Myint. -- Ann Arbor, Mi.: University Microfilms
International, 1987.

4 Microfiches, 15x11 cm.

Thesis (Ph.D.) Cornell University, c1987.

1. Burma -- Politics and government. I. Title.

งานจัดเก็บและบริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ จัดเก็บวิทยานิพนธ์เป็นสัดส่วน เฉพาะบนชั้นเปิดในห้องอ่านวิทยานิพนธ์ โดยแยกวิทยานิพนธ์ออกเป็นภาควิชา และจัดเรียงตามลำดับ เรื่องของวิทยานิพนธ์ ส่วนวัสดุย่อส่วนวิทยานิพนธ์ ได้จัดเก็บไว้ที่แผนกวัสดุย่อส่วนและจัดเรียงวัสดุย่อ ส่วนวิทยานิพนธ์ตามลำดับอักษรชื่อเรื่อง ในปี พ.ศ. 2533 มีจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งหมดประมาณ 1,243 เล่ม เป็นภาษาไทย 1,204 เล่ม ภาษาอังกฤษ 39 เล่ม มีผู้รับผิดชอบ 3 คน เป็น บรรณารักษ์ 1 คน และเจ้าหน้าที่ 2 คน

การให้บริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดไม่อนุญาตให้ผู้ใช้วิทยานิพนธ์ออกนอกห้องสมุดได้ ผู้ที่สามารถไปหยิบวิทยานิพนธ์จากชั้นมานั่งอ่านภายในห้องอ่านวิทยานิพนธ์ และห้องสมุดยังจัดบริการถ่าย เอกสารไว้ภายในห้องสมุด จำนวนที่นั่งอ่านวิทยานิพนธ์มีประมาณ 14 ที่นั่ง (นฤมล กิจไพศาลรัตน, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2533)

ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์

หลักสูตรบัณฑิตศึกษาของคณะวิทยาศาสตร์มี 19 สาขาวิชา ดังนี้คือ

1. หลักสูตรระดับปริญญาตรีบัณฑิต ได้แก่ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ

สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาฟิสิกส์

2. หลักสูตรระดับปริญญาโทบัณฑิต ได้แก่ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาเคมี สาขาวิชาสัตววิทยา สาขาวิชาฟิสิกส์ สาขาวิชาพฤกษศาสตร์ สาขาวิชาพันธุศาสตร์ สาขาวิชาเคมีเทคนิค สาขาวิชาธรณีวิทยา สาขาวิชาชีววิทยาทางทะเล สาขาวิชาสมุทรศาสตร์ฟิสิกส์ สาขาวิชาชีวเคมี สาขาวิชาเทคโนโลยีเซรามิก สาขาวิชาจุลชีววิทยา-ทางอุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีทางชีวภาพ และสาขาวิชาเทคโนโลยีการอาหาร (Chulalongkorn University, n.d.)

ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์แบ่งงานออกเป็น 5 งานคือ งานบริหาร งานวารสาร งานบริการงานเทคนิค และงานบริการสิ่งพิมพ์พิเศษ บุคลากรทั้งหมดของห้องสมุดมีจำนวน 10 คน เป็นบรรณารักษ์ 2 คน เจ้าหน้าที่ 8 คน ทรัพยากรประเภทวิทยานิพนธ์อยู่ในความรับผิดชอบของงาน บริการสิ่งพิมพ์พิเศษ

เวลาเปิดบริการของห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ ระหว่างเปิดภาคการศึกษา ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 8.00-19.00 น. ระหว่างปิดภาคการศึกษา ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 8.00-16.00 น.

การจัดทำคู่มือช่วยค้น เมื่อได้รับวิทยานิพนธ์มาจากแหล่งต่าง ๆ แล้ว ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ นำวิทยานิพนธ์มาให้เลขทะเบียน คู่มือช่วยค้นที่จัดทำคือ

1. จัดทำบัตรรายการวิทยานิพนธ์ชื่อผู้แต่ง ตัวอย่างรูปที่ 12 บัตรชื่อเรื่อง บัตรทะเบียน และบัตรภาคควา นำไปจัดเรียงแยกชั้นชักต่างหากจากบัตรรายการของวัสดุอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในบริเวณห้องอ่านทั่วไป ยกเว้นบัตรทะเบียนได้จัดเก็บไว้ภายในห้องทำงานของบรรณารักษ์ ดังตัวอย่างรูปที่ 12

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 12 บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์

เคมีเทคนิค	
วพ.	วิเชียร ตรงจิตธรรม
2532	การคาร์บอน โนซ์ของถ่านหินในฟลูอิดไครต์เปด. 104 หน้า. วิทยานิพนธ์ (วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต) ภาควิชาเคมีเทคนิค บัณฑิตวิทยาลัย, -- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
740	ISBN 974-579-289-1

2. ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ (THES) ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ได้ให้บริการค้นข้อมูลวิทยานิพนธ์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยที่ผู้ใช้ต้องติดต่อขอใช้บริการกับบรรณารักษ์โดยตรง
ณ บริเวณหน้าห้องทำงานบรรณารักษ์

งานจัดเก็บและบริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์จัดเก็บวิทยานิพนธ์เป็นสัดส่วนเฉพาะบนชั้นเปิด จัดเรียงวิทยานิพนธ์แยกตามปีของวิทยานิพนธ์ ในแต่ละปีเรียงตามลำดับอักษรชื่อผู้แต่ง ในปี พ.ศ. 2533 มีจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งหมดประมาณ 762 เล่ม เป็นวิทยานิพนธ์ภาษาไทยทั้งหมด มีผู้รับผิดชอบ 2 คน เป็นบรรณารักษ์ 1 คน เจ้าหน้าที่ 1 คน

การให้บริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดอนุญาตให้ผู้ใช้วิทยานิพนธ์ออกนอกห้องสมุดได้ครั้งละ 1 เล่ม เป็นเวลา 3 วัน หากส่งเกินกำหนดต้องเสียค่าปรับ วันละ 10 บาท หรือชั่วโมงละ 1 บาท ผู้ใช้สามารถไปหยิบวิทยานิพนธ์จากชั้นมาวางอเนกภายในห้องอ่านทั่วไปได้ และห้องสมุดยังจัดบริการถ่ายเอกสารไว้บริเวณทางออกของห้องสมุด (ประตูชั้น 1 อาคารทรน, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2533)

ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์

หลักสูตรบัณฑิตศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์มี 17 สาขาวิชา ดังนี้คือ

1. หลักสูตรระดับปริญญาตรีบัณฑิต ได้แก่ สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล
2. หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรเป็นหลักสูตรหลังหลักสูตรระดับปริญญาตรี ได้แก่ สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรม สุขาภิบาล สาขาวิชาวิศวกรรมโลหการ สาขาวิชานิวเคลียร์ เทคโนโลยี
3. หลักสูตรระดับปริญญาโทบัณฑิต ได้แก่ สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม สาขาวิชาวิศวกรรมเคมี สาขาวิชาวิศวกรรมเหมืองแร่ สาขาวิชาวิศวกรรมสุขาภิบาล สาขาวิชาวิศวกรรมสำรวจ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ สาขาวิชานิวเคลียร์เทคโนโลยี (Chulalongkorn University, n.d.)

ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์ แบ่งงานออกเป็น 5 แผนก คือ แผนกจัดหา แผนกจ่าย-รับ แผนกวารสาร แผนกบัตรรายการ แผนกเทคโนโลยีห้องสมุด บุคลากรทั้งหมดของห้องสมุดมีจำนวน 8 คน เป็นบรรณารักษ์ 2 คน เจ้าหน้าที่ 6 คน ทรัพยากรประเภทวิทยานิพนธ์อยู่ในความรับผิดชอบของแผนกจ่าย-รับ

เวลาเปิดบริการของห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์ ระหว่างเปิดภาคการศึกษา ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันเสาร์ เวลา 9.00-12.00 น. ระหว่างปิดภาคการศึกษา ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา 8.00-16.00 น.

การจัดทำคู่มือช่วยค้น เมื่อได้รับวิทยานิพนธ์มาจากแหล่งต่าง ๆ แล้ว ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์นำวิทยานิพนธ์มาให้เลขทะเบียน คู่มือช่วยค้นที่จัดทำคือ

1. บัตรรายการวิทยานิพนธ์ชื่อผู้แต่ง (ตัวอย่างรูปที่ 13) นำไปจัดเรียงแยกลิ้นชักต่างหากจากบัตรรายการของวัสดุอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในบริเวณห้องอ่านทั่วไป

รูปที่ 13 บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์

ภาควิชาวิศวกรรมโยธา

2532

ผลของคานขวางต่อพฤติกรรมของสะพานคอนกรีตช่วงยาว

กรวดี ต้นเนียม

1264

2. ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ (THES) ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์ ได้ให้บริการ

ค้นข้อมูลวิทยานิพนธ์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยที่ผู้ใช้ต้องติดต่อขอใช้บริการกับบรรณารักษ์โดยตรง ณ บริเวณหน้าห้องทำงานบรรณารักษ์

งานจัดเก็บและบริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดจัดเก็บวิทยานิพนธ์เป็นสัดส่วนเฉพาะบนชั้นปิด

จำแนกวิทยานิพนธ์ตามภาควิชาและจัดเรียงลำดับอักษรชื่อผู้แต่ง ในปี พ.ศ. 2533 มีจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งหมดประมาณ 1,218 เล่ม เป็นวิทยานิพนธ์ภาษาไทยทั้งหมด มีเจ้าหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบ 1 คน

การให้บริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดไม่อนุญาตให้ยืมวิทยานิพนธ์ออกนอกห้องสมุดได้ ผู้ใช้สามารถขอยืมวิทยานิพนธ์จากเจ้าหน้าที่เพื่ออ่านภายในห้องอ่านทั่วไป และห้องสมุดยังจัดบริการถ่ายเอกสารไว้ภายในห้องสมุดด้วย (ภัทรภู่รี จงเนื่องปริญญา, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2533)

ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้จัดหลักสูตรการศึกษาในระดับปริญญาตรี มี 4 สาขาวิชาคือ สาขาวิชา

ทัศนศิลป์ สาขาวิชาดนตรีและศิลปะ สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ และสาขาวิชานาฏศิลป์ ในหลักสูตรปีสุดท้ายทุก

สาขาวิชาบังคับใช้ผลิตทำวิจัย (หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2532, ม.ป.ป.)

ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ยัง ไม่มีการแบ่งงาน และยังไม่มียุติลากรที่มีตำแหน่งทางด้าน บรรณารักษ์ โดยตรง มีอาจารย์ในคณะศิลปกรรมศาสตร์ซึ่งทำหน้าที่แทนบรรณารักษ์ชั่วคราว 1 คน และมีเจ้าหน้าที่ 1 คน

เวลาเปิดบริการของห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา 9.00-16.00 น.

การจัดทำคู่มือช่วยค้น ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ นำงานวิจัยและวิทยานิพนธ์มาให้เลข ทะเบียน คู่มือช่วยค้นที่จัดทำคือ บัตรรายการชื่อเรื่อง นำไปจัดเรียงแยกเป็นลิ้นชักต่างหากจากบัตร- รายการของวัสดุอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในบริเวณห้องอ่านทั่วไป ดังตัวอย่าง รูปที่ 14

รูปที่ 14 บัตรรายการชื่อเรื่องของงานวิจัยของห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์

วิจัย 31 (นมิตศิลป์)	การออกแบบนิทรรศการเครื่องเรือนสำหรับห้องรับแขก งานวิจัยปี 2531
132	สมพงษ์ สีนวลนเก้สกุล

งานจัดเก็บและบริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ จัดเก็บงานวิจัย วิทยานิพนธ์เป็นสัดส่วนเฉพาะบนชั้นนิปิด และจัดเรียงงานวิจัยแยกเป็นภาควิชา แต่ละภาควิชาจัดเรียง ตามชื่อเรื่อง ในปี พ.ศ. 2533 มีจำนวนงานวิจัยภาษาไทยทั้งหมดประมาณ 308 เล่ม เป็นงานวิจัย

ของนิสิตปริญญาตรี 303 เล่ม และวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทบัณฑิตจากสถาบันอื่น ๆ 5 เล่ม มีผู้รับผิดชอบแทนบรรณารักษ์ 1 คน

การให้บริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดไม่อนุญาตให้ผู้ใช้ยืมงานวิจัย วิทยานิพนธ์ออกนอกห้องสมุดได้ ผู้ใช้สามารถขอยืมวิทยานิพนธ์เพื่ออ่านภายในห้องสมุดได้ นอกจากนี้ ผู้ใช้สามารถยืมวิทยานิพนธ์ไปถ่ายเอกสารนอกห้องสมุดได้ (วิชชุตา วุฑฒิตย์, สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2533)

ห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์

หลักสูตรบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิตของคณะเศรษฐศาสตร์มี 1 สาขาวิชาคือ หลักสูตรระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ (Chulalongkorn University, n.d.)

ห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์แบ่งงานออกเป็น 6 แผนกคือ แผนกจัดหาทรัพยากรห้องสมุด แผนกเทคนิค แผนกวารสาร แผนกสิ่งพิมพ์อ้างอิง แผนกบริการ และแผนกธุรการ บุคลากรทั้งหมดของห้องสมุดมีจำนวน 7 คน เป็นบรรณารักษ์ 1 คน เจ้าหน้าที่ 6 คน ทรัพยากรประเภทวิทยานิพนธ์อยู่ในความรับผิดชอบของแผนกบริการ

เวลาเปิดบริการของห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์ ระหว่างเปิดภาคการศึกษา ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา 8.00-18.00 น. วันเสาร์ เวลา 9.00-12.00 น. ระหว่างปิดภาคการศึกษา ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา 8.00-12.00 น. และ 13.00-16.00 น. เฉพาะในเดือนเมษายน ห้องสมุดปิดบริการเพื่อทำการสำรวจหนังสือทุกปี

การจัดทำคู่มือช่วยค้น เมื่อได้รับวิทยานิพนธ์ มาจากแหล่งต่าง ๆ แล้ว ห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์นำวิทยานิพนธ์มาให้เลขทะเบียน คู่มือช่วยค้นที่จัดทำคือ บัตรรายการชื่อผู้แต่ง (ตัวอย่างรูปที่ 15) บัตรชื่อเรื่อง บัตรเรื่องนำไปจัดเรียงแยกเป็นลิ้นชักต่างหากกับบัตรรายการของวัสดุอื่น ๆ ในตู้บัตรรายการซึ่งอยู่ภายในบริเวณห้องสมุด

รูปที่ 15 บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์

จุฬาลงกรณ์	เอกจิต วงศ์ศุภชาติกุล
2518	แหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมในประเทศไทย: ว่าด้วยอุตสาหกรรม พื้นที่เมนต์โดยเฉพาะ
130	1. อุตสาหกรรม - พื้นที่เมนต์. 2. ชื่อเรื่อง.

การจัดเก็บและบริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์ จัดเก็บวิทยานิพนธ์เป็น
สัดส่วนเฉพาะบนชั้นปิด โดยจัดเรียงวิทยานิพนธ์ตามลำดับอักษรชื่อผู้แต่ง ในปี พ.ศ. 2533 มีจำนวน
วิทยานิพนธ์ทั้งหมดประมาณ 561 เล่ม เป็นภาษาไทย 277 เล่ม ภาษาอังกฤษ 284 เล่ม มีผู้รับ
ผิดชอบ 3 คน เป็นบรรณารักษ์ 1 คน เจ้าหน้าที่ 2 คน

การให้บริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดอนุญาตให้ยืมวิทยานิพนธ์ออกนอกห้องสมุดได้ครั้งละ
1 เล่มเป็นเวลา 3 วัน สำหรับนิสิตปริญญาโทบัณฑิตของคณะเศรษฐศาสตร์ ส่วนนิสิตปริญญาบัณฑิตของ
คณะเศรษฐศาสตร์ให้ยืมครั้งละ 1 เล่ม เป็นเวลา 1 วัน หากส่งเกินกำหนดต้องเสียค่าปรับวันละ 10
บาทต่อ 1 วัน หรือ 1 บาทต่อ 1 ชั่วโมง ส่วนวิทยานิพนธ์ที่มีฉบับเดียว ผู้ใช้สามารถยืมอ่านภายใน
ห้องสมุดหรือนำไปถ่ายเอกสารได้ ซึ่งห้องสมุดจัดบริการเครื่องถ่ายเอกสารไว้หน้าห้องสมุด (เสาวนีย์
นุชนาฎนทร์, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2533)

ห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

หลักสูตรระดับปริญญาโทบัณฑิตของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มี 3 สาขาวิชา ดังนี้คือ
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม สาขาวิชาเคหการ และสาขาวิชาการวางผังเมือง (Chulalongkorn

University, n.d.)

ห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ แบ่งงานออกเป็น 2 งาน คือ งานเทคนิค และงานบริการ บุคลากรทั้งหมดของห้องสมุดมีจำนวน 3 คน เป็นบรรณารักษ์ 1 คน เจ้าหน้าที่ 2 คน ทรัพยากรประเภทวิทยานิพนธ์อยู่ในความรับผิดชอบของงานเทคนิค

เวลาเปิดบริการของห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา 8.00-18.00 น. วันเสาร์ เวลา 9.00-12.30 น.

งานจัดทำคู่มือช่วยค้น เมื่อได้รับวิทยานิพนธ์มาจากแหล่งต่าง ๆ แล้ว ห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ นำวิทยานิพนธ์มาให้เลขทะเบียน และจัดหมวดหมู่ระบบทศนิยมดิวอี้ คู่มือช่วยค้นที่จัดทำคือ

1. บัตรรายการที่ผู้แต่ง (ตัวอย่างรูปที่ 16) บัตรชื่อเรื่อง และบัตรเรื่อง นำไปจัดเรียงแยกกันที่ต่างหากจากบัตรรายการของวัสดุอื่น ๆ ในตู้บัตรรายการซึ่งอยู่ภายในบริเวณห้องสมุด

รูปที่ 16 บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ว	ปรีชา ศิริภัก
711.558	การศึกษาเพื่อกำหนดมาตรฐานในการวางแผนสำหรับศูนย์สารสนเทศการ
1467ก	กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชาผังเมือง
	บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2527.
	ก-ช, 276 หน้า.

1. ศูนย์สารสนเทศการกรุงเทพมหานคร. 2. ชื่อเรื่อง.

2. เพิ่มรายชื่อวิทยานิพนธ์ ให้บริการภายในบริเวณห้องอ่านวิทยานิพนธ์ ดังตัวอย่าง
รายชื่อวิทยานิพนธ์ ปริณิฎมหาบัณฑิต ปีการศึกษา 2529

ของห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ลำดับที่	ชื่อผู้ทำโครงการ	เลขหมู่	ชื่อโครงการ
1	ศุภชัย เมืองรักษ์	711.1 ศ 683 ก	การศึกษาระบบชุมชนเพื่อการวางแผนพัฒนา จ. พิจิตร : ศึกษาด้วยวิธีการใช้ข้อมูลระดับ หมู่บ้าน
2	เสนต์ นิยมไทย	711.1 ส 898 ก	การศึกษาความเหมาะสมของชลประทานจังหวัด : กรณีศึกษาจังหวัดมุกดาหาร
3	กิ่งเพชร ลิ้นฟ้าชิวะ	711.4 ก 631 ก	การศึกษาศักยภาพของคลอง เพื่อแก้ไขปัญห ทางฝั่งเมืองของ กทม.
4	อัจฉรา เนียมสอน	711.41 อ 498 ก	การเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มการตั้งถิ่นฐาน บริเวณ อ้าเภอสองข้างทาง จันทบุรี - สระแก้ว
5	อรนุช ทินอ่อน	711.45 อ 329 น	แนวทางการพัฒนาที่ดินชายทะเล จังหวัดจันทบุรี

การจัดเก็บและบริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จัดเก็บวิทยานิพนธ์

เป็นสัดส่วนเฉพาะบนชั้นเปิด และจัดเรียงวิทยานิพนธ์ตามเลขหมู่ ในปี พ.ศ. 2533 มีจำนวนวิทยานิพนธ์
ทั้งหมดประมาณ 2,439 เล่ม เป็นภาษาไทย 2,429 เล่ม ภาษาอังกฤษ 10 เล่ม มีผู้รับผิดชอบ 3 คน
เป็นบรรณารักษ์ 1 คน และเจ้าหน้าที่ 2 คน

การให้บริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดไม่อนุญาตให้ผู้ใช้วิทยานิพนธ์ออกนอกห้องสมุดได้ ผู้ใช้
สามารถไปหยิบวิทยานิพนธ์จากชั้นมานั่งอ่านภายในห้องอ่านวิทยานิพนธ์ และห้องสมุดยังจัดบริการถ่าย
เอกสารไว้บริเวณภายในห้องสมุด จำนวนที่นั่งอ่านวิทยานิพนธ์มีประมาณ 13 ที่นั่ง ที่นั่งอ่านเฉพาะบุคคล
มี 4 ที่นั่ง (อนงค์ คุปตระกุล, สัมภาษณ์, 2 เมษายน 2533)

ห้องสมุดคณะสัตวแพทยศาสตร์

คณะสัตวแพทยศาสตร์ได้จัดหลักสูตรการศึกษาในระดับปริญญาตรีมี 8 สาขาวิชา คือ สาขาวิชา กายวิภาคศาสตร์ สาขาวิชาพยาธิวิทยา สาขาวิชาเภสัชวิทยา สาขาวิชาสัตวศาสตร์ สาขาวิชา สัตวบาล สาขาวิชาสัตววิทยา สาขาวิชาสัตวศาสตร์แขนงเวชวิทยา และสาขาวิชาวิทยาการสืบพันธุ์ ในหลักสูตรปีสุดท้ายทุกสาขาวิชาบังคับให้นักศึกษาทำวิจัย (หลักสูตรปริญญาสัตวแพทยศาสตรบัณฑิต, 2530)

ห้องสมุดคณะสัตวแพทยศาสตร์ มีชื่อเป็นทางการว่า ห้องสมุดและศูนย์บริการเอกสารการสัตว ทางการแพทย์ เป็น 5 แผนกคือ แผนกงานเทคนิค แผนกธุรการ แผนกงานเทคโนโลยีห้องสมุด แผนกงานวารสาร และแผนกงานบริการ บุคลากรทั้งหมดของห้องสมุดมีจำนวน 7 คน เป็นบรรณารักษ์ 1 คน นักเอกสารสนเทศ 1 คน และเจ้าหน้าที่ 5 คน ทรัพยากรประเภทวิทยานิพนธ์อยู่ในความรับผิดชอบของแผนกงานเทคนิค

เวลาเปิดบริการของห้องสมุดคณะสัตวแพทยศาสตร์ ระหว่างเปิดภาคการศึกษา ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา 8.00-19.00 น. วันเสาร์ เวลา 9.00-12.00 น. วันอาทิตย์ก่อนสอบ 1 เดือน เวลา 9.00-12.00 น. ระหว่างปิดภาคการศึกษา ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา 8.00-16.00 น.

การจัดทำคู่มือช่วยค้น เมื่อได้รับวิทยานิพนธ์มาจากแหล่งต่าง ๆ แล้ว ห้องสมุดคณะ สัตวแพทยศาสตร์นำวิทยานิพนธ์มาให้เลขทะเบียน คู่มือช่วยค้นที่จัดทำ คือ

1. บัตรรายการชื่อผู้แต่ง (ตัวอย่างรูปที่ 17) บัตรชื่อเรื่อง บัตรเรื่อง นำไปจัด เรียงแยกกันหักต่างหากจากบัตรรายการของวัสดุอื่น ๆ ในตู้บัตรรายการซึ่งอยู่ในบริเวณห้องสมุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 17 บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของห้องสมุดคณะสัตวแพทยศาสตร์

THESIS	อรุณ สິงห์วิญญู
๑973๓	ต้นท่อนและผลตอบแทนจากการแปรรูปปลาหมึกเพื่อการส่งออก/
2531	อรุณ สິงห์วิญญู. -- กรุงเทพฯ: ม.ป.พ., 2531. 125 หน้า: ภาพประกอบ. ISBN 974-569-931-4
0003	วิทยานิพนธ์ (บศ.ม.) -- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 1. ปลาหมึก -- ต้นท่อนและผลตอบแทน. 2. การส่งออก -- ปลาหมึกแปรรูป -- ต้นท่อนและผลตอบแทน. 3. ต้นท่อนและผลตอบแทน -- การส่งออกปลาหมึกแปรรูป. 4. ชื่อเรื่อง.

2. ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ (THES) ห้องสมุดคณะสัตวแพทยศาสตร์ได้ให้บริการ

ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยที่ผู้ใช้ต้องติดต่อขอให้บริการกับบรรณารักษ์โดยตรง
ณ บริเวณ โต๊ะจ่าย-รับ

การจัดเก็บและบริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดคณะสัตวแพทยศาสตร์ จัดเก็บวิทยานิพนธ์เป็น

สัดส่วนเฉพาะบนชั้นปิด โดยจัดเรียงตามเลขหมู่ ในปี พ.ศ. 2533 มีจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งหมดประมาณ 121 เล่ม เป็นภาษาไทย 41 เล่ม ภาษาอังกฤษ 80 เล่ม มีผู้รับผิดชอบ 2 คน เป็นบรรณารักษ์ 1 คน และนักเอกสารสนเทศ 1 คน

การให้บริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดไม่อนุญาตให้ผู้ใช้ยืมวิทยานิพนธ์ออกนอกห้องสมุดได้

แต่ผู้ใช้สามารถยืมวิทยานิพนธ์เพื่ออ่านภายในห้องสมุดได้ และสามารถยืมนำไปถ่ายเอกสารซึ่งให้บริการอยู่หน้าห้องสมุด (เปล่งศรี อิงคพันธ์, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2533)

ห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์

หลักสูตรบัณฑิตศึกษาของคณะอักษรศาสตร์ มี 16 สาขาวิชา ดังนี้คือ

1. หลักสูตรระดับปริญญาตรีบัณฑิต ได้แก่ สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาปรัชญา สาขาวิชาภาษาศาสตร์
2. หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรเป็นหลักสูตรหลังหลักสูตรระดับปริญญาโท ได้แก่ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
3. หลักสูตรระดับปริญญาโทบัณฑิต ได้แก่ สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาการแปลภาษาไทย และภาษาอังกฤษ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ สาขาวิชาประวัติศาสตร์ สาขาวิชาภูมิศาสตร์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ สาขาวิชาปรัชญา สาขาวิชาบาลีสันสกฤต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส สาขาวิชาภาษาเยอรมัน สาขาวิชาภาษาศาสตร์

(Chulalongkorn University, n.d.)

ห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์แบ่งงานออกเป็น 5 หน่วยงานคือ งานบริหาร งานจัดหาทรัพยากร งานวิเคราะห์เลขหมู่และทำบัตรรายการ งานบริการ งานเทคโนโลยีห้องสมุด บุคลากรทั้งหมดของห้องสมุดมีจำนวน 7 คน เป็นบรรณารักษ์ 3 คน เจ้าหน้าที่ 4 คน ทรัพยากรประเภทวิทยานิพนธ์อยู่ในความรับผิดชอบของงานวิเคราะห์เลขหมู่และทำบัตรรายการ

เวลาเปิดบริการของห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์ ระหว่างเปิดภาคการศึกษา ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา 8.00-17.00 น. ระหว่างปิดภาคการศึกษา ตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ เวลา 9.00-16.00 น.

การจัดทำคู่มือช่วยค้น เมื่อได้รับวิทยานิพนธ์มาจากแหล่งต่าง ๆ แล้ว ห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์นำวิทยานิพนธ์มาให้เลขทะเบียน คู่มือช่วยค้นที่จัดทำคือ บัตรรายการชื่อผู้แต่ง ตัวอย่างรูปที่ 18 บัตรชื่อเรื่อง บัตรภาคิพนธ์นำไปจัดเรียงแยกเป็นลิ้นชักต่างหากกับบัตรรายการของวัสดุอื่น ๆ ในตู้บัตรรายการ ซึ่งอยู่ภายในบริเวณใกล้เคียงโต๊ะจ่าย-รับ

รูปที่ 18 บัตรรายการวิทยานิพนธ์ (บัตรผู้แต่ง) ของห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์

กัญญา อ้อประเสริฐ "ทรัพยากรสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาท้องถิ่นในภูมิภาค
ตะวันตกของประเทศไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญา-
มหาบัณฑิต ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
2530. 296 หน้า.

14664 ก

การจัดเก็บและบริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์ จัดเก็บวิทยานิพนธ์เป็น
สัดส่วนเฉพาะบนชั้นเปิด โดยจัดเรียงวิทยานิพนธ์แยกตามภาควิชา แต่ละภาควิชาเรียงตามลำดับ
อักษรชื่อผู้แต่ง ในปี พ.ศ. 2533 มีจำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งหมดประมาณ 549 เล่ม เป็นวิทยานิพนธ์
ภาษาไทย 519 เล่ม ภาษาต่างประเทศ 30 เล่ม มีเจ้าหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบ 1 คน

การให้บริการวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดอนุญาตให้ผู้เยี่ยมชมวิทยานิพนธ์ออกนอกห้องสมุดได้
ครั้งละ 1 เล่ม เป็นเวลา 7 วัน หากส่งเกินกำหนดต้องเสียค่าปรับ 1 บาท ต่อ 1 ชั่วโมง หรือวันละ
10 บาท ส่วนวิทยานิพนธ์ที่มีฉบับเดียว ผู้ใช้สามารถหยิบไปถ่ายเอกสารซึ่งได้จัดบริการไว้ภายในบริเวณ
หน้าห้องอ่านวิทยานิพนธ์ จำนวนที่นั่งอ่าน มี 21 ที่นั่ง และมีที่นั่งอ่านเฉพาะบุคคล 12 ที่นั่ง
(สุปวีญา ลุสิตานนท์, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2533)

ระบบการจัดเก็บและให้บริการวิทยานิพนธ์ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้ง 16
แห่ง อาจกล่าวโดยสรุปดังปรากฏในตารางที่ 5 ดังต่อไปนี้

กลุ่มสาขา / ชื่อห้องสมุด	จำนวนวิทยุเทเลทัศน์ที่มี		ระบบการจัดเก็บ		คู่มือช่วยค้น			การให้ข้อมูลนอกห้องสมุด	
	ไทย	อังกฤษ	ชั้นปิด	ชั้นเปิด	บัตรรายการ	รายชื่อวิทยุเทเลทัศน์	ฐานข้อมูล	จำนวน / ระยะเวลา	ค่าปรับ
สถาบันวิทยุบริการ	21,613	2,828	X		X		X	1 เล่ม / 3 วัน	1 บาท/1 ชั่วโมง หรือ 10 บาท/1 วัน
สำนักพิมพ์ศาสตร์								ไม่ให้ข้อมูล	
คณะศิลปกรรมศาสตร์	308	-	X		X			ไม่ให้ข้อมูล	
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	2,429	10		X	X	X		ไม่ให้ข้อมูล	
คณะอักษรศาสตร์	519	-		X	X			1 เล่ม / 7 วัน	1 บาท/1 ชั่วโมง หรือ 10 บาท/1 วัน
สาขาวิทยาศาสตร์								ไม่ให้ข้อมูล	
คณะทันตแพทยศาสตร์	30	-		X	X			ไม่ให้ข้อมูล	
คณะแพทยศาสตร์	19	17		X	X		X		
คณะเภสัชศาสตร์	603	77	X			X		3 เล่ม / 3 วัน	
คณะวิทยาศาสตร์	762	-		X	X		X	1 เล่ม / 3 วัน	1 บาท/1 ชั่วโมง หรือ 10 บาท/1 วัน
คณะวิศวกรรมศาสตร์	1,218	-	X		X		X		
คณะสัตวแพทยศาสตร์	41	80	X		X		X		
สาขาสังคมศาสตร์									
คณะครุศาสตร์	4,721	20	X				X	3 เล่ม / 2 วัน	20 บาท/1 วัน
คณะนิติศาสตร์	211	5	X		X	X	X		
คณะนิเทศศาสตร์	200	3	X		X	X		3 เล่ม / 1 วัน	10 บาท/1 วัน
								สำหรับวิทยุไทย	
								2 เล่ม / 1 วัน	
								สำหรับปริญญาตรี	
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	1,230	-		X	X			ไม่ให้ข้อมูล	
คณะรัฐศาสตร์	1,204	39		X	X			ไม่ให้ข้อมูล	
คณะเศรษฐศาสตร์	277	284	X		X			1 เล่ม / 3 วัน	1 บาท/1 ชั่วโมง หรือ
								สำหรับวิทยุไทย	

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า

ด้านจำนวนวิทยานิพนธ์ กลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการมีวิทยานิพนธ์ภาษาไทยจำนวนมากกว่าภาษาอังกฤษ ด้านการจัดเก็บ กลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ห้องสมุดคณะ 2 ใน 3 แห่ง จัดเก็บวิทยานิพนธ์เป็นชั้นเปิด ยกเว้นห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ กลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์มีห้องสมุดคณะจำนวนเท่ากันจัดเก็บวิทยานิพนธ์เป็นชั้นเปิดและปิด และกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการมีห้องสมุด 5 ใน 7 แห่ง จัดเก็บวิทยานิพนธ์เป็นชั้นปิด ยกเว้นห้องสมุดคณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี และห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ซึ่งจัดเก็บวิทยานิพนธ์เป็นชั้นเปิด การจัดทำคู่มือช่วยค้น ห้องสมุดทุกแห่ง (16 แห่ง) จัดทำคู่มือช่วยค้นประเภทบัตรรายการ รองลงมาห้องสมุดจำนวน 7 แห่ง จัดทำฐานข้อมูล และห้องสมุด 4 แห่ง จัดทำรายชื่อวิทยานิพนธ์เป็นคู่มือช่วยค้นเพิ่มเติม

การให้บริการยืมวิทยานิพนธ์ออกนอกห้องสมุด พบว่า กลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์อนุญาตให้ยืมวิทยานิพนธ์ออกนอกห้องสมุดมากกว่ากลุ่มห้องสมุดคณะด้านอื่น ๆ และในกรณีที่ผู้ใช้ไม่ส่งคืนวิทยานิพนธ์ตามกำหนดห้องสมุดส่วนใหญ่คิดค่าปรับ 1 บาทต่อ 1 ชั่วโมงหรือ 10 บาทต่อ 1 วัน

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในด้านวัตถุประสงค์ของการใช้ วิธีการเข้าถึงวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาและอายุของวิทยานิพนธ์ที่ใช้ และศึกษาปัญหาในการใช้วิทยานิพนธ์ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับดังต่อไปนี้

1. กำหนดขอบเขตและกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา
2. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและการสัมภาษณ์
3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. เก็บรวบรวมข้อมูล
5. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอบเขตและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ การใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จำนวน 16 แห่ง คือ

- ห้องสมุดคณะครุศาสตร์
- ห้องสมุดคณะทันตแพทยศาสตร์
- ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์
- ห้องสมุดคณะนิเทศศาสตร์
- ห้องสมุดคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
- ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์
- ห้องสมุดคณะเภสัชศาสตร์
- ห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์
- ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์

ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์

ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์

ห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์

ห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ห้องสมุดคณะสัตวแพทยศาสตร์

ห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ

ประชากรที่ใช้ศึกษาในครึ่งนี้เป็นผลิตระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2532 ทั้งหมดจำนวน 18,768 คน (ฝ่ายทะเบียนประวัติ สำนักทะเบียน และประมวลผล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532) ที่กำลังใช้วิทยานิพนธ์หรือใช้บัตรรายการวิทยานิพนธ์

เฉพาะในห้องบริการตัวเล่มวิทยานิพนธ์ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 16 แห่ง ในการ

กำหนดตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดสัดส่วนตัวอย่างเป็นร้อยละ 2.5 ของจำนวนผลิตแต่ละคณะและผู้ใช้วิทยานิพนธ์

ในหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ รวมตัวอย่างประชากรทั้งหมดจำนวน 530 คน (รายละเอียด

ในตารางที่ 6) จากนี้ ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างจากผู้มาใช้วิทยานิพนธ์หรือใช้บัตรรายการวิทยานิพนธ์

ในช่วงเวลาระหว่าง วันที่ 7 สิงหาคม ถึง 7 กันยายน พ.ศ. 2533 จนได้จำนวนครบ 530 คน ตาม

ที่กำหนดไว้

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวนผลิตและขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามห้องสมุด

ห้องสมุด	จำนวนผลิต		รวม	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (คน) 2.5 %
	ปริณิญาตรี	บัณฑิตศึกษา		
ครุศาสตร์	1,283	1,410	2,693	68
ทันตแพทยศาสตร์	574	39	613	15
นิติศาสตร์	686	411	1,093	27
นิเทศศาสตร์	497	138	635	16
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	1,819	725	2,544	63
แพทยศาสตร์	1,084	195	1,279	32
เภสัชศาสตร์	832	98	930	23
รัฐศาสตร์	943	270	1,213	30
วิทยาศาสตร์	1,338	432	1,770	45
วิศวกรรมศาสตร์	2,124	597	2,721	68
ศิลปกรรมศาสตร์	355	-	355	9
เศรษฐศาสตร์	512	87	599	15
สถาปัตยกรรมศาสตร์	484	149	633	16
สัตวแพทยศาสตร์	401	-	401	10
อักษรศาสตร์	925	360	1,285	32
หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ	-	-	-	61*
รวม	13,857	4,911	18,768	530

* กำหนดจำนวนผู้ให้ใหม่จำนวนไว้เท่ากับจำนวนสูงสุดของขนาดกลุ่มตัวอย่างของผู้ให้ห้องสมุดคณะ

การศึกษาค้นคว้าข้อมูลจาก เอกสารและการสัมภาษณ์

ผู้วิจัย ได้ศึกษาหนังสือ วารสาร งานวิจัย เอกสารและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เพื่อศึกษาค้นคว้า เรื่องที่เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ ในแง่ต่าง ๆ คือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ความหมายและความสำคัญของวิทยานิพนธ์ การดำเนินงานวิทยานิพนธ์ ในด้านการคัดเลือก จัดทำ จัดหมวดหมู่ กำกับตรารายการ รวมทั้งสัมภาษณ์บรรณารักษ์ของห้องสมุดคณะ 15 แห่ง และบรรณารักษ์ ฝ่ายบริการของหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ เพื่อรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการดำเนินงาน วิทยานิพนธ์ ได้แก่ นโยบายการจัดการจัดทําวิทยานิพนธ์ งานเทคนิค และงานบริการวิทยานิพนธ์ ข้อมูลดังกล่าว ใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (ภาคผนวก ก) สำหรับใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้วิทยานิพนธ์ คำถามในแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามปลายเปิดที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบได้ 1 คำตอบ และตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ คำถามปลายเปิดซึ่งผู้ตอบตอบได้โดยเสรี แบบสอบถามดังกล่าวแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลและการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และข้อเสนอแนะเมื่อสร้างแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบความน่าเชื่อถือ โดย

แจกด้วยตนเองแก่ผู้ที่ใช้เข้าใช้บริการวิทยานิพนธ์ของหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ ระหว่างวันที่ 11 - 12 กรกฎาคม 2533 จำนวน 20 คน โดยกำหนดจำนวนผู้ตอบวันละ 10 คน ช่วงเวลาที่แจกแบบสอบถาม คือ วันที่ 11 กรกฎาคม 2533 เวลา 9.00 - 11.00 น. และ 13.00 - 14.00 น. วันที่ 12 กรกฎาคม 2533 เวลา 11.00 - 12.00 น. และ 15.00 - 16.00 น. ช่วงเวลาละ 5 คน จากที่จริงได้แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัย ได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยแจกแบบสอบถามแก่ตัวอย่างประชากรที่กำลังใช้วิทยานิพนธ์

หรือบัตรรายการวิทยานิพนธ์เฉพาะในห้องบริการตัวเล่มวิทยานิพนธ์ตามขนาดตัวอย่างที่กำหนดใน ตารางที่ 6 ระหว่างวันที่ 7 สิงหาคม ถึง 7 กันยายน 2533 ในวันเวลาราชการในช่วงเวลาดังนี้ คือ วันที่ 7 สิงหาคม 2533 เวลา 9.00 น. และ 13.00-14.00 น. วันที่ 8 สิงหาคม 2533 เวลา 10.00-11.00 น. และ 14.00-15.00 น. โดยเลื่อนเวลาแจกแบบสอบถามจากช่วงเวลาเดิมเป็น ช่วงเวลาถัดไป 1 ชั่วโมงของทุกวัน เพื่อกระจายกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดการแจกแบบสอบถามแก่ ตัวอย่างวันละ 25 คน ตามสัดส่วนของจำนวนตัวอย่าง รวมแบบสอบถามที่แจกไปจำนวน 530 ชุด ทั้งนี้ ผู้วิจัย ได้แจกและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองและขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในห้องสมุด เมื่อผู้ใช่วิทยานิพนธ์ตอนแบบสอบถามเสร็จก็ขอให้นำแบบสอบถามคืนไว้ ณ โต๊ะจ่าย-รับวิทยานิพนธ์หรือวาง ไว้ที่โต๊ะนั่งอ่านภายในวันนั้น ผลปรากฏว่า ได้แบบสอบถามคืนมา 485 ชุด คิดเป็นร้อยละ 91.5 ของ แบบสอบถามทั้งหมด ดังรายละเอียดในตารางที่ 7

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนจำแนกตามห้องสมุด

ห้องสมุดคณะ/หอสมุดกลาง	ส่งไป		ไดคืนมา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครุศาสตร์	68	12.83	68	12.83
ทันตแพทยศาสตร์	15	2.83	8	1.51
นิติศาสตร์	27	5.10	27	5.10
นิเทศศาสตร์	16	3.02	16	3.02
พัฒนนิเทศศาสตร์และการนิเทศ	63	11.88	60	11.32
แพทยศาสตร์	32	6.04	26	4.91
เภสัชศาสตร์	23	4.34	22	4.15
รัฐศาสตร์	30	5.66	30	5.66
วิทยาศาสตร์	45	8.49	45	8.49
วิศวกรรมศาสตร์	68	12.83	42	7.92
ศิลปกรรมศาสตร์	9	1.69	9	1.69
เศรษฐศาสตร์	15	2.83	15	2.83
สถาปัตยกรรมศาสตร์	16	3.02	16	3.02
สัตวแพทยศาสตร์	10	1.89	8	1.51
อักษรศาสตร์	32	6.04	32	6.04
หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ	61	11.51	61	11.51
รวม	530	100.00	485	91.51

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

จากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาจากผู้ใช้วิทยานิพนธ์จำนวน 485 ชุด ผู้วิจัยได้นำมาประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้ คือ

1. ค่าร้อยละ ใช้ในการที่ต้องการแสดงจำนวนหรือปริมาณสำหรับข้อมูลในด้านสถานภาพส่วนบุคคลและการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ค่าไคสแควร์ ใช้ในการที่ต้องการทดสอบแนวเหตุผลที่สถิติใช้วิทยานิพนธ์ในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่ศึกษาอยู่
3. ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้ในการที่ต้องการทราบสภาพปัญหาในการใช้วิทยานิพนธ์ของห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยได้จำแนกผู้ใช้วิทยานิพนธ์ออกตามกลุ่มห้องสมุดคณะ และ
ทยสมุดกลาง ภายใต้ห้องสมุดคณะได้แบ่งผู้ใช้วิทยานิพนธ์ตามกลุ่มห้องสมุดเป็น 3 กลุ่มสาขาต่าง ๆ ดังนี้
กลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ได้แก่ ห้องสมุด 3 แห่ง คือ

ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์

ห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์

กลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ ได้แก่ ห้องสมุด 6 แห่ง คือ

ห้องสมุดคณะทันตแพทยศาสตร์

ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์

ห้องสมุดคณะเภสัชศาสตร์

ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์

ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์

ห้องสมุดคณะสัตวแพทยศาสตร์

กลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ ได้แก่ ห้องสมุด 6 แห่ง คือ

ห้องสมุดคณะครุศาสตร์

ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์

ห้องสมุดคณะนิเทศศาสตร์

ห้องสมุดคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

ห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์

ห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามนำเสนอ เป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลและการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและข้อเสนอแนะ

ในการให้บริการวิทยานิพนธ์ของห้องสมุด

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลและการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครอบคลุมเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล สถานผู้ใช้วิทยานิพนธ์ วัตถุประสงค์ของการใช้วิทยานิพนธ์

ที่มีการเข้าถึงวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาและอายุของวิทยานิพนธ์ที่ใช้ ดังนี้

ข้อมูลส่วนบุคคลและสถานผู้ใช้วิทยานิพนธ์

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 485 คน ส่วนใหญ่เป็นนิสิตจำนวน 471 คน คิดเป็นร้อยละ 97.1 โดยเป็นนิสิตระดับปริญญาโทมากที่สุดจำนวน 296 คน (ร้อยละ 61.0) รองลงมา เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีจำนวน 164 คน (ร้อยละ 33.9) นิสิตระดับประกาศนียบัตร(หลังปริญญาตรี) นิสิตระดับปริญญาเอก อาจารย์จำนวน 5 คนเท่ากัน (ร้อยละ 1.0) และนิสิตระดับประกาศนียบัตร(หลังปริญญาโท) จำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.2) ส่วนอื่น ๆ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 ซึ่งได้แก่ข้าราชการจำนวน 8 คน จากมหาวิทยาลัยศิลปากรและวิทยาลัยครูธนบุรีแห่งละ 2 คน จากสถาบันเทคโนโลยีพระนครเหนือจำนวน 1 คน ไม่ระบุหน่วยงาน 3 คน และผู้ใช้ที่ไม่ใช่ข้าราชการจำนวน 1 คน จากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

เมื่อจำแนกผู้ตอบแบบสอบถามตามห้องสมุดคณะและหอสมุดกลาง ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในห้องสมุดคณะ ส่วนใหญ่เป็นนิสิตจำนวน 411 คน คิดเป็นร้อยละ 84.7 โดยเป็นนิสิตระดับปริญญาโทมากที่สุดจำนวน 265 คน (ร้อยละ 54.6) รองลงมาเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีจำนวน 136 คน (ร้อยละ 28.1) อื่น ๆ จำนวน 8 คน (ร้อยละ 1.7) นิสิตระดับประกาศนียบัตร(หลังปริญญาตรี) และอาจารย์จำนวนอย่างละ 5 คน (ร้อยละ 1.0) นิสิตระดับปริญญาเอกจำนวน 4 คน (ร้อยละ 0.8) และนิสิตระดับประกาศนียบัตร(หลังปริญญาโท) จำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.2) ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามในหอสมุดกลาง ส่วนใหญ่เป็นนิสิตจำนวน 60 คน (ร้อยละ 12.4) โดยเป็นนิสิตระดับปริญญาโทจำนวน 31 คน (ร้อยละ 6.4) รองลงมาเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีจำนวน 28 คน (ร้อยละ 5.8) นิสิตระดับปริญญาเอกและอื่น ๆ จำนวน 1 คนเท่ากัน (ร้อยละ 0.2) ดังรายละเอียดในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	ห้องสมุดคณะ		หอสมุดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์	5	1.0	-	-	5	1.0
นิสิต	(411)	(84.7)	(60)	(12.4)	(471)	(91.1)
ปริญญาตรี	136	28.1	28	5.8	164	33.9
ประกาศนียบัตร (หลังปริญญาตรี)	5	1.0	-	-	5	1.0
ปริญญาโท	265	54.6	31	6.4	296	61.0
ประกาศนียบัตร (หลังปริญญาโท)	1	0.2	-	-	1	0.2
ปริญญาเอก	4	0.8	1	0.2	5	1.0
อื่น ๆ	8	1.7	1	0.2	9	1.9
รวม	419	87.4	61	12.6	485	100.00

เมื่อนพิจารณาสถานภาพของผู้ใช้เฉพาะที่เป็นอาจารย์และนิสิตทั้งหมดจำนวน 476 คน

โดยจำแนกเป็นกลุ่มสาขาคณะ สาขาวิชาที่สังกัด ปรากฏว่า ผู้ใช้กลุ่มสาขาด้านสังคมศาสตร์มีจำนวนมากที่สุด 265 คน (ร้อยละ 55.7) รองลงมา เป็นผู้ใช้กลุ่มสาขาทางด้านวิทยาศาสตร์ จำนวน 157 คน (ร้อยละ 33.0) และน้อยที่สุดเป็นผู้ใช้กลุ่มสาขาด้านมนุษยศาสตร์ จำนวน 54 คน (ร้อยละ 11.3)

ผู้ใช้กลุ่มสังคมศาสตร์ทั้งหมด 157 คน เป็นผู้สังกัดคณะครุศาสตร์จำนวนสูงสุด 105 คน (ร้อยละ 22.0) ซึ่งในจำนวนนี้เป็นนิสิตปริญญาโทสาขาประถมศึกษาจำนวนสูงสุด 14 คน (ร้อยละ 3.0)

รองลงมาเป็นผู้ใช้สังกัดคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี 57 คน (ร้อยละ 11.9) ซึ่งในจำนวนนี้เป็น
ผลิตปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจสูงที่สุด 25 คน (ร้อยละ 5.3) ผู้ใช้จำนวนน้อยที่สุดในกลุ่มนี้
เป็นผู้ใช้สังกัดคณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 16 คน (ร้อยละ 3.4)

ผู้ใช้กลุ่มวิทยาศาสตร์ทั้งหมด 157 คน เป็นผู้ใช้คณะวิศวกรรมศาสตร์สูงที่สุดจำนวน 50 คน
(ร้อยละ 10.5) ซึ่งในจำนวนนี้เป็นผลิตสาขาวิศวกรรมไฟฟ้าสูงที่สุดจำนวน 14 คน (ร้อยละ 2.5)
รองลงมาเป็นผู้ใช้คณะวิทยาศาสตร์ 44 คน (ร้อยละ 9.2) ซึ่งในจำนวนนี้เป็นผู้ใช้สาขาวิชาเทคโนโลยี
การอาหาร 11 คน (ร้อยละ 2.3) น้อยที่สุด เป็นผู้ใช้คณะสัตวแพทยศาสตร์จำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.3)
ซึ่งเป็นผลิตปริญญาตรี

ผู้ใช้กลุ่มมนุษยศาสตร์ทั้งหมด 54 คน เป็นผู้ใช้สังกัดคณะอักษรศาสตร์สูงที่สุด 30 คน (ร้อยละ
6.3) ซึ่งในจำนวนนี้ เป็นผลิตสาขาวิชาภาษาไทยสูงที่สุด 10 คน (ร้อยละ 2.1) รองลงมาเป็นผู้ใช้
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ 15 คน (ร้อยละ 3.1) ซึ่งในจำนวนนี้เป็นผลิตปริญญาโทสาขา
สถาปัตยกรรมศาสตร์ และสาขาการวางผังเมืองเท่ากันสาขาละ 3 คน (ร้อยละ 0.6) น้อยที่สุดเป็นผู้ใช้
คณะศิลปกรรมศาสตร์จำนวน 9 คน (ร้อยละ 1.9) ซึ่งเป็นผลิตปริญญาตรี

เมื่อพิจารณาจำแนกตามสถานภาพของผู้ใช้ดังกล่าว ปรากฏว่า

ในจำนวนอาจารย์ 5 คน เป็นอาจารย์กลุ่มสาขาทางด้านสังคมศาสตร์ สังกัดคณะครุศาสตร์
จำนวน 3 คน (ร้อยละ 0.6) และคณะรัฐศาสตร์จำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.4)

ในจำนวนผลิตระดับปริญญาตรี 164 คน เป็นผลิตคณะครุศาสตร์สูงที่สุดจำนวน 29 คน
(ร้อยละ 6.0) รองลงมา เป็นผลิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีจำนวน 24 คน (ร้อยละ 5.0)
คณะวิทยาศาสตร์จำนวน 18 คน (ร้อยละ 3.8) คณะนิติศาสตร์จำนวน 16 คน (ร้อยละ 3.4)
คณะอักษรศาสตร์จำนวน 10 คน (ร้อยละ 2.1) คณะรัฐศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์จำนวน
คณะละ 9 คน (ร้อยละ 1.9) ตามลำดับ

ในจำนวนผลิตบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโท 296 คน เป็นผลิตสาขาวิชาบริหารธุรกิจจำนวน
สูงที่สุด 25 คน (ร้อยละ 5.3) รองลงมา เป็นผลิตสาขาวิชานิติศาสตร์จำนวน 18 คน (ร้อยละ
3.8) สาขาวิชาประถมศึกษาจำนวน 14 คน (ร้อยละ 3.0) สาขาเศรษฐศาสตร์จำนวน 12 คน
(ร้อยละ 2.5) สาขาวิชาเทคโนโลยีการอาหารจำนวน 11 คน (ร้อยละ 2.3) และสาขาวิชา
วิศวกรรมไฟฟ้าจำนวน 10 คน (ร้อยละ 2.1) ตามลำดับ

ในจำนวนผลิตระดับประกาศนียบัตร 6 คน เป็นผลิตประกาศนียบัตรหลังปริญญาตรีสาขาวิชา

วิศวกรรมไฟฟ้าจำนวน 3 คน (ร้อยละ 0.6) ประกาศนียบัตรหลังปริญญาโทสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์ ประกาศนียบัตรหลังปริญญาตรีสาขาวิชาวิศวกรรมโลหการ และสาขาวิชาการสอบ บัณฑิตจำนวนสาขาวิชาละ 1 คน (ร้อยละ 0.2)

ในจำนวนนิสิตระดับปริญญาเอก 5 คน เป็นนิสิตสาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ สาขาวิชารัฐศาสตร์ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา จำนวนสาขาวิชาละ 1 คน (ร้อยละ 0.2) ดังรายละเอียดในตารางที่ 9

สถาบันวิทยบริการ

ศาลากลางแม่เหล็กวิทยาลัย

คณะ/สาขาวิชา	สถานภาพ												รวม N=476	ร้อยละ
	อาจารย์ N=5		นิสิต											
			ปริญญาตรี N=164		ประกาศนียบัตร (หลังป.ตรี) N=5		ปริญญาโท N=296		ประกาศนียบัตร (หลังป.โท) N=1		ปริญญาเอก N=5			
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ด้านมนุษยศาสตร์													[64]	[11.3]
คณะศิลปกรรมศาสตร์													(9)	(1.9)
ไม่จำแนกสาขา			9	1.9									9	1.9
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์													(15)	(3.1)
สถาปัตยกรรม							3	0.6					3	0.6
เคหการ							1	0.2					1	0.2
การวางผังเมือง							3	0.6					3	0.6
ไม่จำแนกสาขา			8	1.7									8	1.7
คณะอักษรศาสตร์													(30)	(6.3)
ภาษาไทย							9	1.9			1	0.2	10	2.1
บรรณารักษศาสตร์							2	0.4	1	0.2			3	0.6
บาลี-สันสกฤต							5	1.1					5	1.1
ภาษาศาสตร์							2	0.4					2	0.4
ไม่จำแนกสาขา			10	2.1									10	2.1
ด้านวิทยาศาสตร์													[157]	[33.0]
คณะทันตแพทยศาสตร์													(8)	(1.7)
ทันตการรวมจัดฟัน							5	1.1					5	1.1
ไม่จำแนกสาขา			3	0.6									3	0.6
คณะแพทยศาสตร์													(23)	(4.8)
วิทยาศาสตร์การแพทย์							5	1.1					5	1.1
นิเทศศาสตร์							2	0.3					2	0.3
สุขภาพจิต							5	1.1					5	1.1
เวชศาสตร์ชุมชน							3	0.6					3	0.6

คณะ/สาขาวิชา	สถานภาพ												รวม N=476	ร้อยละ
	อาจารย์ N=5		นิสิต											
			ปริญญาตรี		ประกาศนียบัตร (หลังป.ตรี)		ปริญญาโท		ประกาศนียบัตร (หลังป.โท)		ปริญญาเอก			
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ไม่จำแนกสาขา			3	0.6									3	0.6
คณะเภสัชศาสตร์													(26)	(5.4)
เภสัชกรรม							9	1.9					9	1.9
เภสัชอุตสาหกรรม							4	0.9					4	0.9
เภสัชเคมี							3	0.6					3	0.6
เภสัชพันธุศาสตร์							1	0.2					1	0.2
เภสัชเวช							3	0.6					3	0.6
เภสัชวิทยา							1	0.2					1	0.2
จุลชีววิทยา							1	0.2					1	0.2
สรีรวิทยา							2	0.4					2	0.4
ไม่จำแนกสาขา			2	0.4									2	0.4
คณะวิทยาศาสตร์													(44)	(9.2)
วิทยาศาสตร์ชีวภาพ										1	0.2		1	0.2
เคมี							2	0.4					2	0.4
ฟิสิกส์							1	0.2					1	0.2
นิเทศศาสตร์							1	0.2					1	0.2
เคมีเทคนิค							3	0.6					3	0.6
ชีววิทยาทางทะเล							3	0.6					3	0.6
เทคโนโลยีเซรามิก							1	0.2					1	0.2
เทคโนโลยีทางชีวภาพ							3	0.6					3	0.6
เทคโนโลยีการอาหาร							11	2.3					11	2.3
ไม่จำแนกสาขา			18	3.8									18	3.8
คณะวิศวกรรมศาสตร์													(50)	(10.5)
วิศวกรรมโยธา							9	1.9					9	1.9

คณะ/สาขาวิชา	สถานภาพ												รวม N=476	ร้อยละ
	อาจารย์ N=5		นิสิต											
			ปริญญาตรี N=164		ประกาศนียบัตร (หลังป.ตรี) N=5		ปริญญาโท N=296		ประกาศนียบัตร (หลังป.โท) N=1		ปริญญาเอก N=5			
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
วิศวกรรมไฟฟ้า				3	0.6	10	2.1				1	0.2	14	2.9
วิศวกรรมเครื่องกล						2	0.4						2	0.4
วิศวกรรมอุตสาหการ						4	0.8						4	0.8
วิศวกรรมเคมี						1	0.2						1	0.2
วิศวกรรมสำรวจ						1	0.2						1	0.2
วิศวกรรมโลหการ				1	0.2								1	0.2
วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์						2	0.4						2	0.4
นิเวศวิทยาเทคโนโลยี						1	0.2						1	0.2
ไม่จำแนกสาขา			15	3.2									15	3.2
คณะสัตวแพทยศาสตร์													(6)	(1.3)
ไม่จำแนกสาขา			6	1.3									6	1.3
ด้านสังคมศาสตร์													[265]	[55.7]
คณะครุศาสตร์													(105)	(22.0)
บริหารการศึกษาศึกษา						2	0.4						2	0.4
การวิจัยการศึกษา						3	0.6						3	0.6
สถิติการศึกษา						1	0.2						1	0.2
การวัดผลและประเมินผล						1	0.2						1	0.2
การศึกษา														
ประถมศึกษา								14	3.0				14	3.0
การศึกษาปฐมวัย						1	0.2						1	0.2
การสื่อสารภาษาอังกฤษ						5	1.1						5	1.1
การศึกษาวิชาการศาสตร์						3	0.6						3	0.6

คณะ/สาขาวิชา	สถานภาพ											รวม N= 476	ร้อยละ		
	อาจารย์ N=5		นิสิต												
			ปริญญาตรี		ประกาศนียบัตร (หลังป.ตรี)		ปริญญาโท		ประกาศนียบัตร (หลังป.โท)		ปริญญาเอก				
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน			ร้อยละ	จำนวน
พลศึกษา							4	0.8						4	0.8
สุขศึกษา							3	0.6						3	0.6
บริหารการศึกษ							4	0.8						4	0.8
นิเทศการศึกษและพัฒนา-							2	0.4						2	0.4
หลักสูตร															
จิตวิทยาการศึกษา							2	0.4			1	0.2		3	0.6
จิตวิทยาการปรึกษา							3	0.6						3	0.6
จิตวิทยาพัฒนาการ							3	0.6						3	0.6
โสตทัศนศึกษา							6	1.3						6	1.3
การบริหารการพยาบาล							6	1.3						6	1.3
อุดมศึกษา							5	1.1						5	1.1
การศึกษานอกระบบโรงเรียน							4	0.8						4	0.8
ไม่จำแนกสาขา	3	0.6	29	6.0										32	6.6
คณะศึกษาศาสตร์														(34)	(7.2)
นิเทศศาสตร์							18	3.8						18	3.8
ไม่จำแนกสาขา			16	3.4										16	3.4
คณะวิทยาศาสตร์														(16)	(3.4)
ภาควิชาหนังสือพิมพ์							5	1.1						5	1.1
การสื่อสารมวลชน							2	0.4						2	0.4
นิเทศศาสตร์พัฒนาการ							2	0.4						2	0.4
ไม่จำแนกสาขา			7	1.5										7	1.5
คณะศึกษาศาสตร์และบริหาร														(57)	(11.9)
บริหารธุรกิจ							25	5.3						25	5.3
การสหกรณ์					1	0.2								1	0.2

คณะ/สาขาวิชา	สหภาพ											รวม N= 476	ร้อยละ	
	อาจารย์ N=5		นิสิต											
			ปริญญาตรี N=164		ประกาศนียบัตร (หลังป.ตรี) N=5		ปริญญาโท N=296		ประกาศนียบัตร (หลังป.โท) N=1		ปริญญาเอก N=5			
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน			ร้อยละ
การบัญชีทั่วไป							2	0.4					2	0.4
นิติการการเงิน							2	0.4					2	0.4
สถิติ							2	0.4					2	0.4
การตลาด							1	0.2					1	0.2
ไม่จำแนกสาขา			24	5.0									24	5.0
คณะรัฐศาสตร์													(36)	(7.6)
รัฐศาสตร์											1	0.2	1	0.2
การปกครอง							4	0.8					4	0.8
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ							6	1.3					6	1.3
สังคมวิทยา							5	1.1					5	1.1
รัฐประศาสนศาสตร์							9	1.9					9	1.9
ไม่จำแนกสาขา	2	0.4	3	1.9									11	2.3
คณะเศรษฐศาสตร์													(17)	(3.6)
เศรษฐศาสตร์							12	2.5					12	2.5
ไม่จำแนกสาขา			5	1.1									5	1.1
รวม	5	1.1	164	34.4	5	1.1	296	62.2	1	0.2	5	1.1	476	100

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สาขาวิชานิติศาสตร์ที่ใช้

ผู้ใช้ทั้งหมดจำนวน 485 คน ได้ระบุสาขาวิชาของวิทยานิพนธ์ที่ใช้รวมทั้งสิ้น 97 สาขาวิชา ผู้วิจัยได้จำแนกสาขาดังกล่าวออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มมนุษยศาสตร์ (16 สาขา) กลุ่มวิทยาศาสตร์ (39 สาขา) และกลุ่มสังคมศาสตร์ (42 สาขา) โดยภายใต้แต่ละกลุ่มได้เรียงลำดับสาขาวิชาตามเลขที่ของหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลปรากฏว่า ผู้ใช้วิทยานิพนธ์ด้านสังคมศาสตร์ สาขาบริหารธุรกิจสูงที่สุดจำนวน 49 คน (ร้อยละ 10.1) รองลงมาใช้วิทยานิพนธ์สาขานิติศาสตร์จำนวน 45 คน (ร้อยละ 9.3) สาขาประถมศึกษาจำนวน 42 คน (ร้อยละ 8.7) สาขาวิจัยการศึกษาจำนวน 32 คน (ร้อยละ 6.6) สาขาวิศวกรรมไฟฟ้าจำนวน 31 คน (ร้อยละ 6.4) และสาขาสังคมวิทยาจำนวน 29 คน (ร้อยละ 6.0) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทของผู้ใช้ ปรากฏว่า

อาจารย์ใช้วิทยานิพนธ์ด้านสังคมศาสตร์ โดยใช้ สาขาเทคนิคการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร (3 คน) สาขาหลักสูตรและการสอน สาขาจิตวิทยาสังคม สาขารัฐศาสตร์ (สาขาละ 2 คน) และสาขาวิจัยการศึกษา สาขาประถมศึกษา สาขาอุดมศึกษา สาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียน สาขาการปกครอง สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สาขาสังคมวิทยา สาขารัฐประศาสนศาสตร์ (สาขาละ 1 คน) ตามลำดับ

นิสิตระดับปริญญาตรีใช้วิทยานิพนธ์ด้านสังคมศาสตร์เช่นเดียวกัน โดยใช้สาขานิติศาสตร์จำนวนสูงสุด 25 คน (ร้อยละ 5.2) รองลงมาสาขาสังคมวิทยา 17 คน (ร้อยละ 3.5) สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า 12 คน (ร้อยละ 2.5) สาขาการสื่อสารมวลชน 11 คน (ร้อยละ 2.3) สาขาเทคโนโลยีการอาหารและสาขาบริหารธุรกิจ สาขาละ 10 คน (ร้อยละ 2.1) ตามลำดับ

นิสิตระดับประกาศนียบัตร (หลังปริญญาตรี) ใช้วิทยานิพนธ์สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า 3 คน (ร้อยละ 0.6) สาขาวิศวกรรมโลหการและการสาขานักวิชาการเงินสาขาละ 1 คน (ร้อยละ 0.2) ตามลำดับ

นิสิตระดับปริญญาโทใช้วิทยานิพนธ์ด้านสังคมศาสตร์ โดยใช้สาขาบริหารธุรกิจจำนวนสูงสุด 38 คน (ร้อยละ 7.8) รองลงมา สาขาประถมศึกษา 35 คน (ร้อยละ 7.3) สาขาวิจัยการศึกษา 27 คน (ร้อยละ 5.6) สาขาบริหารการศึกษา 24 คน (ร้อยละ 5.0) สาขาการปกครอง 23 คน (ร้อยละ 4.8) และสาขานิติศาสตร์ 20 คน (ร้อยละ 4.1) ตามลำดับ

นิสิตระดับประกาศนียบัตร (หลังปริญญาโท) ใช้วิทยานิพนธ์สาขาบรรณารักษศาสตร์ 1 คน (ร้อยละ 0.2)

นิสิตระดับปริญญาเอก ใช้วิทยานิพนธ์สาขาภาษาไทย สาขาเทคโนโลยีชีวภาพ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาจิตวิทยาการศึกษา และสาขารัฐศาสตร์สาขาละ 1 คน (ร้อยละ 0.2)

ผู้ใช้อื่น ๆ ใช้วิทยานิพนธ์สาขาวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ 6 คน (ร้อยละ 1.2) สาขาสุขศึกษา 3 คน (ร้อยละ 0.6) สาขาสัตววิทยา สาขาเคมีเทคนิค สาขาวิศวกรรมไฟฟ้าและสาขาวิศวกรรมเคมีสาขาละ 2 คน (ร้อยละ 0.4) สาขาบรรณารักษศาสตร์ สาขาวิศวกรรมสำรวจ สาขาหลักสูตร และการสอน สาขาวิจัยการศึกษา สาขาการศึกษาวิทยาศาสตร์ สาขานพลศึกษา สาขาจิตวิทยาการปรึกษา สาขาบริหารธุรกิจ สาขานโยบายบริหาร และสาขาการจัดการ สาขาละ 1 คน (ร้อยละ 0.2) ตามลำดับดังรายละเอียดในตารางที่ 10

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สาขาวิชาทั้งหมดที่ใช้ *	อาจารย์		นิสิต													
	N=5		ปริญญาตรี N=164		ประกาศน. (หลังป.ตรี) N=5		ปริญญาโท N=296		ประกาศน. (หลังป.โท) N=1		ปริญญาเอก N=5		อื่น ๆ N=9		รวม N=485	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านมนุษยศาสตร์																
ดุริยางคศิลป์			9	1.9											9	1.9
ทัศนศิลป์			6	1.2											6	1.2
นาฏศิลป์			7	1.4											7	1.4
ชมรมชาติวิทยา			4	0.8											4	0.8
สถาบันดุษฎีกรรม			8	1.7			4	0.8							12	2.5
เทพทวาร			4	0.8			2	0.4							6	1.2
การวางผังเมือง			3	0.6			6	1.3							9	1.9
ภาษาไทย			4	0.8			9	1.9			1	0.2			14	2.9
ภาษาอังกฤษ			1	0.2											1	0.2
วรรณคดีเปรียบเทียบ			2	0.4			4	0.8							6	1.2
ประวัติศาสตร์			4	0.8			9	1.9							13	2.7
ภูมิศาสตร์			2	0.4											2	0.4
บรรณารักษศาสตร์			3	0.6			3	0.6	1	0.2			1	0.2	8	1.6
ปรัชญา			3	0.6											3	0.6
บาลี-สันสกฤต							5	1.0							5	1.0
ภาษาศาสตร์			3	0.6			2	0.4							5	1.0
ด้านวิทยาศาสตร์																
ทันตกรรมจัดฟัน			3	0.6			6	1.3							9	1.9
วิทยาศาสตร์การแพทย์			3	0.6			15	3.1							18	3.7
นิติเวชศาสตร์							2	0.4							2	0.4
จิตเวชวิทยา							1	0.2							1	0.2
สหภาพจิต							8	1.6							8	1.6
เวชศาสตร์ชุมชน							9	1.9							9	1.9
อายุรศาสตร์			1	0.2			3	0.6							4	0.8
ทางพันธุศาสตร์							9	1.9							9	1.9

สาขาวิชานับหน่วยกิต *	อาจารย์		นิสิต													
			ปริญญาตรี		ประกาศนียบัตร (หลังป.ตรี)		ปริญญาโท		ประกาศนียบัตร (หลังป.โท)		ปริญญาเอก		อื่น ๆ		รวม	
	N=5		N=164		N=5		N=296		N=1		N=5		N=9		N=485	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เมล็ดถั่วรวม			3	0.6			17	3.5							20	4.1
เมล็ดขูดสำหรับรวม							5	1.0							5	1.0
เมล็ดขี้เคมี			1	0.2			3	0.6							4	0.8
อาหารเคมี							1	0.2							1	0.2
เมล็ดพันธุ์เกษตรศาสตร์							6	1.2							6	1.2
เมล็ดข้าว							11	2.3							11	2.3
จุลชีววิทยา			7	1.4			3	0.7							10	2.1
สัตววิทยา							2	0.4							2	0.4
เมล็ดพืช							7	1.4							7	1.4
วิทยาศาสตร์ที่นิทาน							2	0.4							2	0.4
คณิตศาสตร์			4	0.8			6	1.3							10	2.1
เคมี			3	0.7			7	1.4							10	2.1
สัตววิทยา			6	1.2								2	0.4		8	1.6
ฟิสิกส์			3	0.6			2	0.4							5	1.0
แพทยศาสตร์			1	0.2											1	0.2
พันธุศาสตร์							4	0.8							4	0.8
เคมีเทคนิค							8	1.6				2	0.4		10	2.0
ชีววิทยาทางทะเล							5	1.0							5	1.0
ชีวเคมี			2	0.4			3	0.6							5	1.0
เทคโนโลยีเซรามิก							1	0.2							1	0.2
เทคโนโลยีทางนิทาน			1	0.2			5	1.0			1	0.2			7	1.4
เทคโนโลยีการอาหาร			10	2.1			13	2.6							23	4.7
วิศวกรรมโยธา			4	0.8			10	2.1							14	2.9
วิศวกรรมไฟฟ้า			12	2.5	3	0.6	13	2.7			1	0.2	2	0.4	31	6.4
วิศวกรรมเครื่องกล							2	0.4							2	0.4
วิศวกรรมอุตสาหกรรม			2	0.4			16	3.3							18	3.7

สาขาวิชาหนึ่งหลักสูตรใช้ *	อาจารย์		นิสิต													
			ปริญญาตรี		ประกาศนียบัตร (หลังป.ตรี)		ปริญญาโท		ประกาศนียบัตร (หลังโท)		ปริญญาเอก		อื่น ๆ		รวม	
	N=5		N=164		N=5		N=296		N=1		N=5		N=9		N=485	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมเคมี			5	1.1			4	0.8					2	0.4	11	2.3
วิศวกรรมสำรวจ							1	0.2					1	0.2	2	0.4
วิศวกรรมโลหการ					1	0.2									1	0.2
วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์			2	0.4			8	1.7					6	1.2	16	3.3
วิศวกรรมเทคโนโลยี							1	0.2							1	0.2
ด้านสังคมศาสตร์																
หลักสูตรและการสอน	2	0.4					3	0.6					1	0.2	6	1.2
พื้นฐานการศึกษา							2	0.4							2	0.4
การศึกษาคณิตศาสตร์							1	0.2							1	0.2
วิจัยการศึกษา	1	0.2	3	0.6			27	5.6					1	0.2	32	6.6
สถิติการศึกษา							3	0.6							3	0.6
การศึกษาและประเมินผล							8	1.6							8	1.6
การศึกษา																
ประถมศึกษา	1	0.2	6	1.2			35	7.3							42	8.7
การศึกษาปฐมวัย			6	1.2			2	0.4							8	1.6
การศึกษาวิทยาศาสตร์			4	0.8			5	1.1					1	0.2	10	2.1
การสอนภาษาอังกฤษ							7	1.4							7	1.4
พลศึกษา			2	0.4			4	0.8					1	0.2	7	1.4
สุขศึกษา							5	1.0					3	0.6	8	1.6
บริหารการศึกษา			3	0.6			24	5.0							27	5.6
นิเทศการศึกษาและพัฒนา-	3	0.6	3	0.6			4	0.8							10	2.0
หลักสูตร																
จิตวิทยาการศึกษา			2	0.4			11	2.4			1	0.2			14	2.9
จิตวิทยาการปรึกษา							6	1.2					1	0.2	7	1.4
จิตวิทยาสังคม	2	0.4	3	0.6			3	0.6							8	1.6
จิตวิทยาพัฒนาการ			2	0.4			9	1.9							11	2.3
จิตวิทยาเชิงบวก			2	0.4			11	2.3							13	2.7

สาขาวิชานานาชาติที่ใช้*	อาจารย์ N=5		นิสิต													
			ปริญญาตรี N=164		ประกาศนียบัตร (หลังป.ตรี) N=5		ปริญญาโท N=296		ประกาศนียบัตร (หลังป.โท) N=1		ปริญญาเอก N=5		อื่น ๆ N=9		รวม N=485	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การบริหารการพยาบาล							12	2.5							12	2.5
อุดมศึกษา	1	0.2	1	0.2			11	2.4							13	2.7
การศึกษาแผนกประเภทโรงเรียน	1	0.2	3	0.6			6	1.3							10	2.1
นิติศาสตร์			25	5.2			20	4.1							45	9.3
การหนังสือพิมพ์							5	1.0							5	1.0
การสื่อสารมวลชน			11	2.3			2	0.4							13	2.7
นิเทศศาสตร์นิเทศการ			5	1.0			3	0.6							8	1.6
การประชาสัมพันธ์			6	1.2											6	1.2
บริหารธุรกิจ			10	2.1			38	7.8					1	0.2	49	10.1
การบัญชีทั่วไป			5	1.0			17	3.5							22	4.5
กาวัดทันต			3	0.6			1	0.2							4	0.8
บัญชีการเงิน			7	1.5	1	0.2	2	0.4							10	2.1
บัญชีบริหาร							1	0.2					1	0.2	2	0.4
การตลาด			4	0.8			7	1.5							11	2.3
การจัดการ			2	0.4			4	0.8					1	0.2	7	1.4
สถิติ			1	0.2			7	1.4							8	1.6
การธนาคารและการเงิน			6	1.2			2	0.4							8	1.6
การปกครอง	1	0.2	3	0.6			23	4.8							27	5.6
รัฐศาสตร์	2	0.4	3	0.6			1	0.2			1	0.2			7	1.4
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	1	0.2	3	0.6			8	1.6							12	2.5
สังคมวิทยา	1	0.2	17	3.5			11	2.3							29	6.0
รัฐประศาสนศาสตร์	1	0.2	4	0.8			13	2.7							18	3.7
เศรษฐศาสตร์			9	1.9			13	2.6							22	4.5

* ตอบได้มากกว่า 1 สาขา

เมื่อนำมาพิจารณาตามความสอดคล้องของสาขาวิชาของวิทยานิพนธ์ที่ใช้กับคณะหรือสาขาวิชาที่
ผลิตระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษาสังกัด ปรากฏผลต่อไปนี้

นิสิตระดับปริญญาตรี

นิสิตปริญญาตรี จำนวน 164 คน ใช้วิทยานิพนธ์สาขาต่าง ๆ 65 สาขาวิชา วิทยานิพนธ์
สาขาวิชาที่ผลิตระดับปริญญาตรี จำนวนสูงที่สุด 25 คน (ร้อยละ 8.3) ใช้คือ สาขานิติศาสตร์
ในจำนวนนี้เป็นนิสิตคณะนิติศาสตร์ 16 คน (ร้อยละ 5.3) คณะรัฐศาสตร์ 5 คน (ร้อยละ 1.7) คณะ
นิเทศศาสตร์ 2 คน (ร้อยละ 0.7) คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะแพทยศาสตร์คณะละ 1 คน
(ร้อยละ 0.3)

รองลงมาเป็นวิทยานิพนธ์สาขาสังคมวิทยามีผู้ใช้จำนวน 17 คน (ร้อยละ 5.7) ซึ่งเป็นนิสิต
คณะรัฐศาสตร์ 7 คน (ร้อยละ 2.3) คณะสัตวแพทยศาสตร์ 5 คน (ร้อยละ 1.7) คณะนิติศาสตร์ 2 คน
(ร้อยละ 0.7) คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะแพทยศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์คณะละ 1 คน
(ร้อยละ 0.3)

วิทยานิพนธ์สาขาวิศวกรรมไฟฟ้ามีผู้ใช้จำนวน 12 คน (ร้อยละ 4.0) ซึ่งเป็นนิสิตคณะ
วิศวกรรมศาสตร์ 11 คน (ร้อยละ 3.7) คณะแพทยศาสตร์ 1 คน (ร้อยละ 0.3)

วิทยานิพนธ์สาขาสื่อสารมวลชนมีผู้ใช้จำนวน 11 คน (ร้อยละ 3.7) ซึ่งเป็นนิสิต
คณะนิเทศศาสตร์ 7 คน (ร้อยละ 2.4) คณะนิติศาสตร์ 3 คน (ร้อยละ 1.0) และคณะศิลปกรรมศาสตร์
1 คน (ร้อยละ 0.3)

วิทยานิพนธ์สาขาเทคโนโลยีการอาหารมีผู้ใช้จำนวน 10 คน (ร้อยละ 3.3) ซึ่งเป็นนิสิตคณะ
วิทยาศาสตร์ทั้งหมด (ร้อยละ 3.3) และผู้ใช้วิทยานิพนธ์สาขาบริหารธุรกิจ เป็นนิสิตคณะ
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี 9 คน (ร้อยละ 3.0) และคณะรัฐศาสตร์ 1 คน (ร้อยละ 0.3) ใช้เท่ากัน

ผลการทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) ปรากฏว่า นิสิตระดับปริญญาตรีสาขาทางด้านมนุษยศาสตร์
ใช้วิทยานิพนธ์สาขาทางด้านมนุษยศาสตร์ ค่า χ^2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านวิทยาศาสตร์ใช้
วิทยานิพนธ์สาขาวิทยาศาสตร์ ค่า χ^2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านสังคมศาสตร์ใช้วิทยานิพนธ์
สาขาทางด้านสังคมศาสตร์ ค่า χ^2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่านิสิตระดับปริญญาตรี
ทุกด้านใช้วิทยานิพนธ์สอดคล้องกับสาขาวิชาที่ศึกษา ดังรายละเอียดในตารางที่ 11

สาขาวิชาที่ให้นักใช้	นิตยสารปริทัศน์ จำนวนตามคณะ *															N =	χ^2	p	
	1 N=10	2 N=15	3 N=24	4 N=18	5 N=9	6 N=8	7 N=29	8 N=3	9 N=7	10 N=6	11 N=5	12 N=3	13 N=16	14 N=2	15 N=9				
ด้านมนุษยศาสตร์ ตรียางศัลย์																9	9	171.055	0.000
ทัศนศิลป์																(3.0)	(3.0)		
นาฏศิลป์																6	6		
บรรณศาสตร์ศึกษา																(2.0)	(2.0)		
สถาปัตยกรรม																7	7		
ศิลปกรรม																(2.3)	(2.3)		
ศิลปกรรม																4	4		
ศิลปกรรม																(1.3)	(1.3)		
ศิลปกรรม																8	8		
ศิลปกรรม																(2.7)	(2.7)		
ศิลปกรรม																4	4		
ศิลปกรรม																(1.3)	(1.3)		
ศิลปกรรม																3	3		
ศิลปกรรม																(1.0)	(1.0)		
ภาษาไทย	3															1	4		
ภาษาไทย	(1.0)															(0.3)	(0.3)		
ภาษาอังกฤษ	1																1		
ภาษาอังกฤษ	(0.3)																(0.3)		
วรรณคดีเปรียบเทียบ	1															1	2		
วรรณคดีเปรียบเทียบ	(0.3)															(0.3)	(0.7)		
ประวัติศาสตร์	3																4		
ประวัติศาสตร์	(1.0)															1	(0.3)		
ภูมิศาสตร์	2																2		
ภูมิศาสตร์	(0.7)																(0.7)		
บรรณารักษศาสตร์และสาร- นิเทศศาสตร์	3																3		
บรรณารักษศาสตร์และสาร- นิเทศศาสตร์	(1.0)																(1.0)		
ปรัชญา	1																3		
ปรัชญา	(0.3)																(1.0)		
ภาษาศาสตร์	3																3		
ภาษาศาสตร์	(1.0)																(1.0)		

สาขาวิชานี้เคยมีใช้	นิสิตปริญญาตรีจำแนกตามคณะ *															N =	χ^2	p
	1 N=10	2 N=15	3 N=24	4 N=18	5 N=9	6 N=8	7 N=29	8 N=3	9 N=7	10 N=6	11 N=5	12 N=3	13 N=16	14 N=2	15 N=9			
ด้านวิทยาศาสตร์ กิตติมศักดิ์												3 (1.0)				3 (1.0)	440.452	0.000
วิทยาศาสตร์การแพทย์							2 (0.7)				1 (0.3)					3 (1.0)		
อาชีวศาสตร์							1 (0.3)									1 (0.3)		
เภสัชกรรม									1 (0.3)					2 (0.7)		3 (1.0)		
เภสัชเคมี														1 (0.3)		1 (0.3)		
จุลชีววิทยา				2 (0.7)				2 (0.7)							3 (1.0)	7 (2.3)		
คณิตศาสตร์	1 (0.3)	1 (0.3)	1 (0.3)				1 (0.3)									4 (1.3)		
เคมี			3 (1.0)													3 (1.0)		
สัตววิทยา					1 (0.3)					5 (1.7)						6 (2.0)		
ฟิสิกส์			3 (1.0)													3 (1.0)		
พยาบาลศาสตร์															1 (0.3)	1 (0.3)		
ชีวเคมี				1 (0.3)										1 (0.3)		2 (0.7)		
เทคโนโลยีทางชีวภาพ				1 (0.3)												1 (0.3)		

สาขาวิชา/คณะที่ใช้**	นิสัยการใช้จ่ายเงินตามคณะ*															N =	$\bar{X}^2$	p
	1 N=10	2 N=15	3 N=24	4 N=18	5 N=9	6 N=8	7 N=29	8 N=3	9 N=7	10 N=6	11 N=5	12 N=3	13 N=16	14 N=2	15 N=9			
เทคโนโลยีการอาหาร				10 (3.3)												10 (3.3)		
วิศวกรรมโยธา		1 (0.3)					2 (0.7)							1 (0.3)		4 (1.3)		
วิศวกรรมไฟฟ้า		11 (3.7)					1 (0.3)									12 (4.0)		
วิศวกรรมผลผลิตทางการเกษตร		2 (0.7)														2 (0.7)		
วิศวกรรมเคมี				5 (1.7)												5 (1.7)		
วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์				1 (0.3)									1 (0.3)			2 (0.7)		
ด้านสังคมศาสตร์																	803.211	0.000
วิจัยการศึกษา	1 (0.3)						2 (0.7)									3 (1.0)		
ประถมศึกษา							6 (2.0)									6 (2.0)		
การศึกษาระดับมัธยม							6 (2.0)									6 (2.0)		
การศึกษาระดับปริญญาตรี							3 (1.0)			1 (0.3)						4 (1.3)		
พลศึกษา							2 (0.7)									2 (0.7)		
บริหารงานศึกษา							3 (1.0)									3 (1.0)		
นิเทศการสื่อนานและหนังสือ- หลักสูตร									3 (1.0)							3 (1.0)		
จิตวิทยาการศึกษา							2 (0.7)									2 (0.7)		

สาขาวิชาบัณฑิตวิทยาลัย	บัณฑิตวิทยาลัยจําแนกตามคณะ *															N =	χ^2	p
	1 N=10	2 N=15	3 N=24	4 N=18	5 N=9	6 N=8	7 N=29	8 N=3	9 N=7	10 N=6	11 N=5	12 N=3	13 N=16	14 N=2	15 N=9			
จิตวิทยาสังคม						3 (1.0)									3 (1.0)			
จิตวิทยาพัฒนาการ								2 (0.7)							2 (0.7)			
โสตทัศนศึกษา								2 (0.7)							2 (0.7)			
อุดมศึกษา								1 (0.3)							1 (0.3)			
การศึกษาระบบโรงเรียน								3 (1.0)							3 (1.0)			
นิเทศศาสตร์		1 (0.3)			5 (1.7)			1 (0.3)	2 (0.7)				16 (5.3)		23 (8.3)			
การสื่อสารมวลชน									7 (2.4)				3 (1.0)		11 (3.7)			
นิเทศศาสตร์พัฒนาการ									5 (1.7)						5 (1.7)			
การประชาสัมพันธ์									6 (2.0)						6 (2.0)			
บริหารธุรกิจ			9 (3.0)		1 (0.3)										10 (3.3)			
การบัญชีทั่วไป			4 (1.3)							1 (0.3)					5 (1.7)			
การต้นทุน			2 (0.7)								1 (0.3)				3 (1.0)			
บัญชีการเงิน			7 (2.3)												7 (2.3)			
การตลาด			4 (1.3)												4 (1.3)			

สาขาวิชา/นิเทศศาสตร์ **	นิเทศวิทยุกระจายเสียงตามคณะ *															N =	χ ²	p
	1 N=10	2 N=15	3 N=24	4 N=18	5 N=9	6 N=8	7 N=29	8 N=3	9 N=7	10 N=6	11 N=5	12 N=3	13 N=16	14 N=2	15 N=9			
การจัดการ			2 (0.7)													2 (0.7)		
สถิติ			1 (0.3)													1 (0.3)		
การธนาคารและการเงิน			4 (1.3)								2 (0.7)					6 (2.0)		
การปกครอง					2 (0.7)				1 (0.3)							3 (1.0)		
รัฐศาสตร์					2 (0.7)								1 (0.3)			3 (1.0)		
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ					3 (1.0)											3 (1.0)		
สังคมวิทยา			1 (0.3)		7 (2.3)			1 (0.3)		5 (1.7)			2 (0.7)		1 (0.3)	17 (5.7)		
รัฐประศาสนศาสตร์					4 (1.3)											4 (1.3)		
เศรษฐศาสตร์			1 (0.3)							1 (0.3)	5 (1.7)		2 (0.7)			9 (3.0)		

* 1 : คณะอักษรศาสตร์

5 : คณะรัฐศาสตร์

9 : คณะนิเทศศาสตร์

13 : คณะนิติศาสตร์

2 : คณะวิศวกรรมศาสตร์

6 : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

10 : คณะสัตวแพทยศาสตร์

14 : คณะเภสัชศาสตร์

3 : คณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี

7 : คณะครุศาสตร์

11 : คณะเศรษฐศาสตร์

15 : คณะศิลปกรรมศาสตร์

นิสิตระดับบัณฑิตวิทยาลัย

นิสิตระดับบัณฑิตวิทยาลัย สาขาทางด้านมนุษยศาสตร์จำนวน 29 คน ใช้วิทยานิพนธ์สาขาต่าง ๆ 18 สาขา สาขาที่มีผู้ใช้จำนวนสูงสุด 9 คน (ร้อยละ 16.7) ใช้คือ สาขาภาษาไทย ในจำนวนนี้เป็นนิสิตสาขาวิชาภาษาไทย 8 คน (ร้อยละ 14.8) และสาขาวิชาภาษาศาสตร์ 1 คน (ร้อยละ 1.9)

รองลงมาเป็นวิทยานิพนธ์สาขาการวางผังเมืองและสาขานาฬิกา-สันสกฤต มีนิสิตใช้จำนวนสาขาละ 5 คน เท่ากัน (ร้อยละ 9.3) โดยนิสิตที่ใช้วิทยานิพนธ์สาขาการวางผังเมืองเป็นนิสิตสาขาวิชาการวางผังเมือง 3 คน (ร้อยละ 5.6) และสาขาวิชาสถาปัตยกรรม 2 คน (ร้อยละ 3.7) และนิสิตที่ใช้วิทยานิพนธ์สาขานาฬิกา-สันสกฤต เป็นนิสิตสาขาวิชานาฬิกา-สันสกฤต 5 คน (ร้อยละ 9.3)

วิทยานิพนธ์สาขาวรรณคดีเปรียบเทียบ มีนิสิตใช้จำนวน 4 คน (ร้อยละ 7.4) เป็นนิสิตสาขาวิชาภาษาไทย 3 คน (ร้อยละ 5.6) และสาขาภาษาศาสตร์ 1 คน (ร้อยละ 1.9)

นอกจากนี้ นิสิตสาขาวิชาด้านมนุษยศาสตร์ ยังใช้วิทยานิพนธ์สาขาวิชาด้านสังคมศาสตร์ กล่าวคือ

วิทยานิพนธ์สาขาวิชาสถาปัตยกรรม มีนิสิตสาขาวิชาสถาปัตยกรรม 3 คน (ร้อยละ 5.6) ใช้ นิสิตสาขาวิชาภาษาไทย 4 คน (ร้อยละ 7.4) ใช้วิทยานิพนธ์สาขาบริหารการศึกษา และจำนวน 3 คน (ร้อยละ 5.6) ใช้สาขาวิจัยการศึกษา

ผลการทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) ปรากฏว่า นิสิตระดับบัณฑิตวิทยาลัยสาขาทางด้านมนุษยศาสตร์ ใช้วิทยานิพนธ์สาขาทางด้านมนุษยศาสตร์ ค่า χ^2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และใช้วิทยานิพนธ์สาขาทางด้านสังคมศาสตร์ ค่า χ^2 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่านิสิตระดับบัณฑิตวิทยาลัย สาขาทางด้านมนุษยศาสตร์ ใช้วิทยานิพนธ์สอดคล้องกับสาขาวิชาที่ศึกษา ดังรายละเอียดในตารางที่ 12

สาขาวิชานิติศาสตร์ที่ใช้**	นิติบัณฑิตวิทยาลัย จำนวนตามสาขาทางด้านมนุษยศาสตร์ *							N	χ^2	p
	1 N=9	2 N=2	3 N=5	4 N=2	5 N=3	6 N=1	7 N=7			
ด้านมนุษยศาสตร์									145.4482	0.000
สถาปัตยกรรม					3 (5.6)			3 (5.6)		
เคหการ					1 (1.9)	1 (1.9)		2 (3.7)		
การวางผังเมือง					2 (3.7)		3 (5.6)	5 (9.3)		
ภาษาไทย	8 (14.8)			1 (1.9)				9 (16.7)		
วรรณคดีเปรียบเทียบ	3 (5.6)			1 (1.9)				4 (7.4)		
ประวัติศาสตร์			2 (3.7)					2 (3.7)		
บรรณารักษศาสตร์และ สารนิเทศศาสตร์		2 (3.7)						2 (3.7)		
บาลี - สันสกฤต			5 (9.3)					5 (9.3)		
ภาษาศาสตร์				2 (3.7)				2 (3.7)		

สาขาวิชาที่นิยม**	นิสิตบัณฑิตวิทยาลัย จำแนกตามสาขาทางด้านมนุษยศาสตร์ *							N	χ^2	p
	1 N=9	2 N=2	3 N=5	4 N=2	5 N=3	6 N=1	7 N=7			
ด้านสังคมศาสตร์										
วิจัยการศึกษา	3 (5.6)							3 (5.6)	8.235	0.445
ประถมศึกษา	2 (3.7)							2 (3.7)		
บริหารการศึกษา	4 (7.4)							4 (7.4)		
จิตวิทยาการศึกษา	1 (1.9)			1 (1.9)				2 (3.7)		
จิตวิทยาการปรึกษา	1 (1.9)			1 (1.9)				2 (3.7)		
จิตวิทยาสังคม	1 (1.9)			1 (1.9)				2 (3.7)		
จิตวิทยาพัฒนาการ	1 (1.9)							1 (1.9)		
โลดทัศน์ศึกษา	2 (3.7)							2 (3.7)		
อุดมศึกษา	2 (3.7)							2 (3.7)		

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1 : ภาษาไทย

2 : บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

3 : บาลี - สันสกฤต

4 : ภาษาศาสตร์

5 : สถาปัตยกรรม

6 : เคหการ

7 : การวางผังเมือง

** ตอบได้มากกว่า 1 สาขา

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อพิจารณาผลิตระดับบัณฑิตวิทยาลัย สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์จำนวน 104 คน ใช้

วิทยานิพนธ์สาขาต่าง ๆ รวม 48 สาขา สาขาที่มีผู้ใช้จำนวนสูงสุดมี 2 สาขา คือ สาขาเกษตรกรรมและ
สาขาวิศวกรรมไฟฟ้าสาขาวิชาละ 15 คนเท่ากัน (ร้อยละ 6.8) ผู้ใช้สาขาเกษตรกรรม เป็นผลิตสาขา
วิชาเกษตรกรรม 9 คน (ร้อยละ 4.1) สาขาวิชาเกษตรอุตสาหกรรม 3 คน (ร้อยละ 1.4) สาขาวิชา
เกษตรแบบ 2 คน (ร้อยละ 0.9) และสาขาวิชาเกษตรเคมี 1 คน (ร้อยละ 0.5) ส่วนผู้ใช้สาขา
วิศวกรรมไฟฟ้า เป็นผลิตสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า 10 คน (ร้อยละ 4.5) สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม
3 คน (ร้อยละ 1.4) และสาขาวิชาวิศวกรรมโยธา 2 คน (ร้อยละ 0.9)

รองลงมาเป็นวิทยานิพนธ์สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ และสาขาเทคโนโลยีการอาหาร
มีผลิตใช้จำนวนสาขาละ 13 คนเท่ากัน (ร้อยละ 5.9) คือ ผลิตที่ใช้วิทยานิพนธ์สาขาวิชาศาสตร์-
การแพทย์ เป็นผลิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ 5 คน (ร้อยละ 2.3) สาขาวิชาสุขภาพจิต 4 คน
(ร้อยละ 1.8) สาขาวิชาเวชศาสตร์ชุมชน 2 คน (ร้อยละ 0.9) สาขาวิชาการพัฒนาสุขภาพ และ
สาขาวิชาเกษตรวิทยาสาขาวิชาละ 1 คนเท่ากัน (ร้อยละ 0.5) และผลิตที่ใช้วิทยานิพนธ์สาขา
เทคโนโลยีการอาหารเป็นผลิตสาขาวิชาเทคโนโลยีการอาหาร 11 คน (ร้อยละ 5.0) และสาขา
วิชาการพัฒนาสุขภาพ 2 คน (ร้อยละ 0.9)

วิทยานิพนธ์สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม มีผลิตใช้จำนวน 12 คน (ร้อยละ 5.4) เป็นผลิต
สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม และสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสาขาวิชาละ 4 คน เท่ากัน (ร้อยละ
1.8) สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา 3 คน (ร้อยละ 1.4) สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล 1 คน
(ร้อยละ 0.5)

วิทยานิพนธ์สาขาเกษตรแบบ มีผลิตใช้จำนวน 11 คน (ร้อยละ 5.0) เป็นผลิตสาขาวิชา
เกษตรกรรม 8 คน (ร้อยละ 3.6) และสาขาวิชาเกษตรแบบ 3 คน (ร้อยละ 1.4)

วิทยานิพนธ์สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา มีผลิตใช้จำนวน 10 คน (ร้อยละ 4.5) เป็นผลิต
สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา 9 คน (ร้อยละ 4.1) และสาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล 1 คน (ร้อยละ
0.5)

ผลการทดสอบค่า ไคสแควร์ (χ^2) ปรากฏว่า นิสิตระดับบัณฑิตวิทยาลัยสาขาทาง
 ด้านวิทยาศาสตร์ใช้วิทยานิพนธ์สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์ ค่า χ^2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
 และใช้วิทยานิพนธ์สาขาทางด้านสังคมศาสตร์ ค่า χ^2 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้
 เห็นว่านิสิตระดับบัณฑิตวิทยาลัย สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์ใช้วิทยานิพนธ์สอดคล้องกับสาขาวิชาที่ศึกษา
 ดังรายละเอียดในตามรางที่ 13

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 สาขาวิชาหนึ่งที่มีบัณฑิตวิทยาลัยใช้ จำนวนตามสาขาทางด้านวิทยาศาสตร์ (ต่อ)

สาขาวิชา หนึ่งที่มีใช้ **	บัณฑิตวิทยาลัย จำนวนตามสาขาทางด้านวิทยาศาสตร์ *																														N	χ^2	p	
	1 N=9	2 N=10	3 N=2	4 N=4	5 N=1	6 N=1	7 N=2	8 N=1	9 N=2	10 N=1	11 N=1	12 N=3	13 N=3	14 N=1	15 N=3	16 N=11	17 N=5	18 N=2	19 N=5	20 N=3	21 N=5	22 N=5	23 N=9	24 N=4	25 N=3	26 N=1	27 N=3	28 N=1	29 N=2	30 N=1				
เมล็ดพืช																							8				3					11		
จุลชีววิทยา																							(3.6)				(1.4)					(5.0)		
สัตววิทยา																							2									3		
พฤกษศาสตร์																							(0.9)									2		
พฤกษศาสตร์ชีวภาพ																							6									7		
เคมี									2			3				2																2		
ฟิสิกส์								(0.9)			(1.4)					(0.9)																7		
นิเทศศาสตร์										1																						1		
เคมีเทคนิค		3									(0.5)					3																4		
สัตววิทยาทะเล		(1.4)						1			(0.5)			3			1															8		
ชีวเคมี												1		3																		5		
เทคโนโลยีเซรามิก																																3		
เทคโนโลยีทางสีมัน														1																		1		
เทคโนโลยีการอาหาร		1																														6		
		(0.5)														3	1															8		
																(1.4)																11		
																																2		
																																(5.0)		
																																(0.9)		

สาขาวิทยาลัยสหประชาชาติวิทยาลัย	ผลิตบัณฑิตวิทยาลัย จำนวนตามสาขาทางด้านวิทยาศาสตร์ *																														N	χ^2	D				
	1 N=9	2 N=10	3 N=2	4 N=4	5 N=1	6 N=1	7 N=2	8 N=1	9 N=2	10 N=1	11 N=1	12 N=3	13 N=3	14 N=1	15 N=3	16 N=11	17 N=5	18 N=2	19 N=5	20 N=3	21 N=5	22 N=5	23 N=9	24 N=4	25 N=3	26 N=1	27 N=3	28 N=1	29 N=2	30 N=1							
วิศวกรรมโยธา	9 (4.1)		1 (0.5)																													10 (4.5)					
วิศวกรรมไฟฟ้า	2 (0.9)	10 (4.5)		3 (1.4)																													15 (6.8)				
วิศวกรรมเครื่องกล			2 (0.9)																														2 (0.9)				
วิศวกรรมอุตสาหกรรม	3 (1.4)	4 (1.8)	1 (0.5)	4 (1.8)																														12 (5.4)			
วิศวกรรมเคมี		2 (0.9)	1 (0.5)		1 (0.5)																													4 (1.8)			
วิศวกรรมสำรวจ						1 (0.5)																												1 (0.5)			
วิศวกรรมโลหการ						1 (0.5)																												1 (0.5)			
วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์	1 (0.5)	2 (0.9)		1 (0.5)			2 (0.9)									1 (0.5)																			7 (3.2)		
เทคโนโลยีบัณฑิตบัณฑิต							1 (0.5)																											1 (0.5)			
บริหารสารสนเทศ																																		1 (0.5)	68.042	0.2133	
บริหารวิศวกรรมสารสนเทศ				1 (0.5)																														1 (0.5)			
วิจัยการศึกษา																							1 (0.5)												1 (0.5)		
จิตวิทยาการศึกษา																																		1 (0.5)			
จิตวิทยาการศึกษา																																		1 (0.5)			
จิตวิทยาสังคม																																		1 (0.5)			

สาขาวิชาในสังกัด**	นิสิตมหาวิทยาลัย จำนวนตามสาขาทางด้านวิทยาศาสตร์**																														N	χ^2	p
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30			
	N=9	N=10	N=2	N=4	N=1	N=1	N=2	N=1	N=2	N=1	N=1	N=3	N=3	N=1	N=2	N=11	N=5	N=2	N=5	N=3	N=5	N=5	N=9	N=4	N=3	N=1	N=3	N=1	N=2	N=1			
จิตวิทยาพัฒนาการ																																	
การบริหารการพยาบาล																						2											
นิเทศศาสตร์																					1												
บริหารการบัญชี																																	
การบัญชีทั่วไป																																	
การพยาบาล																																	
การเกษตร																																	

1 : วิศวกรรมโยธา	11 : นิเทศศาสตร์	21 : การพัฒนาสุขภาพ
2 : วิศวกรรมไฟฟ้า	12 : เคมีเทคนิค	22 : ทัศนกรรมจัดพิมพ์
3 : วิศวกรรมเครื่องกล	13 : สาขาวิชาทางทะเล	23 : เกษตรกรรม
4 : วิศวกรรมอุตสาหการ	14 : เทคโนโลยีเซรามิก	24 : เกษตรศาสตร์
5 : วิศวกรรมเคมี	15 : เทคโนโลยีทางชีวภาพ	25 : เกษตรเคมี
6 : วิศวกรรมสำรวจ	16 : เทคโนโลยีการอาหาร	26 : เกษตรพันธุศาสตร์
7 : วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์	17 : วิทยาศาสตร์การแพทย์	27 : เกษตรเวท
8 : นิเทศศาสตร์เทคโนโลยี	18 : นิเทศศาสตร์	28 : จุลชีววิทยา
9 : เคมี	19 : สหภาพจิต	29 : สรีรวิทยา
10 : นิรุกติศาสตร์	20 : เกษตรศาสตร์ชุมชน	30 : เกษตรวิทยา

** ตลบได้มากกว่า 1 สาขา

เมื่อยพิจารณาผลิตระดับบัณฑิตวิทยาลัย สาขาทางด้านสังคมศาสตร์จำนวน 168 คน ใช้

วิทยานิพนธ์รวม 55 สาขา สาขาที่มีผู้ใช้จำนวนสูงสุด 36 คน (ร้อยละ 9.4) ใช้คือ สาขาบริหารธุรกิจ ในจำนวนนี้เป็นผลิตสาขาบริหารธุรกิจจำนวน 25 คน (ร้อยละ 6.5) สาขาวิชาบัญชีการเงิน สาขาวิชา สถิติ และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาละ 2 คน (ร้อยละ 0.5) สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา และสาขาวิชาการ หนึ่งสื่อพิมพ์ สาขาวิชาละ 1 คนเท่านั้น (ร้อยละ 0.3)

รองลงมา เป็นวิทยานิพนธ์สาขาการประถมศึกษา มีผลิตใช้จำนวน 33 คน (ร้อยละ 8.6) ในจำนวนนี้เป็นผลิตสาขาวิชาการประถมศึกษาจำนวน 14 คน (ร้อยละ 3.6) สาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 3 คน (ร้อยละ 0.8) สาขาวิชาวิจัยการศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ สาขาวิชา สุขศึกษา สาขาวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา และสาขาวิชาการบริหารการพยาบาล จำนวนสาขาวิชาละ 2 คนเท่านั้น (ร้อยละ 0.5) สาขาวิชาสถิติการศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา และสาขาวิชาอุดมศึกษาจำนวนสาขาละ 1 คนเท่านั้น (ร้อยละ 0.3)

วิทยานิพนธ์สาขาวิจัยการศึกษา มีผลิตใช้จำนวน 23 คน (ร้อยละ 5.9) ในจำนวนนี้เป็น ผลิตสาขาวิชาการพยาบาลจำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.3) สาขาวิชาโสตทัศนศึกษาจำนวน 4 คน (ร้อยละ 1.0) สาขาวิชาวิจัยการศึกษาจำนวน 3 คน (ร้อยละ 0.8) สาขาวิชาพื้นฐานการศึกษา สาขาวิชา ประถมศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาอุดมศึกษา จำนวนสาขาวิชาละ 2 คนเท่านั้น (ร้อยละ 0.5) และสาขาวิชาสถิติจำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.3)

วิทยานิพนธ์สาขาการปกครอง มีผลิตใช้จำนวน 21 คน (ร้อยละ 5.5) ในจำนวนนี้เป็น ผลิตสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์จำนวน 7 คน (ร้อยละ 1.8) สาขาวิชาการปกครอง และสาขา สังคมวิทยา จำนวนสาขาวิชาละ 4 คนเท่านั้น (ร้อยละ 1.0) สาขาวิชาการหนึ่งสื่อพิมพ์จำนวน 3 คน (ร้อยละ 0.8) สาขาวิชานิติศาสตร์จำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.5) และสาขาวิชาบริหารการศึกษา จำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.3)

วิทยานิพนธ์สาขาบริหารการศึกษา มีผลิตใช้จำนวน 20 คน (ร้อยละ 5.2) ในจำนวนนี้ เป็นผลิตสาขาวิชาโสตทัศนศึกษาจำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.3) สาขาวิชาบริหารการศึกษาจำนวน 4 คน (ร้อยละ 1.0) สาขาวิชาประถมศึกษาและสาขาวิชาอุดมศึกษาจำนวนสาขาวิชาละ 3 คนเท่านั้น (ร้อยละ 0.8) สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน สาขา วิชาละ 2 คน (ร้อยละ 0.5) และสาขาวิชาพลศึกษาจำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.3)

วิทยาภิเษณ์สาขานิติศาสตร์ มีนิสิตใช้จำนวน 18 คน (ร้อยละ 4.8) ในจำนวนนี้เป็นนิสิตสาขาวิชานิติศาสตร์ทั้งหมด

ผลการทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) ปรากฏว่า นิสิตระดับบัณฑิตวิทยาลัยสาขาทางด้านสังคมศาสตร์ ใช้วิทยาภิเษณ์สาขาทางด้านมนุษยศาสตร์ค่า (χ^2) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ใช้วิทยาภิเษณ์สาขาทางด้านวิทยาศาสตร์ ค่า (χ^2) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และใช้วิทยาภิเษณ์สาขาทางด้านสังคมศาสตร์ ค่า (χ^2) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่านิสิตระดับบัณฑิตวิทยาลัยสาขาทางด้านสังคมศาสตร์ใช้วิทยาภิเษณ์สอดคล้องกับสาขาวิชาที่ศึกษา ดังรายละเอียดในตารางที่ 14

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สาขาวิชานิติศาสตร์	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ จังหวัดบุรีรัมย์																																	N	χ ²	p		
	1 N=25	2 N=2	3 N=2	4 N=2	5 N=1	6 N=4	7 N=6	8 N=5	9 N=9	10 N=2	11 N=3	12 N=1	13 N=1	14 N=14	15 N=1	16 N=6	17 N=3	18 N=4	19 N=25	20 N=2	21 N=2	22 N=2	23 N=1	24 N=4	25 N=6	26 N=5	27 N=9	28 N=2	29 N=3	30 N=1	31 N=1	32 N=14	33 N=1					
วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์																	1 (0.3)																		1 (0.3)	3892.474	0.000	
ด้านนิติศาสตร์																																			2 (0.5)			
หลักสูตรและการสอน														2 (0.8)																					2 (0.5)			
พื้นฐานการศึกษา									2 (0.5)																													2 (0.5)
การศึกษานิติศาสตร์																																			1 (0.3)			
วิจัยการศึกษา				1 (0.3)					2 (0.5)	3 (0.8)				2 (0.5)		2 (0.5)	2 (0.5)										4 (1.0)	5 (1.3)	2 (0.5)									23 (5.9)
สถิติการศึกษา											1 (0.3)					2 (0.5)																						3 (0.8)
การวัดและประเมินผลการศึกษา											1 (0.3)	1 (0.3)	3 (0.8)		2 (0.5)	1 (0.3)																						8 (2.1)
การประกันคุณภาพ										2 (0.5)	1 (0.3)		14 (3.6)	1 (0.3)	2 (0.5)		3 (0.8)	2 (0.5)	2 (0.5)				1 (0.3)			2 (0.5)	2 (0.5)	1 (0.3)										33 (8.6)
การศึกษานานาชาติ														1 (0.3)	1 (0.3)																							2 (0.5)
การศึกษานิติศาสตร์																7 (1.8)																				7 (1.8)		
พลศึกษา														2 (0.5)				3 (0.8)																		5 (1.3)		
สหศึกษา																		4 (1.0)																		4 (1.1)		
																																				5 (1.3)		

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สาขาวิชาบัณฑิตวิทยาลัย**	นิสิตบัณฑิตวิทยาลัย จำนวนตามสาขาทางด้านสังคมศาสตร์ *																																	N	χ ²	p
	1 N=25	2 N=2	3 N=2	4 N=2	5 N=1	6 N=4	7 N=6	8 N=5	9 N=9	10 N=2	11 N=3	12 N=1	13 N=1	14 N=14	15 N=1	16 N=5	17 N=3	18 N=4	19 N=25	20 N=2	21 N=2	22 N=2	23 N=1	24 N=4	25 N=8	26 N=5	27 N=9	28 N=2	29 N=3	30 N=1	31 N=1	32 N=14	33 N=1			
บริหารการศึกษ														3 (0.8)				2 (0.5)	1 (0.3)		4 (1.0)					5 (1.3)		3 (0.8)	2 (0.5)					20 (5.2)		
นิเทศการศึกษและนิเทศการศึกษา																					2 (0.5)		2 (0.5)											4 (1.0)		
จิตวิทยาการศึกษา																																		1 (0.3)	9 (2.3)	
จิตวิทยาการปรึกษา																							2 (0.5)	2 (0.5)					2 (0.5)					3 (0.8)		
จิตวิทยาพัฒนาการ																																		1 (0.3)	7 (1.8)	
โสตทัศนศึกษา																																		1 (0.3)	9 (2.3)	
การบริหารการพยาบาล																																		1 (0.3)	10 (2.7)	
อุดมศึกษา																																			6 (1.6)	
การศึกษานอกระบบโรงเรียน																																			9 (2.3)	
นิเทศศาสตร์																																		6 (1.6)		
การวิจัยสังคม																																			18 (4.6)	
การวิจัยสาธารณสุข																																			5 (1.3)	
นิเทศศาสตร์และการบริหาร																																			2 (0.5)	
บริหารธุรกิจ	25 (6.5)		2 (0.5)	2 (0.5)	1 (0.3)																														3 (0.8)	
การบัญชีทั่วไป	12 (3.1)	2 (0.5)	1 (0.3)																																2 (0.5)	
																																			2 (0.5)	
																																			30 (7.4)	
																																			19 (4.2)	

ตารางที่ 14 สาขาวิชาคณิตศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย ใช้ จำนวนตามสาขาทางด้านสังคมศาสตร์ (ต่อ)

สาขาวิชาบัณฑิตวิทยาลัย	นิสิตบัณฑิตวิทยาลัย จำนวนตามสาขาทางด้านสังคมศาสตร์ *																																	N	χ^2	p		
	1 N=25	2 N=2	3 N=2	4 N=2	5 N=1	6 N=4	7 N=6	8 N=5	9 N=9	10 N=2	11 N=3	12 N=1	13 N=1	14 N=14	15 N=1	16 N=5	17 N=3	18 N=4	19 N=25	20 N=2	21 N=2	22 N=2	23 N=1	24 N=4	25 N=6	26 N=5	27 N=9	28 N=2	29 N=3	30 N=1	31 N=1	32 N=14	33 N=1					
ภาควิชาคณิตศาสตร์		1 (0.3)																																1 (0.3)				
บัญชีการเงิน			2 (0.5)	1 (0.1)																															3 (0.8)			
บัญชีบริหาร			1 (0.3)																																1 (0.3)			
การตลาด	2 (0.5)	1 (0.3)		2 (0.5)	1 (0.3)																													1 (0.3)		7 (1.8)		
การจัดการ	2 (0.5)																																		2 (0.5)			
สถิติ	3 (0.8)			2 (0.5)							1 (0.3)															1 (0.3)										7 (1.8)		
การบริหารและการเงิน	1 (0.3)			1 (0.3)																																2 (0.5)		
ภาษาปกครอง						4 (1.0)		4 (1.0)	7 (1.8)											1 (0.3)															3 (0.8)		21 (5.5)	
รัฐศาสตร์								1 (0.3)																										1 (0.3)		2 (0.5)		
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ								1 (1.6)	1 (0.3)																										1 (0.3)		8 (2.1)	
สังคมวิทยา					1 (0.3)			5 (1.3)	1 (0.3)	2 (0.5)				2 (0.5)																							11 (2.9)	
รัฐประศาสนศาสตร์																																				13 (3.4)		
เศรษฐศาสตร์																																				13 (3.4)		

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1 : บริหารธุรกิจ	14 : ประถมศึกษา	27 : อุดมศึกษา
2 : การบัญชีทั่วไป	15 : การศึกษาปฐมวัย	28 : การศึกษานอกระบบโรงเรียน
3 : บัญชีการเงิน	16 : การสอนภาษาอังกฤษ	29 : หนังสือพิมพ์
4 : สถิติ	17 : การศึกษาวิทยาศาสตร์	30 : การสื่อสารมวลชน
5 : การตลาด	18 : พลศึกษา	31 : นิเทศศาสตร์พัฒนาการ
6 : การปกครอง	19 : สุขศึกษา	32 : เศรษฐศาสตร์
7 : ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	20 : บริหารการศึกษา	33 : นิติศาสตร์
8 : สังคมวิทยา	21 : นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร	
9 : รัฐประศาสนศาสตร์	22 : จิตวิทยา	
10 : พื้นฐานการศึกษา	23 : จิตวิทยาการปรึกษา	
11 : วิทยาการศึกษา	24 : จิตวิทยาพัฒนาการ	
12 : สถิติการศึกษา	25 : โสตทัศนศึกษา	
13 : การวัดและประเมินผลการศึกษา	26 : การบริหารการพยาบาล	

** ตกลงได้มากกว่า 1 สาขา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ของการใช้วิทยานิพนธ์

เมื่อพิจารณาผู้^๑ใช้วิทยานิพนธ์จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการใช้จากผู้^๒ใช้ทั้งหมด 485 คน ปรากฏว่า มีผู้^๑ใช้ส่วนใหญ่จำนวน 352 คน (ร้อยละ 72.6) ใช้วิทยานิพนธ์เพื่อค้นคว้าประกอบการเขียน รายงาน รองลงมาผู้^๑ใช้จำนวน 254 คน (ร้อยละ 52.4) ใช้วิทยานิพนธ์เพื่อค้นคว้าประกอบการเขียน วิทยานิพนธ์ จำนวน 184 คน (ร้อยละ 38.0) ใช้เพื่อค้นคว้าประกอบการเรียนการสอน น้อยที่สุด จำนวน 56 คน (ร้อยละ 11.5) ใช้วิทยานิพนธ์เพื่อเตรียมสอบ

เมื่อพิจารณาผู้^๑ใช้จำแนกตามกลุ่มห้องสมุดแล้ว ปรากฏว่าผู้^๑ใช้ส่วนใหญ่จำนวน 32 คน (ร้อยละ 69.2) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ จำนวน 189 คน (ร้อยละ 84.4) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ และจำนวน 49 คน (ร้อยละ 80.3) ของกลุ่มหอสมุดกลาง ใช้วิทยานิพนธ์เพื่อค้นคว้าประกอบการเขียนรายงาน ขณะที่ผู้^๑ใช้จำนวน 97 คน (ร้อยละ 63.0) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ ใช้วิทยานิพนธ์เพื่อค้นคว้าประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์ รองลงมาผู้^๑ใช้จำนวน 27 คน (ร้อยละ 58.7) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ และจำนวน 29 คน (ร้อยละ 47.5) ของหอสมุดกลางใช้วิทยานิพนธ์เพื่อค้นคว้าประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์ ขณะที่ผู้^๑ใช้จำนวน 82 คน (ร้อยละ 53.2) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ใช้วิทยานิพนธ์เพื่อค้นคว้าประกอบการเขียน รายงานและผู้^๑ใช้จำนวน 102 คน (ร้อยละ 45.5) กลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ใช้วิทยานิพนธ์เพื่อค้นคว้าประกอบการเรียนการสอน ผู้^๑ใช้จำนวนน้อยที่สุด 7 คน (ร้อยละ 15.2) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ และจำนวน 10 คน (ร้อยละ 6.5) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ ใช้วิทยานิพนธ์เพื่อเตรียมสอบ นอกจากนี้ ผู้^๑ใช้จำนวนน้อยที่สุดของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ยังใช้วิทยานิพนธ์เพื่อเขียนเอกสารทางวิชาการด้วย ในขณะที่ผู้^๑ใช้จำนวนน้อยที่สุด 22 คน (ร้อยละ 9.8) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ และผู้^๑ใช้จำนวนน้อยที่สุด 3 คน (ร้อยละ 4.9) ของหอสมุดกลางใช้วิทยานิพนธ์เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 วัตถุประสงค์ของผู้ใช้วิทยานิพนธ์ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด

วัตถุประสงค์*	ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้าน						ผู้ใช้		รวม	
	มนุษยศาสตร์		วิทยาศาสตร์		สังคมศาสตร์		หอสมุดกลาง		(N = 485)	
	N = 46		N = 154		N = 224		N = 61			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อค้นคว้าประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์	27	58.7	97	63.0	101	45.1	29	47.5	254	52.4
เพื่อค้นคว้าประกอบการเรียนการสอน	26	56.5	33	21.4	102	45.5	23	37.7	184	38.0
เพื่อค้นคว้าประกอบการเขียนรายงาน	32	69.2	82	53.2	189	84.4	49	80.3	352	72.6
เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงาน	11	23.9	36	23.4	22	9.8	3	4.9	72	14.8
เพื่อเขียนเอกสารทางวิชาการ	7	15.2	26	16.9	38	17.0	12	19.7	83	17.1
เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ	23	50.0	44	28.6	90	40.2	13	21.3	170	35.1
เพื่อประโยชน์ในการวางแผนและตัดสินใจ	20	43.5	56	36.4	39	17.4	7	11.5	122	25.2
เพื่อเตรียมสอบ	7	15.2	10	6.5	31	13.8	8	13.1	56	11.5
เพื่อติดตามผลงานวิจัยในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง	16	34.8	61	39.6	63	28.1	17	27.9	157	32.4

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

วิทยานิพนธ์ของสถาบันใดที่ใช้

เมื่อพิจารณาผู้ใช้วิทยานิพนธ์จำแนกตามสถาบันที่ใช้จากผู้ให้ทั้งหมด 485 คน ปรากฏว่า ผู้ใช้ส่วนใหญ่จำนวน 463 คน (ร้อยละ 95.5) ใช้วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมา จำนวน 104 คน (ร้อยละ 21.4) ใช้วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 84 คน (ร้อยละ 17.3) ใช้วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ใช้จำนวนน้อยที่สุด 6 คน (ร้อยละ 1.2) ใช้วิทยานิพนธ์ของวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

เมื่อพิจารณาผู้ใช้จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด ปรากฏว่า ผู้ใช้ของทุกกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์ และ หอสมุดกลาง (ร้อยละ 95.7, 92.2, 98.2, 93.4 ตามลำดับ) ใช้วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมาจำนวน 10 คน (ร้อยละ 21.7) ของผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ และจำนวน 24 คน (ร้อยละ 39.3) ของผู้ใช้หอสมุดกลาง ใช้วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นอกจากนี้ ผู้ใช้จำนวนรองลงมาของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ยังใช้วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากรด้วย ขณะที่ผู้ใช้จำนวนรองลงมา 40 คน (ร้อยละ 26.0) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ใช้วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล และผู้ใช้จำนวนรองลงมา 74 คน (ร้อยละ 33.0) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ใช้วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้ใช้น้อยที่สุดจำนวน 2 คน (ร้อยละ 4.3) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ใช้วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.6) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ ใช้วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร จำนวน 2 คน (ร้อยละ 0.9) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ ใช้วิทยานิพนธ์ของสถาบันอื่นนอกประเทศ ขณะที่ผู้ใช้จำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.6) ของหอสมุดกลาง ใช้วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ดังรายละเอียดในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 การใช้วิทยานิพนธ์ของสถาบันต่าง ๆ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด

สถาบัน*	ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะต่าง						ผู้ใช้ หอสมุดกลาง N = 61		รวม (N = 485)	
	มนุษยศาสตร์ N = 46		วิทยาศาสตร์ N = 154		สังคมศาสตร์ N = 224		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				
คู่มือการพิมพ์มหาวิทยาลัย	44	95.7	142	92.2	220	98.2	57	93.4	463	95.5
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	5	10.9	13	8.4	74	33.0	12	19.7	104	21.4
มหาวิทยาลัยศิลปากร	10	21.7	2	1.3	4	1.8	5	8.2	21	4.3
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	3	6.5	36	23.4	33	14.7	12	19.7	84	17.3
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	2	4.3	8	5.2	4	1.8	2	3.3	16	3.3
มหาวิทยาลัยมหิดล	6	13.0	40	26.0	23	10.3	7	11.5	76	15.7
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	10	21.7	9	5.8	41	18.3	24	39.3	84	17.3
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	-	-	1	0.6	4	1.8	2	3.3	7	1.4
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	-	-	7	4.5	3	1.3	1	1.6	11	2.3
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า	3	6.5	14	9.1	4	1.8	1	1.6	22	4.5
สถาบันวิจัยและพัฒนาบริหารศาสตร์	2	4.3	8	5.2	27	12.1	1	1.6	38	7.8
สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย	-	-	11	7.1	-	-	-	-	11	2.3
วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร	-	-	1	0.6	5	2.2	-	-	6	1.2
สถาบันกษัตริย์แห่งประเทศไทย	-	-	5	3.2	2	0.9	-	-	7	1.4

* ตลบได้มากกว่า 1 ชื่อ

ความถี่ในการเข้าใช้วิทยานิพนธ์

เมื่อพิจารณาผู้ใช้วิทยานิพนธ์จำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้จากผู้ใช้งทั้งหมด 485 คน ปรากฏว่า ผู้ใช้จำนวนสูงสุดเกือบครึ่งหนึ่ง 231 คน (ร้อยละ 47.6) มีความถี่ในการใช้วิทยานิพนธ์ไม่แน่นอน รองลงมาผู้ใช้จำนวน 128 คน (ร้อยละ 26.4) ใช้วิทยานิพนธ์มากกว่าสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ผู้ใช้จำนวน 37 คน (ร้อยละ 7.6) ใช้วิทยานิพนธ์เดือนละ 1 ครั้ง ผู้ใช้จำนวนน้อยที่สุด 5 คน (ร้อยละ 1.0) ใช้วิทยานิพนธ์ปีละ 1 ครั้ง

เมื่อพิจารณาผู้ใช้จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด ปรากฏว่า ผู้ใช้ส่วนใหญ่จำนวน 23 คน (ร้อยละ 52.5) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ จำนวน 81 คน (ร้อยละ 52.6) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์และจำนวน 105 คน (ร้อยละ 46.9) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์มีความถี่ในการใช้วิทยานิพนธ์ไม่แน่นอน ในขณะที่ผู้ใช้ส่วนใหญ่จำนวน 26 คน (ร้อยละ 42.6) ของหอสมุดกลางใช้วิทยานิพนธ์มากกว่าสัปดาห์ละ 1 ครั้ง รองลงมาผู้ใช้จำนวน 16 คน (ร้อยละ 34.8) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ จำนวน 31 คน (ร้อยละ 20.1) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ และจำนวน 55 คน (ร้อยละ 24.6) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์มีความถี่ในการใช้วิทยานิพนธ์มากกว่าสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ในขณะที่ผู้ใช้จำนวน 22 คน (ร้อยละ 36.1) ของหอสมุดกลางมีความถี่ในการใช้วิทยานิพนธ์ไม่แน่นอน น้อยที่สุดผู้ใช้จำนวน 2 คน (ร้อยละ 1.3) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ จำนวน 3 คน (ร้อยละ 1.3) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ มีความถี่ในการใช้วิทยานิพนธ์ปีละ 1 ครั้ง ในขณะที่ผู้ใช้จำนวน 1 คน (ร้อยละ 2.2) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ มีความถี่ในการใช้วิทยานิพนธ์ภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง และผู้ใช้จำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.6) ของหอสมุดกลางมีความถี่ในการใช้วิทยานิพนธ์ 2-3 เดือนครั้ง ดังรายละเอียดในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ความถี่ในการใช้วิทยานิพนธ์ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด

ความถี่	ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะต่าง						ผู้ใช้ หอสมุดกลาง N = 61		รวม (N = 485)	
	มนุษยศาสตร์ N = 46		วิทยาศาสตร์ N = 154		สังคมศาสตร์ N = 224		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				
ทุกวัน	2	4.3	5	3.2	21	9.4	8	13.1	36	7.4
มากกว่าสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	16	34.8	31	20.1	55	24.6	26	42.6	128	26.4
เดือนละ 1 ครั้ง	2	4.3	19	12.3	14	16.3	2	3.3	37	7.6
2 - 3 เดือนครั้ง	2	4.3	11	7.1	12	5.4	1	1.6	26	5.4
ภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง	1	2.2	5	3.2	14	6.3	2	3.3	22	4.5
ปีละ 1 ครั้ง	-	-	2	1.3	3	1.3	-	-	5	1.1
ไม่แน่นอน	23	52.5	81	52.6	105	46.9	22	36.1	231	47.6
รวม	46	100	154	100	224	100	61	100	485	100

ด้านอายุของวิทยานิพนธ์ที่ใช้

เมื่อพิจารณาผู้ใช้วิทยานิพนธ์จำแนกตามอายุของวิทยานิพนธ์ที่ใช้จากผู้ผู้ใช้ทั้งหมด 485 คน ปรากฏว่าช่วงปี พ.ศ. ของวิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ ผู้ใช้ส่วนใหญ่จำนวน 284 คน (ร้อยละ 58.6) ใช้วิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ในช่วง 4 ปี นับจากปัจจุบันคือ ระหว่าง พ.ศ. 2529-2533 รองลงมาจำนวน 216 คน (ร้อยละ 44.5) ใช้วิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ในช่วงปี พ.ศ. 2525-2528 จำนวน 138 คน (ร้อยละ 28.5) ใช้วิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ในช่วงปีไม่แน่นอน ผู้ใช้จำนวนน้อยที่สุด 1 คน (ร้อยละ 0.2) ใช้วิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ในช่วงปี พ.ศ. 2508-2510 และ พ.ศ. 2505-2507

เมื่อพิจารณาผู้ใช้จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด ปรากฏว่า ผู้ใช้ส่วนใหญ่จำนวน 24 คน (ร้อยละ 52.5) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ จำนวน 97 คน (ร้อยละ 63.0) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ และจำนวน 130 คน (ร้อยละ 58.0) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ ใช้วิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ในช่วงปี พ.ศ. 2529-2532 ในขณะที่ผู้ใช้ส่วนใหญ่จำนวน 36 คน (ร้อยละ 59.0) ของหอสมุดกลาง ใช้วิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ในช่วงปี พ.ศ. 2525-2528 รองลงมาผู้ใช้จำนวน 20 คน (ร้อยละ 43.5) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์จำนวน 55 คน (ร้อยละ 35.7) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ และจำนวน 105 คน (ร้อยละ 46.9) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ ใช้วิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ในช่วงปี พ.ศ. 2525-2528 ในขณะที่ผู้ใช้จำนวน 33 คน (ร้อยละ 54.1) ของหอสมุดกลาง ใช้วิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ในช่วงปี พ.ศ. 2529-2532 ผู้ใช้จำนวนน้อยที่สุด 1 คน (ร้อยละ 0.6) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 3.3) ของหอสมุดกลาง ใช้วิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ในช่วงปี พ.ศ. 2511-2513 ในขณะที่ผู้ใช้จำนวน 2 คน (ร้อยละ 4.3) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ใช้วิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ในช่วงปี พ.ศ. 2514-2516 และผู้ใช้จำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.4) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ ใช้วิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ในช่วงปี พ.ศ. 2508-2510 และปี พ.ศ. 2505-2507 ดังรายละเอียดในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ช่วงปี พ.ศ. ของวิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด

ช่วงปี พ.ศ.*	ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะทางด้าน						ผู้ใช้ หอสมุดกลาง		รวม	
	มนุษยศาสตร์ N=46		วิทยาศาสตร์ N=154		สังคมศาสตร์ N=224		N=61		N=485	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2529 - 2532	24	52.5	97	63.0	130	58.0	33	54.1	284	58.6
2525 - 2528	20	43.5	55	35.7	105	46.9	36	59.0	216	44.5
2521 - 2524	9	19.6	23	14.9	61	27.2	28	45.9	121	24.9
2517 - 2520	4	8.7	9	5.8	26	11.6	12	19.7	51	10.5
2514 - 2516	2	4.3	5	3.2	8	3.6	4	6.6	19	3.9
2511 - 2513	-	-	1	0.6	3	1.3	2	3.3	6	1.2
2508 - 2510	-	-	-	-	1	0.4	-	-	1	0.2
2505 - 2507	-	-	-	-	1	0.4	-	-	1	0.2
ไม่แน่นอน	15	32.6	49	31.8	62	27.7	12	9.7	138	28.5

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

วิธีการเข้าถึง

วิธีการค้นเพื่อให้ได้ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ที่ตรงกับความต้องการ พบว่า ผู้ใช้ส่วนใหญ่จำนวน 334 คน (ร้อยละ 68.8) ได้ชื่อเรื่องโดยใช้คู่มือช่วยค้นประเภทบัตรรายการวิทยานิพนธ์ รองลงมา จำนวน 231 คน (ร้อยละ 47.6) ใช้คู่มือช่วยค้นประเภทรายชื่อวิทยานิพนธ์ของห้องสมุด ผู้ใช้จำนวน 185 คน (ร้อยละ 38.1) มีผู้แนะนำ น้อยที่สุดจำนวน 10 คน (ร้อยละ 2.1) ใช้วารสารบัณฑิตวิทยาลัย

เมื่อนิยามาผู้ใช้จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด ปรากฏว่า ผู้ใช้ทุกกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์และหอสมุดกลาง ได้ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ที่ตรงกับความต้องการโดยใช้คู่มือช่วยค้นประเภทบัตรรายการวิทยานิพนธ์ (ร้อยละ 63.2, 65.0, 67.4, 88.5 ตามลำดับ) รองลงมา ผู้ใช้จำนวน 18 คน (ร้อยละ 39.1) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ จำนวน 57 คน (ร้อยละ 39.0) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ และจำนวน 130 คน (ร้อยละ 58.0) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ใช้รายชื่อวิทยานิพนธ์ของห้องสมุด ขณะที่ผู้ใช้จำนวน 29 คน (ร้อยละ 47.5) ของหอสมุดกลางมีผู้แนะนำ ผู้ใช้จำนวนน้อยที่สุด 3 คน (ร้อยละ 6.5) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ และจำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.7) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ให้จดหมายข่าววิทยานิพนธ์จัดทำโดยบัณฑิตวิทยาลัย ขณะที่ผู้ใช้จำนวนน้อยที่สุดจำนวน 5 คน (ร้อยละ 2.2) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ และจำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.6) ของหอสมุดกลางใช้วารสารบัณฑิตวิทยาลัย ดังรายละเอียดในตารางที่ 19

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 วิธีคนเพื่อใหได้ข้อเรื่อง จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด

วิธีการได้ข้อเรื่อง *	ผู้ให้กลุ่มห้องสมุดคณะทางด้าน						ผู้ใช้		รวม N=485	
	มนุษยศาสตร์ N=46		วิทยาศาสตร์ N=154		สังคมศาสตร์ N=224		หอสมุดกลาง N=61			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ใช้คู่มือช่วยค้นประเภท										
บัตรรายการวิทยานิพนธ์	29	63.2	100	65.0	151	67.4	54	88.5	334	68.8
รวมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัย	6	13.0	33	24.1	36	16.1	20	32.8	95	19.6
รายชื่อวิทยานิพนธ์ของห้องสมุด	18	39.1	57	39.0	130	58.0	26	42.6	231	47.6
ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์	-	-	6	4.1	27	12.1	4	6.6	37	7.6
ใช้รายชื่อเอกสารประกอบการเรียน	5	10.9	16	11.0	20	9.0	5	8.2	46	9.5
ใช้รายการอ้างอิงที่ปรากฏใน	14	30.4	38	26.0	61	27.2	17	27.9	130	26.8
วารสาร/หนังสือ/เอกสารทางวิชาการ/วิทยานิพนธ์/งานวิจัย										
ใช้จดหมายข่าววิทยานิพนธ์ จัดทำโดยบัณฑิตวิทยาลัย	3	6.5	1	0.7	7	3.1	2	3.3	13	2.7
ใช้วารสารบัณฑิตวิทยาลัย	-	-	4	2.7	5	2.2	1	1.6	10	2.1
มีผู้แนะนำ	13	28.3	53	36.3	90	40.4	29	47.5	185	38.1

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ผู้ใช้วิธีการค้นเพื่อให้ได้ตัวเล่มวิทยานิพนธ์ พบว่า ผู้ใช้ส่วนใหญ่ 295 คน (ร้อยละ 60.8) ได้ตัวเล่มวิทยานิพนธ์ด้วยการให้บรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่หยิบให้ เนื่องจากวิทยานิพนธ์ที่ต้องการจัดเก็บไว้ในชั้นปิด รองลงมาจำนวน 219 คน (ร้อยละ 45.2) ใช้วิธีเดินดูตามชั้นจัดเก็บวิทยานิพนธ์ จำนวน 115 คน (ร้อยละ 23.7) อ่านป้ายคำแนะนำหรือคำชี้แจงที่ห้องสมุดจัดทำขึ้น ผู้ใช้จำนวนน้อยที่สุด 37 คน (ร้อยละ 7.6) ใช้วิธีเดินดูตามโต๊ะนั่งอ่านในห้องวิทยานิพนธ์

เมื่อพิจารณาผู้ใช้จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด ปรากฏว่า ผู้ใช้ส่วนใหญ่จำนวน 32 คน (ร้อยละ 69.6) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ และจำนวน 91 คน (ร้อยละ 59.1) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ ได้ตัวเล่มวิทยานิพนธ์ด้วยการเดินดูตามชั้นจัดเก็บวิทยานิพนธ์ ในขณะที่ผู้ใช้จำนวน 160 คน (ร้อยละ 71.4) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ และผู้ใช้จำนวน 55 คน (ร้อยละ 90.2) ของหอสมุดกลาง ได้ตัวเล่มวิทยานิพนธ์ โดยให้บรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่หยิบให้ เนื่องจากวิทยานิพนธ์ที่ต้องการจัดเก็บไว้ในชั้นปิด รองลงมาผู้ใช้จำนวน 19 คน (ร้อยละ 41.3) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ และจำนวน 61 คน (ร้อยละ 39.6) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ ได้ตัวเล่มวิทยานิพนธ์ด้วยวิธีการให้บรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่หยิบให้เนื่องจากวิทยานิพนธ์ที่ต้องการจัดเก็บไว้ในชั้นปิด ในขณะที่ผู้ใช้จำนวน 91 คน (ร้อยละ 40.6) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ ใช้วิธีเดินดูตามชั้นจัดเก็บวิทยานิพนธ์ และจำนวน 8 คน (ร้อยละ 13.1) ของหอสมุดกลางอ่านป้ายคำแนะนำหรือคำชี้แจงที่ห้องสมุดจัดทำขึ้น น้อยที่สุดผู้ใช้ทุกกลุ่มห้องสมุด ได้ตัวเล่มวิทยานิพนธ์ โดยเดินดูตามโต๊ะนั่งอ่านในห้องวิทยานิพนธ์ ดังรายละเอียดในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 วิธีค้นเพื่อให้ได้ตัวเลขวิทยานิพนธ์ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด

* วิธีการได้ตัวเลข	ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะทางด้าน						ผู้ใช้กลุ่ม หอสมุดกลาง		รวม	
	มนุษยศาสตร์		วิทยาศาสตร์		สังคมศาสตร์		N=61		N=485	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไปยืมค่าแนะนำหรือค่าขึ้นแจ้งที่ห้องสมุด จัดทำขึ้น	15	32.6	40	26.0	52	23.2	8	13.1	115	23.7
ไปยืมตามชั้นจัดเก็บวิทยานิพนธ์	32	69.6	91	59.1	91	40.6	5	8.2	219	45.2
ไปยืมตามโต๊ะนั่งอ่านในห้องวิทยานิพนธ์	10	21.7	7	4.5	19	8.5	1	1.6	37	7.6
ไปยืมวารสารหรือเจ้าหน้าที่หยิบให้ เนื่องจาก จากวิทยานิพนธ์ที่ต้องการจัดเก็บไว้ ในชั้นเปิด	19	41.3	61	39.6	160	71.4	55	90.2	295	60.8

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ด้านความถี่ในการค้นพบตัวเล่มวิทยานิพนธ์ พบว่า ผู้ใช้ส่วนใหญ่จำนวน 323 คน (ร้อยละ

66.6) ค้นพบตัวเล่มวิทยานิพนธ์เป็นส่วนมาก รองลงมาจำนวน 119 คน (ร้อยละ 24.6) ค้นพบตัวเล่มวิทยานิพนธ์ทุกครั้ง จำนวน 39 คน (ร้อยละ 8.0) ค้นพบนาน ๆ ครั้ง น้อยที่สุดจำนวน 4 คน (ร้อยละ 0.8) ไม่เคยค้นพบตัวเล่มวิทยานิพนธ์เลย

เมื่อนิยามาผู้ใช้จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด ปรากฏว่า ความถี่ในการค้นพบตัวเล่มวิทยานิพนธ์มีความสอดคล้องกันในทุกกลุ่มห้องสมุด ดังรายละเอียดในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ความถี่ในการค้นพบตัวเล่มวิทยานิพนธ์ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด

ความถี่	กลุ่มผู้ใช้ห้องสมุดคณะทางด้าน						ผู้ใช้กลุ่ม		รวม	
	มนุษยศาสตร์		วิทยาศาสตร์		สังคมศาสตร์		หอสมุดกลาง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค้นพบทุกครั้ง	8	17.3	36	23.4	49	21.9	26	42.6	119	24.6
ส่วนมากค้นพบ	36	78.3	101	65.6	155	69.2	31	50.8	323	66.6
ค้นพบนาน ๆ ครั้ง	1	2.2	17	11.0	18	8.0	3	4.9	39	8.0
ไม่เคยค้นพบเลย	1	2.2	-	-	2	0.9	1	1.6	4	0.8
รวม	46	100.0	154	100.0	224	100.0	61	100.0	485	100.0

สำหรับผู้ที่ไม่เคยค้นพบตัวเล่มวิทยานิพนธ์จำนวน 4 คน ผู้ใช้ทุกคนใช้วิธีแก้ปัญหาโดยการ
 ใช้บริการยืมวิทยานิพนธ์ที่ต้องการจากบัณฑิตวิทยาลัย รองลงมาจำนวน 3 คน ใช้วิธีเดินดูตามโต๊ะ และ
 ไปหาวิทยานิพนธ์ที่ห้องสมุดแห่งอื่น น้อยที่สุดจำนวน 1 คน ใช้วิธีแก้ปัญหาโดยติดต่อขอจองวิทยานิพนธ์ฉบับ
 ที่ต้องการไว้ หรือหาวิทยานิพนธ์ชื่อเรื่องใกล้เคียงกับวิทยานิพนธ์ที่ต้องการแทนและ/หรือขอยืมวิทยานิพนธ์
 ที่ต้องการจากผู้เขียน

เมื่อพิจารณาผู้ใช้จำนวนตามกลุ่มห้องสมุด ปรากฏว่า ผู้ใช้จำนวน 1 คน ของกลุ่มห้องสมุด
 คณะด้านมนุษยศาสตร์ แก้ปัญหาในกรณีที่ไม่มีตัวเล่มวิทยานิพนธ์โดยติดต่อขอจองวิทยานิพนธ์ฉบับที่ต้องการไว้
 ใช้บริการยืมวิทยานิพนธ์ที่ต้องการจากบัณฑิตวิทยาลัย กลับมาคืนภายหลัง และไปหาที่ห้องสมุดแห่งอื่น
 สำหรับผู้ใช้จำนวน 2 คน ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ แก้ปัญหาด้วยการเดินดูตามโต๊ะ และใช้
 บริการยืมวิทยานิพนธ์ที่ต้องการจากบัณฑิตวิทยาลัย และผู้ใช้จำนวน 1 คน ของกลุ่มห้องสมุดเดียวกันนี้
 แก้ปัญหาด้วยการหาวิทยานิพนธ์ชื่อเรื่องใกล้เคียงกับวิทยานิพนธ์ที่ต้องการแทน กลับมาคืนภายหลัง ไปหา
 วิทยานิพนธ์ที่ห้องสมุดแห่งอื่น และขอยืมวิทยานิพนธ์ที่ต้องการจากผู้เขียน ส่วนผู้ใช้จำนวน 1 คน ของ
 หอสมุดกลาง แก้ปัญหาโดยเดินดูตามโต๊ะ ใช้บริการยืมวิทยานิพนธ์ที่ต้องการจากบัณฑิตวิทยาลัย และไป
 หาวิทยานิพนธ์ที่ห้องสมุดแห่งอื่น หนึ่ง เป็นที่สังเกตว่า กลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ ไม่มีผู้ใดที่
 ประสบบัญจากการค้นไม่พบวิทยานิพนธ์ ดังรายละเอียดในตารางที่ 22

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 วิธีแก้ปัญหาในการสมัครไม่พบวิทยานิพนธ์ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด

วิธีการแก้ปัญหา *	ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะทางด้าน			ผู้ใช้กลุ่ม	รวม N=4
	มนุษยศาสตร์ N=1	วิทยาศาสตร์ N=0	สังคมศาสตร์ N=2	ห้องสมุดกลาง N=1	
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	
ติดต่อตามโต๊ะ	-	-	2	1	3
สอบถามบรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่	-	-	-	-	-
ติดต่อขอจองวิทยานิพนธ์ฉบับที่ต้องการไว้	1	-	-	-	1
หาวิทยานิพนธ์ชื่อเรื่องใกล้เคียงกับ วิทยานิพนธ์ที่ต้องการแทน	-	-	1	-	1
ใช้บริการยืมวิทยานิพนธ์ระหว่างห้องสมุด	-	-	-	-	-
ให้ห้องสมุดถ่ายเอกสารวิทยานิพนธ์ที่ต้องการ การจากห้องสมุดแห่งอื่น	-	-	-	-	-
ให้ห้องสมุดขอยืมตัวเล่มวิทยานิพนธ์ที่ ต้องการจากห้องสมุดแห่งอื่น	-	-	-	-	-
ใช้บริการยืมวิทยานิพนธ์ที่ต้องการจาก นักศึกษาลibrary	1	-	2	1	4
กลับมาค้นหาภายหลัง	1	-	1	-	2
ไปหาที่ห้องสมุดแห่งอื่น	1	-	1	1	3
ขอยืมวิทยานิพนธ์ที่ต้องการจากผู้เขียน	-	-	1	-	1
ไม่ค้นหาอีกต่อไป	-	-	-	-	-

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

การใช้วิทยานิพนธ์ส่วนต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์

เมื่อพิจารณาผู้ใช้วิทยานิพนธ์จำแนกตามการใช้ส่วนต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์จากผู้ให้ 485 คน ปรากฏว่า ในด้านการใช้ส่วนต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์ ผู้ใช้ส่วนใหญ่จำนวน 353 คน (ร้อยละ 72.8) ใช้บทคัดย่อวิทยานิพนธ์ รองลงมาจำนวน 331 คน (ร้อยละ 68.2) ใช้บทสรุปและอภิปรายผล จำนวน 324 คน (ร้อยละ 66.8) ใช้ผลการวิจัย น้อยที่สุดจำนวน 44 คน (ร้อยละ 9.1) ใช้ประวัติผู้เขียน

เมื่อพิจารณาผู้ใช้จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด ปรากฏว่า ผู้ใช้ส่วนใหญ่จำนวน 36 คน (ร้อยละ 78.3) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ใช้ผลการวิจัย จำนวน 108 คน (ร้อยละ 70.1) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ใช้วิธีดำเนินการวิจัย จำนวน 165 คน (ร้อยละ 73.7) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ใช้บทสรุปและอภิปรายผล และจำนวน 52 คน (ร้อยละ 85.2) ของหอสมุดกลางใช้บทคัดย่อ รองลงมาผู้ใช้จำนวน 106 คน (ร้อยละ 68.8) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ และจำนวน 162 คน (ร้อยละ 72.3) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ใช้บทคัดย่อวิทยานิพนธ์ ในขณะที่ผู้ใช้จำนวน 34 คน (ร้อยละ 73.9) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ และจำนวน 41 คน (ร้อยละ 67.2) ของหอสมุดกลางใช้บทนำรวมถึงความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ ขอบเขตของการวิจัย และนอกจากนี้ ผู้ใช้จำนวนเท่ากัน 34 คน (ร้อยละ 73.9) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ยังใช้บทสรุปและอภิปรายผล และผู้ใช้จำนวนเท่ากัน 41 คน (ร้อยละ 67.2) ของหอสมุดกลางก็ใช้วิธีดำเนินการวิจัยด้วย น้อยที่สุดผู้ใช้จำนวน 4 คน (ร้อยละ 8.7) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ผู้ใช้จำนวน 11 คน (ร้อยละ 7.1) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ และผู้ใช้จำนวน 8 คน (ร้อยละ 13.1) ของหอสมุดกลางใช้ประวัติผู้เขียน นอกจากนี้ ผู้ใช้ส่วนน้อยที่สุดเท่ากันของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ยังใช้หน้าปกใน และผู้ใช้ของหอสมุดกลางก็ใช้สารบัญภายในจำนวนน้อยที่สุด เช่นเดียวกับผู้ใช้จำนวนน้อยที่สุด 17 คน (ร้อยละ 7.6) ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ใช้กิตติกรรมประกาศ

ดังรายละเอียดในตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ส่วนต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์ที่ใช้ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด

ส่วนต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์ที่ใช้ *	ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะทางด้าน						ผู้ใช้กลุ่ม หอสมุดกลาง		รวม	
	มนุษยศาสตร์		วิทยาศาสตร์		สังคมศาสตร์		N=61		N=485	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาพใน	4	8.7	19	12.3	30	13.4	12	19.7	65	13.4
สถิติรวมประกาศ	5	10.9	13	8.4	20	8.9	14	23.0	52	10.7
ตัดย่อ	33	71.7	106	68.8	162	72.3	52	85.2	353	72.8
กรณีย์ เรื่อง	33	71.7	70	45.5	117	52.2	36	59.0	256	52.8
การติดตาม	6	13.0	28	18.2	35	15.6	11	18.0	80	16.5
การสัมภาษณ์	7	15.2	24	15.6	17	7.6	8	13.1	56	11.5
อธิบายสัญลักษณ์และคำย่อที่ใช้ในการวิจัย	9	19.6	37	24.0	38	17.0	17	27.9	101	20.8
การสมัครที่เกี่ยวข้อ	21	45.7	34	22.1	71	31.7	27	44.3	153	31.5
หน้า รวมถึงความสำคัญของปัญหา										
วัตถุประสงค์ ขอบเขตของการวิจัย	34	73.9	93	60.4	149	66.5	41	67.2	317	65.4
ตำแหน่งการวิจัย	32	69.6	108	70.1	129	57.6	41	67.2	310	63.9
ผลของการวิจัย	36	78.3	99	64.3	150	67.0	39	63.9	324	66.8
สรุปและอภิปรายผล	34	73.9	92	59.7	165	73.7	40	65.5	331	68.2
ข้อเสนอแนะ	27	58.7	73	47.4	120	53.6	31	50.8	251	51.8
รายการสาร	24	52.2	47	30.5	81	36.2	25	41.0	177	36.5
บทผนวก	12	26.1	33	21.4	40	17.9	19	31.1	104	21.4
บัญชีผู้เขียน	4	8.7	11	7.1	21	9.4	8	13.1	44	9.1

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตอนที่ 2 ปัญหาที่ประสบในการใช้วิทยานิพนธ์

ผู้ใช้แต่ละกลุ่มประสบปัญหาในการใช้วิทยานิพนธ์ต่าง ๆ กัน คือ ปัญหาการค้นวิทยานิพนธ์ ปัญหาการจัดวิทยานิพนธ์ ปัญหาการบริการวิทยานิพนธ์ และปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ ดังต่อไปนี้

ปัญหาการค้นวิทยานิพนธ์

ปัญหาการค้นวิทยานิพนธ์ พบว่า ปัญหาที่ผู้ใช้ประสบในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$)

มีเพียงปัญหาเดียวคือ ห้องสมุดมีวิทยานิพนธ์ของสถาบันอื่นน้อย ปัญหาที่ประสบในระดับปานกลางมี 7 ปัญหา คือ ไม่เข้าใจวิธีการค้นหาข้อมูลวิทยานิพนธ์จากฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 3.26$) รวมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ ซึ่งจัดทำโดยบัณฑิตวิทยาลัยพิมพ์เผยแพร่ล่าช้า ทำให้ไม่ทราบงานวิจัยใหม่ ๆ ($\bar{X} = 3.11$) ไม่สามารถค้นหาวิทยานิพนธ์ให้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการจริง ๆ ได้ ($\bar{X} = 3.05$) ไม่ทราบชื่อวิทยานิพนธ์ที่ตรงกับความต้องการ ($\bar{X} = 2.95$) ขาดรายชื่อวิทยานิพนธ์ที่สมบูรณ์ในสาขาวิชาที่ต้องการ ($\bar{X} = 2.82$) ใช้เวลารอคอยการค้นวิทยานิพนธ์จากฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์นาน ($\bar{X} = 2.66$) และวิทยานิพนธ์ที่ต้องการใช้มีบัตรรายการแต่หาตัวเล่มไม่พบ ($\bar{X} = 2.54$) ส่วนปัญหาการค้นวิทยานิพนธ์ในระดับน้อย มี 7 ปัญหาเท่ากัน คือ คู่มือช่วยค้นวิทยานิพนธ์มีรายละเอียดไม่สมบูรณ์ ($\bar{X} = 2.44$) ไม่ทราบรายชื่อวิทยานิพนธ์ที่มีในห้องสมุด ($\bar{X} = 2.34$) ไม่มีบัตรรายการแยกตามภาควิชา และไม่ทราบวิธีการค้นวิทยานิพนธ์เล่มที่ต้องการ ($\bar{X} = 2.25$) บัตรรายการวิทยานิพนธ์เรียงไว้สับสน ($\bar{X} = 2.19$) ไม่ทราบวิธีใช้คู่มือช่วยค้น ($\bar{X} = 1.98$) และห้องสมุดไม่มีคู่มือช่วยค้น ($\bar{X} = 1.91$)

เมื่อพิจารณาผู้ใช้จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด ปรากฏว่า ผู้ใช้ห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ และด้านสังคมศาสตร์ ประสบปัญหาในระดับเดียวกันทุกปัญหา โดยประสบปัญหาในระดับมากในเรื่องห้องสมุดมีวิทยานิพนธ์ของสถาบันอื่นน้อย ($\bar{X} = 3.83, \bar{X} = 3.79, \bar{X} = 3.86$) ขณะที่ผู้ใช้ห้องสมุดกลางประสบปัญหานี้ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) และประสบปัญหาปานกลางในเรื่องไม่เข้าใจวิธีการค้นหาข้อมูลวิทยานิพนธ์จากฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 3.47, \bar{X} = 2.99, \bar{X} = 3.32$) ขณะที่ผู้ใช้ห้องสมุดกลางประสบปัญหานี้ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$)

ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประสบปัญหาในระดับเดียวกันทุกปัญหา โดยประสบปัญหาระดับปานกลางในเรื่องวิทยานิพนธ์ที่ต้องการใช้มีบัตรรายการแต่หาตัวเล่มไม่พบ

$(\bar{X} = 2.63, \bar{X} = 2.62)$ ขณะที่ผู้ให้ห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์และหอสมุดกลางประสานวิทยุทาง
 ระดับน้อย $(\bar{X} = 2.44, \bar{X} = 2.10)$ และในเรื่องคู่มือช่วยค้นวิทยุทางพิมพ์มีรายละเอียดไม่สมบูรณ์
 $(\bar{X} = 2.51, \bar{X} = 2.54)$ ขณะที่ผู้ให้ห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์และหอสมุดกลางประสานวิทยุทาง
 ในระดับน้อย $(\bar{X} = 2.47, \bar{X} = 1.90)$ ดังรายละเอียดในตารางที่ 24

สถาบันวิทยุบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24. สภาพปัญหาการค้นคว้าวิทยานิพนธ์ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด

สภาพปัญหา	ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะทางด้าน						ผู้ใช้		รวม	
	มนุษยศาสตร์		วิทยาศาสตร์		สังคมศาสตร์		หอสมุดกลาง			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ไม่ทราบรายชื่อวิทยานิพนธ์ที่มีในหอสมุด (N=475)	น		น		น		น		น	
	2.18	1.23	2.39	1.34	2.37	1.26	2.23	1.31	2.34	1.29
หอสมุดไม่มีคู่มือช่วยค้น เช่น บัตรรายการ วิทยานิพนธ์ รวมภาคตัดย่อวิทยานิพนธ์ รายชื่อวิทยานิพนธ์ของหอสมุด ฯลฯ	น		น		น		น		น	
(N=474)	2.00	1.09	1.90	1.12	1.95	1.04	1.68	0.95	1.91	1.06
ไม่ทราบวิธีใช้คู่มือช่วยค้น เช่น บัตรรายการ วิทยานิพนธ์ รวมภาคตัดย่อวิทยานิพนธ์ รายชื่อวิทยานิพนธ์ของหอสมุด ฯลฯ	น		น		น		น		น	
(N=465)	1.87	1.20	1.97	1.15	2.08	1.12	1.76	1.10	1.98	1.13
คู่มือช่วยค้นวิทยานิพนธ์มีรายละเอียดไม่ สมบูรณ์ (N=476)	น		ป		ป		น		น	
	2.47	1.01	2.51	1.22	2.54	1.14	1.90	1.00	2.44	1.15
บัตรรายการวิทยานิพนธ์เรียงไว้สับสน	น		น		น		น		น	
(N=469)	1.89	0.87	2.27	1.22	2.25	1.17	2.02	1.16	2.19	1.16
	น		น		น		น		น	
ไม่มีบัตรรายการแยกตามภาควิชา (N=470)	1.96	1.15	2.31	1.34	2.34	1.34	2.00	1.23	2.25	1.31
วิทยานิพนธ์ที่ต่อท้ายใช้ มีบัตรรายการแต่หา ตัวเลขไม่พบ (N = 473)	น		ป		ป		น		ป	
	2.44	1.34	2.63	1.33	2.62	1.21	2.10	1.14	2.54	1.26

ตารางที่ 24 สภาพปัญหาการค้นคว้าวิทยานิพนธ์ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด (ต่อ)

สภาพปัญหา	ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะทางด้าน						ผู้ใช้		รวม	
	มนุษยศาสตร์		วิทยาศาสตร์		สังคมศาสตร์		หอสมุดกลาง			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ครายชื่อวิทยานิพนธ์ที่สมบูรณ์ในสาขาวิชาที่ ต้องการ (N = 475)	ป		ป		ป		ป		ป	
	2.53	1.32	2.77	1.30	2.93	1.23	2.74	1.35	2.82	1.27
บทคัดย่อวิทยานิพนธ์ ซึ่งจัดทำโดยบัณฑิต วิทยาลัยพิมพ์เผยแพร่ล่าช้า ทำให้ไม่ ทราบงานวิจัยใหม่ ๆ (N = 469)	ป		ป		ป		ป		ป	
	3.16	1.19	3.01	1.24	3.26	1.21	2.79	1.40	3.11	1.25
ไม่เข้าใจวิธีการค้นหาข้อมูลวิทยานิพนธ์จาก ฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ (N=410)	ป		ป		ป		ม		ป	
	3.47	1.41	2.99	1.43	3.32	1.38	3.56	1.34	3.26	1.40
ไม่สามารถคอยการค้นคว้าวิทยานิพนธ์จากฐาน ข้อมูลคอมพิวเตอร์นาน (N=387)	ป		ป		ป		ป		ป	
	2.75	1.35	2.57	1.15	2.73	1.26	2.57	1.23	2.66	1.23
ทราบชื่อวิทยานิพนธ์ที่ตรงกับความต้องการ (N=466)	ป		ป		ป		ป		ป	
	3.05	1.41	2.88	1.31	3.04	1.33	2.77	1.42	2.95	1.34
ไม่สามารถค้นหาวิทยานิพนธ์ให้ตรงกับเนื้อหา ที่ต้องการจริง ๆ ได้ (N=471)	ป		ป		ป		ป		ป	
	2.91	1.43	3.12	1.23	3.15	1.28	2.67	1.36	3.05	1.29
ทราบวิธีการค้นคว้าวิทยานิพนธ์เล่มที่ต้องการ (N=467)	น		น		น		น		น	
	2.31	1.41	2.26	1.22	2.29	1.15	2.08	1.17	2.25	1.20
ห้องสมุดมีวิทยานิพนธ์ของสยัมเป็นอันน้อย (N=476)	ม		ม		ม		ป		ม	
	3.83	1.32	3.79	1.33	3.86	1.25	3.33	1.35	3.76	1.30

ปัญหาการจัดวิทยานิพนธ์

ปัญหาการจัดวิทยานิพนธ์ พบว่า ปัญหาที่ผู้ใช้ประสบในระดับปานกลางมี 2 ปัญหาคือ วิทยานิพนธ์เล่มใหม่เข้ามาเรียงชั้นชั้นบริการล่าช้า ($\bar{X} = 2.93$) และไม่สามารถหยวิทยานิพนธ์ด้วยตนเองได้ ($\bar{X} = 2.69$) ปัญหาที่ประสบในระดับน้อยมี 3 ปัญหา คือ ไม่ทราบระบบการจัดเก็บวิทยานิพนธ์ของห้องสมุด ($\bar{X} = 2.47$) วิทยานิพนธ์จัดเรียงบนชั้นสับสนยากแก่การค้นหา ($\bar{X} = 2.16$) และวิทยานิพนธ์จัดเรียงบนชั้นอัดแน่นเกินไป ($\bar{X} = 2.06$)

เมื่อนิจารย์ผู้ใช้จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด ปรากฏว่า ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และหอสมุดกลางประสบปัญหาในระดับปานกลางในเรื่องไม่สามารถหยวิทยานิพนธ์ด้วยตนเองได้ ($\bar{X} = 2.62, \bar{X} = 2.78, \bar{X} = 3.08$) ขณะที่ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ประสบปัญหานี้ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.40$) และผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และหอสมุดกลางประสบปัญหาในระดับน้อยในเรื่องไม่ทราบระบบการจัดเก็บวิทยานิพนธ์ของห้องสมุด ($\bar{X} = 2.31, \bar{X} = 2.47, \bar{X} = 2.20$) ขณะที่ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ประสบปัญหานี้ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.66$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 25

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 สภาพปัญหาการจัดวิทยานิพนธ์ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด

สภาพปัญหา	ผู้ให้กลุ่มห้องสมุดคณะทางด้าน						ผู้ใช้		รวม	
	มนุษยศาสตร์		วิทยาศาสตร์		สังคมศาสตร์		หอสมุดกลาง			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ภาพระบบการจัดเก็บวิทยานิพนธ์ของห้องสมุด (N=468)	น		ป		น		น		น	
	2.31	1.16	2.66	1.33	2.47	1.20	2.20	1.29	2.47	1.25
วิทยานิพนธ์จัดเรียงบนชั้นสืบค้นยากแก่การค้นหา (N=467)	น		น		น		น		น	
	2.09	1.08	2.30	1.25	2.18	1.14	1.82	1.07	2.16	1.17
วิทยานิพนธ์จัดเรียงบนชั้นจัดแน่นเกินไป (N=464)	น		น		น		น		น	
	2.14	1.00	1.98	1.00	2.17	1.07	1.82	1.03	2.06	1.04
วิทยานิพนธ์เล่มใหม่เข้ามาเรียงชั้นชั้นบริการล่าช้า (N=470)	ป		ป		ป		ป		ป	
	2.93	1.34	2.95	1.32	2.98	1.39	2.66	1.36	2.93	1.36
สามารถหาค้นวิทยานิพนธ์ด้วยตนเองได้ (N=467)	ป		น		ป		ป		ป	
	2.62	1.53	2.40	1.53	2.78	1.57	3.08	1.55	2.69	1.56

ปัญหาการบริหารวิทยานิพนธ์

ปัญหาเกี่ยวกับการบริการวิทยานิพนธ์ พบว่า ปัญหาที่ผู้ใช้ประสบในระดับปานกลางมี 7 ปัญหา

คือ วิทยานิพนธ์แต่ละเรื่องมีเพียงเล่มเดียวไม่เพียงพอแก่การใช้ ($\bar{X}$ = 3.34) ไม่สามารถยืม

วิทยานิพนธ์ออกนอกห้องสมุดได้ ($\bar{X}$ = 3.23) บริการถ่ายเอกสารไม่สะดวกแก่การใช้ ($\bar{X}$ = 3.07)

จำนวนเล่มวิทยานิพนธ์ที่ให้บริการแต่ละครั้งน้อยเกินไป ($\bar{X}$ = 2.94) ค่าปรับแพงเกินไป ($\bar{X}$ = 2.85)

วิทยานิพนธ์เล่มที่ต้องการมีผู้ใช้ ($\bar{X}$ = 2.63) ไม่มีเครื่องถ่ายเอกสารในบริเวณห้องอ่านวิทยานิพนธ์

($\bar{X} = 2.50$) และผู้ใช้ประสบการณ์ในระดับน้อย 4 ปัญหาคือ ใช้เวลามากในการค้นหาวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม ($\bar{X} = 2.46$) ไม่มีเจ้าหน้าที่ให้บริการวิทยานิพนธ์เฉพาะ ($\bar{X} = 2.27$) วิทยานิพนธ์อยู่ในสภาพชำรุด ($\bar{X} = 2.23$) และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบริการวิทยานิพนธ์ล่าช้า ($\bar{X} = 2.21$)

เมื่อพิจารณาผู้ใช้จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด ปรากฏว่า ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และหอสมุดกลาง ประสบปัญหาในระดับปานกลางในเรื่องวิทยานิพนธ์แต่ละข้อ เรื่องมีเพียงเล่มเดียวไม่เพียงพอแก่การใช้ ($\bar{X} = 3.27$, $\bar{X} = 3.16$, $\bar{X} = 3.28$) ขณะที่ผู้ใช้ห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ประสบปัญหานี้ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$)

ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์และหอสมุดกลางประสบปัญหาปานกลางในเรื่องไม่สามารถยืมวิทยานิพนธ์ออกนอกห้องสมุดได้ ($\bar{X} = 2.91$, $\bar{X} = 3.28$, $\bar{X} = 3.34$) ขณะที่ผู้ใช้ห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ประสบปัญหานี้ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$)

ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์และหอสมุดกลางประสบปัญหาปานกลางในเรื่องวิทยานิพนธ์เล่มที่ต้องการมีผู้ใช้ ($\bar{X} = 2.56$, $\bar{X} = 2.78$, $\bar{X} = 2.80$) ขณะที่ผู้ใช้ห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ประสบปัญหาระดับนี้ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.36$)

ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ และหอสมุดกลางประสบปัญหาระดับเดียวกันทุกปัญหาโดยประสบปัญหาระดับน้อยในเรื่องวิทยานิพนธ์อยู่ในสภาพชำรุด ($\bar{X} = 2.11$, $\bar{X} = 1.92$, $\bar{X} = 1.97$) ขณะที่ผู้ใช้ห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ประสบปัญหานี้ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.53$) ในเรื่องใช้เวลามากในการค้นหาวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม ($\bar{X} = 2.49$, $\bar{X} = 2.33$, $\bar{X} = 1.95$) ขณะที่ผู้ใช้ห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ประสบปัญหาปานกลาง ($\bar{X} = 2.69$) และในเรื่องไม่มีเครื่องถ่ายเอกสารในบริเวณห้องอ่านวิทยานิพนธ์ ($\bar{X} = 2.36$, $\bar{X} = 2.34$, $\bar{X} = 2.48$) ในขณะที่ผู้ใช้ห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ประสบปัญหาปานกลาง ($\bar{X} = 2.66$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 26

ตารางที่ 26 สภาพปัญหาการบริการวิทยานิพนธ์ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด

สภาพปัญหา	ผู้ให้กลุ่มห้องสมุดคณะทางด้าน						ผู้ใช้		รวม	
	มนุษยศาสตร์		วิทยาศาสตร์		สังคมศาสตร์		หอสมุดกลาง			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
เจ้าหน้าที่ให้บริการวิทยานิพนธ์เฉพาะ (N=470)	ป		น		น		น		น	
	2.58	1.12	2.34	1.21	2.34	1.23	1.62	0.99	2.27	1.21
ห้องสมุดเล่มที่ต้องการมีผู้ใช้ (N=461)	ป		น		ป		ป		ป	
	2.56	1.18	2.36	1.11	2.78	1.12	2.80	1.31	2.63	1.16
ห้องสมุดแต่ละชั้นมีเรื่องมีเพียงเล่มเดียว ไม่เพียงพอแก่การใช้ (N=469)	ป		ป		ม		ป		ป	
	3.27	1.45	3.16	1.27	3.52	1.19	3.28	1.39	3.34	1.27
ห้องสมุดอยู่ในสภาพชำรุด (N=471)	น		น		ป		น		น	
	2.11	1.13	1.92	1.03	2.53	1.20	1.97	1.11	2.23	1.16
เวลาเกินในอาคารคณะวิทยานิพนธ์แต่ละ เล่ม (N=471)	น		น		ป		น		น	
	2.49	1.22	2.33	1.20	2.69	1.27	1.95	0.99	2.46	1.23
เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบริการวิทยานิพนธ์ล่าช้า (N=467)	น		น		น		น		น	
	2.23	1.18	2.09	1.07	2.44	1.26	1.64	0.87	2.21	1.18
งานเล่มวิทยานิพนธ์ที่ให้บริการแต่ละครั้ง น้อยเกินไป (N=472)	ป		ป		ป		ป		ป	
	2.91	1.33	2.85	1.40	3.01	1.28	2.93	1.38	2.94	1.33
สามารถยืมวิทยานิพนธ์นอกห้องสมุดได้ (N=475)	ม		ป		ป		ป		ป	
	3.89	1.25	2.91	1.58	3.28	1.57	3.34	1.54	3.23	1.56
พื้นที่เพียงพอ (N=462)	ป		ป		ป		ป		ป	
	2.70	1.41	2.58	1.40	3.00	1.49	3.15	1.47	2.85	1.46

ตารางที่ 26 สภาพปัญหาการบริการวิทยานิพนธ์ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด (ต่อ)

สภาพปัญหา	ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะทางด้าน						ผู้ใช้ หอสมุดกลาง		รวม	
	มนุษยศาสตร์		วิทยาศาสตร์		สังคมศาสตร์		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD				
มีเครื่องถ่ายเอกสารในบริเวณห้องอ่าน วิทยานิพนธ์ (N = 468)	น		น		ป		น		ป	
	2.36	1.51	2.34	1.49	2.66	1.56	2.48	1.58	2.50	1.54
มีหน่วยเอกสารไม่สะดวกแก่การใช้ (N=465)	ป		ป		ป		ป		ป	
	3.18	1.39	2.87	1.47	3.09	1.47	3.43	1.48	3.07	1.47

สภามหาวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่

ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ พบว่าปัญหาที่ผู้ใช้ประสบปัญหาในระดับปานกลางมี 3 ปัญหาคือ จำนวนโต๊ะนั่งเฉพาะบุคคลในห้องวิทยานิพนธ์มีน้อย ($\bar{X} = 3.28$) ที่นั่งอ่านในห้องวิทยานิพนธ์มีน้อย ($\bar{X} = 3.05$) และห้องอ่านวิทยานิพนธ์แคบเกินไป ($\bar{X} = 2.89$) ส่วนปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ในระดับน้อย มี 4 ปัญหาคือ บริเวณสำหรับใช้ในการค้นคว้าวิทยานิพนธ์ไม่เป็นสัดส่วนเฉพาะ ($\bar{X} = 2.49$) มีเสียงรบกวนจากภายนอก ($\bar{X} = 2.36$) ระบบถ่ายเทอากาศไม่ดี ($\bar{X} = 2.33$) และแสงสว่างในห้องวิทยานิพนธ์ไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 2.21$)

เมื่อพิจารณาผู้ใช้จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด ปรากฏว่า ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ และด้านสังคมศาสตร์ประสบปัญหาในระดับปานกลางในเรื่องบริเวณสำหรับใช้ในการค้นคว้าวิทยานิพนธ์ไม่เป็นสัดส่วนเฉพาะ ($\bar{X} = 2.51$, $\bar{X} = 2.59$) ขณะที่ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์และหอสมุดกลางประสบปัญหานี้ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.47$, $\bar{X} = 2.20$)

ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ และหอสมุดกลางประสบปัญหาในระดับน้อยในเรื่องระบบถ่ายเทอากาศไม่ดี ขณะที่ผู้ใช้ห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ประสบปัญหานี้ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.58$)

ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์ และหอสมุดกลางประสบปัญหาในระดับน้อยในเรื่องมีเสียงรบกวนจากภายนอก ขณะที่ผู้ใช้ห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ประสบปัญหานี้ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.56$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 27

ตารางที่ 27 สภาพปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด

สภาพปัญหา	ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะทางด้าน						ผู้ใช้หอสมุดกลาง		รวม	
	มนุษยศาสตร์		วิทยาศาสตร์		สังคมศาสตร์		X̄	SD	X̄	SD
	X̄	SD	X̄	SD	X̄	SD				
สภาพที่ผู้ใช้ในการค้นหาวิทยานิพนธ์ไม่เป็นสัดส่วนเฉพาะ (N=473)	ป		น		ป		น		น	
	2.51	1.25	2.47	1.32	2.59	1.26	2.20	1.21	2.49	1.28
ห้องวิทยานิพนธ์แคบเกินไป (N=471)	ป		ป		ป		ป		ป	
	3.11	1.25	2.72	1.36	2.99	1.28	2.72	1.37	2.89	1.32
สถานที่ห้องวิทยานิพนธ์มีน้อย (N=476)	ป		ป		ป		ป		ป	
	3.13	1.29	2.89	1.36	3.17	1.23	2.93	1.28	3.05	1.28
หนังสือเฉพาะบุคคลในห้องวิทยานิพนธ์มีน้อย (N=470)	ป		ป		ป		ป		ป	
	3.30	1.25	3.09	1.41	3.44	1.22	3.13	1.38	3.28	1.31
ถ่ายเอกสารไม่ได้ (N=471)	น		น		ป		น		น	
	2.41	1.34	2.03	1.41	2.58	1.33	2.08	1.10	2.33	1.27
ช่างในห้องวิทยานิพนธ์ไม่เพียงพอ (N=471)	น		น		น		น		น	
	2.24	1.33	2.12	1.13	2.35	1.20	1.85	1.00	2.21	1.18
ประกอบจากภายนอก (N=471)	ป		น		น		น		น	
	2.56	1.34	2.28	1.27	2.41	1.29	2.20	1.17	2.36	1.27

ตอนที่ 3 ปัญหาอื่น ๆ และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการใช้วิทยานิพนธ์ของห้องสมุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาอื่น ๆ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุด เป็นข้อมูลที่ได้จากแบบ

สอบถามปลายเปิดที่ให้ผู้ใช้นิพนธ์เสนอปัญหาและให้ข้อเสนอแนะโดยเสรี เพื่อเป็นแนวทางในการ
พิจารณาปรับปรุงการให้บริการวิทยานิพนธ์ให้สอดคล้องกับการใช้วิทยานิพนธ์ของผู้ใช้มากยิ่งขึ้น

ผู้ใช้งานจำนวน 32 คน ได้ระบุปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้วิทยานิพนธ์นอกเหนือจากปัญหาต่าง ๆ

ที่กล่าวมาข้างต้น ดังต่อไปนี้

กลุ่มห้องสมุด

สภาพปัญหา

จำนวน (คน)

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ

การจำกัดเวลาดาวน์โหลดวิทยานิพนธ์

20 คน

ก่อนเวลา 10.00 น. ทำให้

ผู้ใช้ไม่สะดวกแก่การนำวิทยานิพนธ์

มาคืนได้ทันตามกำหนด

วิทยานิพนธ์มีไม่ครบทุกชื่อเรื่อง

3 คน

ด้านสังคมศาสตร์

การปิดบริการในช่วงปิดภาคการศึกษา

9 คน

ทำให้ผู้ใช้ไม่สะดวกในการค้นคว้า

ข้อเสนอแนะ สามารถจำแนกออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. การค้นคว้าวิจัย ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะไว้ จำนวน 36 คน ดังนี้

<u>กลุ่มที่ตอบสนอง</u>	<u>ข้อเสนอแนะ</u>	<u>จำนวน</u> (คน)
ด้านวิทยาศาสตร์	การจัดทำบัตรรายการแต่ละประเภท ควรมานำจัดเรียงภายในใต้สาขาวิชา	17 คน
	ควรจัดทำรายชื่อวิทยานิพนธ์แยกตามสาขาวิชาต่าง ๆ	9 คน
ด้านสังคมศาสตร์	ควรรวบรวมรายชื่อวิทยานิพนธ์จากสถาบันอื่น ๆ ด้วย	5 คน
	ควรเก็บชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์บนสันปก เพื่อให้สะดวกในการมองเห็นชื่อเรื่องได้ง่าย	5 คน

2. การจัดวิทยานิพนธ์ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะไว้ จำนวน 23 คน ดังนี้

<u>กลุ่มที่ตอบสนอง</u>	<u>ข้อเสนอแนะ</u>	<u>จำนวน</u> (คน)
ด้านวิทยาศาสตร์	ควรมีวิทยานิพนธ์ฉบับใหม่จัดเรียงขึ้นต้นโดยเร็ว	11 คน

<u>กลุ่มห้องสมุด</u>	<u>ข้อเสนอแนะ</u>	<u>จำนวน</u> (คน)
	ควรจัดสถานที่เก็บแฟ้มรายชื่อ วิทยานิพนธ์ไว้เฉพาะแห่ง และ ควรระบุด้วยว่า ห้ามเคลื่อนย้าย	7 คน
	ควรจัดเรียงวิทยานิพนธ์ให้สะดวกแก่การค้น	3 คน
ด้านสังคมศาสตร์	ควรจัดวิทยานิพนธ์เป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่ง จัดเป็นชั้นเปิด ให้ผู้ให้ยืมใช้เอง และ ยืมออกนอกห้องสมุดได้ อีกส่วนหนึ่งควรจัด เป็นชั้นปิดในลักษณะสำรอง โดยให้เจ้าหน้าที่ ให้ยืมให้ เนื้อหาในกรณีที่ทำตัวเล่ม- วิทยานิพนธ์ที่ต้องการในชั้นเปิดไม่พบ	2 คน

3. การบริการวิทยานิพนธ์ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะไว้จำนวน 227 คน ดังนี้

<u>กลุ่มห้องสมุด</u>	<u>ข้อเสนอแนะ</u>	<u>จำนวน</u> (คน)
หอสมุดกลาง สถาบัน วิทยบริการ	ควรให้ยืมวิทยานิพนธ์ออกนอก ห้องสมุดได้ครั้งละมากกว่า 1 เล่ม	51 คน
	ควรให้ยืมวิทยานิพนธ์ออกนอกห้องสมุด ได้ทุกเล่ม	28 คน
	ควรลดอัตราค่าปรับลง	25 คน
	ควรเพิ่มสำเนาวิทยานิพนธ์ให้มากขึ้น	23 คน

กลุ่มห้องสมุดชื่อเสนอแนะจำนวน (คน)

ควรมีฐานข้อมูลรายชื่อวิทยานิพนธ์
ของต่างประเทศ ทางด้านสังคมศาสตร์
และมนุษยศาสตร์ 11 คน

ควรเปิดให้มีบริการยืมวิทยานิพนธ์ใน
ช่วงเวลา 19.00 - 21.00 น. 9 คน

ด้านวิทยาศาสตร์

ควรขยายเวลาให้ยืมวิทยานิพนธ์ออก
นอกห้องสมุดได้ครั้งละหลายวันกว่านี้ 34 คน

ควรมีบริการวิทยานิพนธ์ของสถาบันอื่น
ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศที่
มีเนอหาสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เปิดสอน 33 คน

ควรมีบริการยืมวิทยานิพนธ์ระหว่าง
ห้องสมุด 4 คน

ด้านสังคมศาสตร์

ควรทำแผนผังการให้บริการวิทยานิพนธ์
เพื่อสะดวกในการเข้าใช้บริการวิทยานิพนธ์ 5 คน

ควรมีบริการยืมวิทยานิพนธ์ระหว่างห้องสมุด 4 คน

4. สถานที่บริการวิทยานิพนธ์ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะไว้ จำนวน 167 คน

<u>กลุ่มห้องสมุด</u>	<u>ข้อเสนอแนะ</u>	<u>จำนวน</u> (คน)
หอสมุดกลาง สถาบัน วิทยบริการ	ควรขยายพื้นที่บริเวณตู้บัตรรายการ การวิทยานิพนธ์ให้กว้างขึ้น เพื่อ สะดวกในการค้นบัตรรายการ	36 คน
	ควรเพิ่มโต๊ะนั่งอ่านเฉพาะบุคคล	20 คน
ด้านมนุษยศาสตร์	ควรขยายบริเวณที่นั่งอ่านวิทยานิพนธ์	20 คน
ด้านวิทยาศาสตร์	ควรแยกห้องอ่านวิทยานิพนธ์ไว้เป็น สัดส่วนเฉพาะ	39 คน
ด้านสังคมศาสตร์	ควรขยายบริเวณที่นั่งอ่านวิทยานิพนธ์	52 คน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงการ ใช้วิทยานิพนธ์ ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในด้านวัตถุประสงค์ของการใช้ วิธีการเข้าถึงวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาและอายุของวิทยานิพนธ์ที่ใช้ และปัญหา ในการใช้วิทยานิพนธ์ของห้องสมุด เพื่อเป็นประโยชน์ในการพิจารณาปรับปรุง ข้อเสนอแนะแนวทางการให้บริการวิทยานิพนธ์ เพื่อให้สอดคล้องกับการ ใช้ของผู้ใช้วิทยานิพนธ์ต่อไป

แนวเหตุผลในการวิจัย คือ นิสิตส่วนใหญ่ใช้วิทยานิพนธ์เพื่อประกอบการเขียนรายงานและ วิทยานิพนธ์และ เข้าถึง โดย ใช้บัตรรายการ นิสิต ใช้วิทยานิพนธ์ ในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่ ศึกษาอยู่

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ที่กำลังใช้วิทยานิพนธ์ หรือกำลังใช้บัตรรายการ วิทยานิพนธ์ของห้องสมุดคณะทั้ง 15 แห่ง และหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างเดือนสิงหาคม - เดือนกันยายน ในภาคต้นปีการศึกษา 2533 จำนวน 530 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามซึ่งมีลักษณะคำถามเป็น 2 แบบ คือ คำถามแบบ ปลายเปิดที่เสนอคำตอบไว้ ให้เลือกตอบหรือเฉพาะเจาะจงให้ตอบ และคำถามแบบปลายเปิดที่ผู้ตอบ แสดงความคิดเห็นได้โดยเสรี แบบสอบถามดังกล่าวแบ่งเป็น 2 ตอน ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยตนเอง และขอความกรุณาจากบรรณารักษ์หรือ เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการวิทยานิพนธ์ และได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 485 ชุด คิดเป็นร้อยละ 91.5

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS/PC+ คำนวณหาค่าสถิติที่ต้องการ คือ ค่าร้อยละสำหรับข้อมูลสถานการณ์ส่วนบุคคล และการใช้วิทยานิพนธ์ ค่าไคสแควร์ (χ^2) สำหรับ ทดสอบความสอดคล้องระหว่างคณะหรือสาขาวิชาที่ผลิตศึกษากับสาขาวิทยานิพนธ์ที่ใช้ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับสภาพปัญหาในการใช้วิทยานิพนธ์ ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลสรุปได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

สถานภาพส่วนบุคคล จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 530 คน มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 485 คน (ร้อยละ 91.5) จำแนกเป็นผลิตระดับปริญญาโท จำนวน 296 คน (ร้อยละ 61.0) ผลิตระดับปริญญาตรีจำนวน 164 คน (ร้อยละ 33.8) อื่น ๆ จำนวน 9 คน (ร้อยละ 1.9) ผลิตระดับประกาศนียบัตรจำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.2) อาจารย์และนิสิตระดับปริญญาเอกจำนวนอย่างละ 5 คน (ร้อยละ 1.0)

เมื่อจำแนกตามคณะที่สังกัด ปรากฏว่า ผู้ใช้สังกัดคณะครุศาสตร์มีจำนวนสูงสุด 105 คน (ร้อยละ 22.1) รองลงมาเป็นผู้ใช้สังกัดคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีจำนวน 57 คน (ร้อยละ 11.9) และสังกัดคณะวิศวกรรมศาสตร์จำนวน 50 คน (ร้อยละ 10.5) ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา ปรากฏว่า มีผู้ใช้สังกัดสาขาบริหารธุรกิจจำนวนสูงสุด 25 คน (ร้อยละ 5.3) รองลงมาสาขานิติศาสตร์จำนวน 18 คน (ร้อยละ 3.8) และสาขาประถมศึกษาจำนวน 14 คน (ร้อยละ 3.0) ตามลำดับ

สภาพการใช้วิทยานิพนธ์

1. สาขาวิทยานิพนธ์ที่ใช้ ผู้ใช้จำนวนสูงสุดร้อยละ 10.1 ใช้วิทยานิพนธ์สาขาบริหารธุรกิจ สูงที่สุด รองลงมาร้อยละ 9.3 ใช้วิทยานิพนธ์สาขานิติศาสตร์ และร้อยละ 8.7 ใช้วิทยานิพนธ์สาขาประถมศึกษา

สาเหตุที่วิทยานิพนธ์สาขาบริหารธุรกิจมีผู้ใช้จำนวนสูงสุดนั้น อาจเนื่องมาจากสาขาวิชานี้ เปิดสอนทั้งในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา และในระดับบัณฑิตศึกษาวิชาที่ยังเปิดสอนในหลักสูตร

2 หลักสูตร คือ หลักสูตรระดับปริญญาโทบัณฑิต และหลักสูตรสำหรับนักบริหาร นอกจากนี้ยังเป็นสาขาวิชาที่สามารถนำหลักการและแนวคิด ไปใช้กับสาขาวิชาอื่นได้ ดังจะเห็น ได้จากการที่ผลิตระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ (ตารางที่ 11) ใช้วิทยานิพนธ์สาขานิติศาสตร์ และนิสิตบัณฑิตวิทยาลัยสาขาบัญชีการเงิน สาขา สถิติ สาขาการตลาด สาขารัฐประศาสนศาสตร์ สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา และสาขาพลศึกษา (ตารางที่ 14) ใช้วิทยานิพนธ์สาขาบริหารธุรกิจด้วย นอกเหนือจากผลิตสาขาบริหารธุรกิจ ซึ่งเป็นผู้ใช้ ส่วนใหญ่ ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นเหตุให้วิทยานิพนธ์ในสาขาวิชาบริหารธุรกิจได้รับการใช้สูงสุด

จากการศึกษาว่า นิสิตใช้วิทยานิพนธ์สอดคล้องกับสาขาวิชาที่ศึกษาหรือไม่นั้น ปรากฏว่า นิสิตใช้วิทยานิพนธ์ที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่ศึกษาในระดับความเชื่อมั่น 0.05 ($P = 0.00$) ดังที่นิสิตใช้วิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ กล่าวคือ นิสิตระดับปริญญาตรีจำนวนสูงสุดร้อยละ 8.3 ใช้วิทยานิพนธ์สาขาวิชานิติศาสตร์ นิสิตระดับบัณฑิตวิทยาลัยจำนวนสูงสุดร้อยละ 16.7 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ใช้วิทยานิพนธ์สาขาภาษาไทย ดังที่ ร้อยละ 14.8 เป็นนิสิตสาขาวิชาภาษาไทย นิสิตระดับบัณฑิตวิทยาลัยจำนวนสูงสุดร้อยละ 6.8 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ ใช้วิทยานิพนธ์สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า และสาขาเภสัชกรรม ดังที่นิสิตที่ใช้วิทยานิพนธ์สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า ร้อยละ 4.5 เป็นนิสิตสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า ส่วนนิสิตที่ใช้วิทยานิพนธ์สาขาเภสัชกรรม ร้อยละ 4.1 เป็นนิสิตสาขาวิชาเภสัชกรรม และนอกจากนี้ นิสิตระดับบัณฑิตวิทยาลัยจำนวนสูงสุด ร้อยละ 9.4 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ ใช้วิทยานิพนธ์สาขาบริหารธุรกิจ ดังที่ร้อยละ 6.5 เป็นนิสิตสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวเหตุผลของการวิจัยคือ นิสิตใช้วิทยานิพนธ์ในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่ศึกษา อยู่ ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของทองชุบ มีตองปั้น (2519) ที่ว่า นิสิตใช้วิทยานิพนธ์เพื่อการศึกษานอกระบบที่เรียน

2. วัตถุประสงค์ในการใช้วิทยานิพนธ์ ผู้ใช้จำนวนสูงสุด ร้อยละ 72.6 ใช้วิทยานิพนธ์เพื่อค้นคว้าประกอบการเขียนรายงาน รองลงมา ร้อยละ 52.4 ใช้เพื่อค้นคว้าประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์ น้อยที่สุดร้อยละ 11.5 ใช้เพื่อเตรียมสอบ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากผู้ใช้ส่วนหนึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ซึ่งจะใช้วิทยานิพนธ์เขียนรายงาน และอีกส่วนหนึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาโท ซึ่งเป็นการฝึกหัดนิสิตให้ทำรายงานที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เพื่อให้ นิสิต ได้ค้นเคยกับการวิจัยและเป็นการเตรียมการให้ นิสิต เขียนวิทยานิพนธ์หลังจาก ได้ศึกษาจนครบหลักสูตร นอกจากนี้ เหตุผลดังกล่าวยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกิ่งทองศิริมงคล (2531) ที่พบว่า นักศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ใช้วิทยานิพนธ์ในระดับมากเพื่อการเขียนรายงาน ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับแนวเหตุผลของผู้วิจัยที่ว่า นิสิตส่วน ใช้วิทยานิพนธ์เพื่อประกอบการเขียนรายงานและวิทยานิพนธ์ หากจำแนกผู้ใช้ตามกลุ่มห้องสมุดแล้ว ปรากฏว่า ผู้ใช้จำนวนสูงสุดร้อยละ 69.2 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ร้อยละ 84.4 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ และร้อยละ 80.3 ของหอสมุดกลาง ใช้วิทยานิพนธ์เพื่อค้นคว้าประกอบการเขียนรายงาน ในขณะที่ผู้ใช้ร้อยละ 63.0 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ ใช้เพื่อค้นคว้าประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์ รองลงมา ร้อยละ 58.7 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ และร้อยละ 47.5 ของหอสมุดกลาง ใช้เพื่อค้นคว้าประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์ ในขณะที่ผู้ใช้ร้อยละ 53.2

ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ใช้เพื่อค้นคว้าประกอบการเขียนรายงาน และร้อยละ 45.5 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ใช้เพื่อค้นคว้าประกอบการเรียนการสอน

ผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นความสำคัญของวิทยานิพนธ์ที่มีต่อการเรียนการสอนทั้งในระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา

3. สภาพการใช้วิทยานิพนธ์ของสถาบันต่าง ๆ ผู้ใช้จำนวนสูงสุดร้อยละ 95.5 ใช้วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมาร้อยละ 21.4 ใช้วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร้อยละ 17.3 เท่ากัน ใช้วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทั้งนี้เนื่องจากผู้ใช้วิทยานิพนธ์เป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงใช้วิทยานิพนธ์ของสถาบันตนเอง เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนวิทยานิพนธ์ และนอกจากนี้ในห้องสมุดแต่ละแห่งได้เก็บรวบรวมวิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมากกว่าวิทยานิพนธ์จากสถาบันอื่น เมื่อจำแนกผู้ใช้ตามกลุ่มห้องสมุดผลปรากฏว่า ผู้ใช้จำนวนสูงสุดทุกกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์ และหอสมุดกลาง (ร้อยละ 95.7, 92.2, 98.2, 93.4 ตามลำดับ) ใช้วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมาร้อยละ 21.7 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ใช้วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นอกจากนี้ร้อยละ 39.3 ของหอสมุดกลางยังใช้วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒด้วย ในขณะที่ผู้ใช้ร้อยละ 26.0 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ใช้วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล และร้อยละ 33.0 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ใช้วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อาจเป็นเพราะผู้ใช้วิทยานิพนธ์ต้องการศึกษางานวิจัยของสถาบันอื่นว่าทำได้เรื่องอะไร ไปบ้างเพื่อใช้เป็นแนวทางและแนวคิดในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

4. ความถี่ในการใช้วิทยานิพนธ์ ผู้ใช้จำนวนสูงสุดร้อยละ 47.6 มีความถี่ในการใช้วิทยานิพนธ์ไม่แน่นอน รองลงมาร้อยละ 26.4 ใช้วิทยานิพนธ์มากกว่าสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และร้อยละ 7.6 ใช้วิทยานิพนธ์เดือนละ 1 ครั้ง หากจำแนกผู้ใช้ตามกลุ่มห้องสมุด ผลปรากฏว่า ผู้ใช้จำนวนสูงสุดร้อยละ 52.5 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ร้อยละ 52.6 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ และร้อยละ 46.9 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ มีความถี่ในการใช้วิทยานิพนธ์ไม่แน่นอน ในขณะที่ผู้ใช้ร้อยละ 42.6 ของหอสมุดกลาง ใช้วิทยานิพนธ์มากกว่าสัปดาห์ละ 1 ครั้ง รองลงมาร้อยละ 34.8 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ร้อยละ 20.1 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 24.6 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ใช้วิทยานิพนธ์มากกว่าสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ในขณะที่ผู้ใช้ร้อยละ 36.1 ของหอสมุดกลางมีความถี่ในการใช้วิทยานิพนธ์ไม่แน่นอน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากระยะเวลาในการยืม

วิทยานิพนธ์ ได้น้อยวัน และวิทยานิพนธ์แต่ละข้อ เรื่องส่วนใหญ่มีเพียงเล่มเดียวเท่านั้น

5. ช่วงปี พ.ศ. ของวิทยานิพนธ์ที่ใช้ ผู้ใช้จำนวนสูงสุดร้อยละ 58.6 ใช้วิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ในช่วง 4 ปีหลัง นับจากปี พ.ศ. 2529-2532 รองลงมาร้อยละ 44.5 ใช้วิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ในช่วงปี พ.ศ. 2525-2528 ร้อยละ 28.5 ใช้วิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ในช่วงปีไม่แน่นอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ใช้ต้องการข้อมูลอันทันสมัยที่สุด เพื่อก้าวทันเหตุการณ์ด้านวิชาการที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และเพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการศึกษาวิจัยสิ่งใหม่ ๆ เป็นที่สังเกตว่าเมื่อจำแนกผู้ใช้ตามกลุ่มห้องสมุดพบว่า ผู้ใช้ร้อยละ 52.5 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ร้อยละ 63.0 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 58.0 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ใช้วิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ในช่วงปี พ.ศ. 2529-2532 ในขณะที่ผู้ใช้ส่วนใหญ่ร้อยละ 59.0 ของหอสมุดกลางใช้วิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ในช่วงปี พ.ศ. 2525-2528 รองลงมาผู้ใช้ร้อยละ 43.5 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ร้อยละ 35.7 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 46.9 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ใช้วิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ในช่วงปี พ.ศ. 2525-2528 ขณะที่ผู้ใช้ร้อยละ 54.1 ของหอสมุดกลางใช้วิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ในช่วงปี พ.ศ. 2529-2532 อาจเนื่องมาจากห้องสมุดคณะได้รับวิทยานิพนธ์เล่มใหม่ ๆ จากนิตินิต เจ้าของวิทยานิพนธ์เป็นการส่วนตัวและสามารถนำออกบริการได้รวดเร็วกว่า

6. วิธีการได้ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ ผู้ใช้จำนวนสูงสุดร้อยละ 68.8 ใช้คู่มือช่วยค้นประเภทบัตรรายการวิทยานิพนธ์ รองลงมาร้อยละ 47.6 ใช้รายชื่อวิทยานิพนธ์ของห้องสมุด ร้อยละ 38.1 มีผู้นแนะนำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวเหตุผลของผู้วิจัยที่ว่า นิตินิตส่วนใหญ่เข้าถึงวิทยานิพนธ์โดยใช้บัตรรายการและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Urguhart (1979) และทองชุบ มีต้องบัน (2519) เช่นเดียวกันว่าผู้ใช้ใช้บัตรรายการวิทยานิพนธ์ในการค้นหาวิทยานิพนธ์เรื่องต่าง ๆ และอีกเหตุผลหนึ่งอาจเป็นเพราะห้องสมุดส่วนใหญ่ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (14 แห่ง) จัดทำคู่มือช่วยค้นประเภทบัตรรายการเป็นหลัก เมื่อพิจารณาจำแนกผู้ใช้ตามกลุ่มห้องสมุด ผลปรากฏว่า ผู้ใช้จำนวนสูงสุดทุกกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และหอสมุดกลาง (ร้อยละ 63.2, 65.0, 67.4, 88.5) ใช้บัตรรายการวิทยานิพนธ์ รองลงมาร้อยละ 39.1 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ร้อยละ 39.0 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ และร้อยละ 58.0 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ ใช้รายชื่อวิทยานิพนธ์ของห้องสมุด ขณะที่ผู้ใช้ร้อยละ 47.5 ของหอสมุดกลางมีผู้นแนะนำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะห้องสมุดยังจัดทำบัตรรายการเป็นหลักแล้ว ยังจัดทำรายชื่อวิทยานิพนธ์เป็นคู่มือช่วยค้นอีกทางหนึ่ง เพื่อให้ผู้ใช้เข้าถึงวิทยานิพนธ์ได้หลายวิธี

7. วิธีการได้ตัวเล่มวิทยานิพนธ์ ผู้ใช้จำนวนสูงสุดร้อยละ 60.8 ได้ตัวเล่มด้วยการให้บรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่หยิบให้ เนื่องจากว่าวิทยานิพนธ์เล่มที่ต้องการจัดเก็บไว้ในชั้นเปิด รองลงมา ร้อยละ 45.2 ใช้วิธีเดินดูตามชั้นจัดเก็บวิทยานิพนธ์ ร้อยละ 23.7 อ่านป้ายคำแนะนำหรือคำชี้แจงที่ห้องสมุดจัดทำขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของทองชุบ มีต้องปัน (2519) ที่ว่า ผู้ใช้ส่วนใหญ่ได้ตัวเล่มจากบรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่หยิบให้ เพราะ ว่า วิทยานิพนธ์ได้เก็บไว้ในชั้นเปิด เมื่อพิจารณาผู้ใช้แต่ละกลุ่มห้องสมุด ผลปรากฏว่า ผู้ใช้จำนวนสูงสุดร้อยละ 69.6 ของกลุ่มห้องสมุดคณะศึกษาศาสตร์ และ ร้อยละ 59.1 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ ใช้วิธีเดินดูตามชั้นจัดเก็บวิทยานิพนธ์ ในขณะที่ ผู้ใช้ร้อยละ 71.4 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ และร้อยละ 90.2 ของห้องสมุดกลางใช้วิธีการให้บรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่หยิบวิทยานิพนธ์ให้ ทั้งนี้เนื่องจากวิทยานิพนธ์ที่ต้องการจัดเก็บไว้ในชั้นเปิด รองลงมาผู้ใช้ร้อยละ 41.3 ของกลุ่มห้องสมุดคณะศึกษาศาสตร์ และร้อยละ 39.6 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ใช้วิธีการให้บรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่หยิบให้ เนื่องจากวิทยานิพนธ์ที่ต้องการจัดเก็บไว้ในชั้นเปิด ในขณะที่ผู้ใช้ร้อยละ 40.6 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ใช้วิธีเดินดูตามชั้นจัดเก็บวิทยานิพนธ์ และผู้ใช้ร้อยละ 13.1 ของห้องสมุดกลาง ใช้วิธีอ่านป้ายคำแนะนำหรือคำชี้แจงที่ห้องสมุดจัดทำขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มห้องสมุดคณะศึกษาศาสตร์และวิทยาศาสตร์มีลักษณะเป็นชั้นเปิดมากกว่าห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ จึงมีผลทำให้ผู้ใช้แต่ละกลุ่มห้องสมุดได้ตัวเล่มวิทยานิพนธ์ในลักษณะแตกต่างกันไป

8. ความถี่ในการค้นพบตัวเล่มวิทยานิพนธ์ ผู้ใช้จำนวนสูงสุดร้อยละ 66.6 ค้นพบวิทยานิพนธ์เป็นส่วนมาก รองลงมาร้อยละ 24.5 ค้นพบวิทยานิพนธ์ทุกครั้ง และน้อยที่สุดจำนวน 4 คน (ร้อยละ 0.8) เป็นผู้ที่ไม่เคยค้นพบวิทยานิพนธ์เลย หากจำแนกผู้ใช้ตามกลุ่มห้องสมุดแล้วผลยังปรากฏว่า ผู้ใช้มีความถี่ในการค้นพบตัวเล่มวิทยานิพนธ์สอดคล้องกันกับทุกกลุ่มห้องสมุดอีกด้วย

ในกรณีที่ผู้ใช้จำนวนน้อยที่สุด 4 คน ไม่เคยค้นพบวิทยานิพนธ์เลย ผู้ใช้ได้ใช้วิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ กัน ผู้ใช้จำนวนน้อยที่สุดทั้งหมดแก้ปัญหาโดยใช้บริการขีมีวิทยานิพนธ์ที่ต้องการจากนักศึกษาลibrary รองลงมาจำนวน 3 คน ใช้วิธีเดินดูตามโต๊ะ และไปหาที่ห้องสมุดแห่งอื่น น้อยที่สุดจำนวน 1 คน ใช้วิธีติดต่อขอจองวิทยานิพนธ์ฉบับที่ต้องการไว้ ไปหาวิทยานิพนธ์ชื่อเรื่องใกล้เคียงกับวิทยานิพนธ์ที่ต้องการแทน และไปขอยืมวิทยานิพนธ์ที่ต้องการจากผู้ใช้เอง

9. การใช้ตัวเล่มวิทยานิพนธ์ ผู้ใช้ส่วนใหญ่ร้อยละ 72.8 ใช้บันทึกย่อวิทยานิพนธ์ รองลงมาร้อยละ 68.2 ใช้บทสรุปและอภิปรายผล ร้อยละ 66.8 ใช้ผลการวิจัยทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

วัตถุประสงค์ของการใช้ที่ต่างกัน เมื่อศึกษาผู้ใช้จำแนกตามกลุ่มห้องสมุด ปรากฏว่า ผู้ใช้จำนวนสูงสุด ร้อยละ 78.3 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ใช้ผลของการวิจัย ร้อยละ 70.1 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ ใช้วิธีการดำเนินการวิจัย ร้อยละ 73.7 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ ใช้บทสรุปและอภิปรายผล ร้อยละ 85.2 ของหอสมุดกลาง ใช้บทคัดย่อวิทยานิพนธ์ รองลงมาผู้ใช้ ร้อยละ 68.8 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ และ ร้อยละ 72.3 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ ใช้บทคัดย่อวิทยานิพนธ์ ในขณะที่ผู้ใช้ ร้อยละ 73.9 ของกลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ และ ร้อยละ 67.2 ของหอสมุดกลาง ใช้บทนำรวมถึงความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ ขอบเขตของการวิจัย นอกจากนี้ ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ ยังใช้วิธีการดำเนินการวิจัยอีกด้วย อาจสืบเนื่องมาจากกลุ่มสาขาวิชาที่ต่างกันมีวิธีการศึกษาหาข้อเท็จจริงต่างกันทำให้มีผลต่อการใช้ส่วนต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์แตกต่างกันไป

10. สภาพปัญหาการใช้วิทยานิพนธ์

10.1. ปัญหาการค้นวิทยานิพนธ์ พบว่า โดยเฉลี่ยระดับสูงสุด ($X = 3.76$) ผู้ใช้ประสบปัญหาในระดับมากเกิดจากห้องสมุดมีวิทยานิพนธ์ทางสถาบันอื่นน้อย เมื่อจำแนกผู้ใช้ตามกลุ่มห้องสมุดพบว่าผู้ใช้ห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ประสบปัญหาในระดับมากเกี่ยวกับห้องสมุดมีวิทยานิพนธ์ของสถาบันอื่นน้อย ขณะที่ผู้ใช้หอสมุดกลางประสบปัญหาระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทองชุบ มีต้องปิ่น (2519) และอาจเนื่องมาจากหอสมุดกลางมีการจัดหาวิทยานิพนธ์ของสถาบันอื่น ในขณะที่ห้องสมุดคณะมีการจัดหาน้อยและยังพบว่า ผู้ใช้ห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ประสบปัญหาระดับปานกลางเกี่ยวกับการไม่เข้าใจวิธีค้นหาข้อมูลวิทยานิพนธ์จากฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ขณะที่ผู้ใช้หอสมุดกลางประสบปัญหาในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการค้นหาข้อมูลวิทยานิพนธ์ด้วยคอมพิวเตอร์เป็นเทคโนโลยีใหม่ ซึ่งผู้ใช้ไม่คุ้นเคยกับการใช้เท่าใดนักถึงแม้จะได้อธิบายวิธีการใช้ก็ตาม

10.2. ปัญหาการจัดพิมพ์วิทยานิพนธ์ พบว่า โดยเฉลี่ยระดับสูงสุด ($X = 2.93$) ผู้ใช้ประสบปัญหาระดับปานกลางเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์เล่มใหม่ นำมาจัดเรียงชั้นชั้นบริการล่าช้า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขั้นตอนในการดำเนินการวิทยานิพนธ์ก่อนนำออกบริการต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน เช่น ตรวจสอบความเรียบร้อยของตัวเล่มวิทยานิพนธ์ ประทับตรา ลงทะเบียน จัดหมวดหมู่ ทำบัตรรายการ ในขณะที่เดียวกันนี้ บรรณารักษ์ยังต้องดำเนินการกับทรัพยากรอื่นที่เข้ามาในห้องสมุดด้วย เมื่อจำแนกผู้ใช้ตามกลุ่ม

ห้องสมุด พบว่า ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และหอสมุดกลาง ประสบปัญหาปานกลางในเรื่องไม่สามารถหยิบวิทยานิพนธ์ด้วยตนเองได้ ขณะที่ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ ประสบปัญหาในระดับน้อย ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า ห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์จัดเก็บวิทยานิพนธ์ไว้เป็นชั้นเปิดมากกว่าห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และหอสมุดกลาง

10.3. ปัญหาการบริการวิทยานิพนธ์ พบว่า โดยเฉลี่ยระดับสูงสุด ($\bar{X} = 3.34$) ผู้ใช้ประสบปัญหาในระดับปานกลางเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์แต่ละชื่อ เรื่องมีเพียงเล่มเดียว ไม่เพียงพอแก่การใช้ เมื่อจำแนกผู้ใช้ตามกลุ่มห้องสมุด ปรากฏว่า ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และหอสมุดกลางประสบปัญหาปานกลางในเรื่องวิทยานิพนธ์แต่ละชื่อ เรื่องมีเพียงเล่มเดียว ไม่เพียงพอแก่การใช้ ขณะที่ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้านสังคมศาสตร์ ประสบปัญหาในระดับมาก ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากห้องสมุดแต่ละแห่งได้รับวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยเพียงชื่อเรื่องละ 1 เล่ม และเป็นส่วนน้อยที่จะมีการจัดทำวิทยานิพนธ์ด้วยวิธีการอื่น ๆ นอกเสียจาก ได้รับอนุมัตินันทนาการหรือ ได้รับบริจาคจากเจ้าของวิทยานิพนธ์เป็นบางครั้ง

10.4. ปัญหาสถานที่ พบว่า โดยเฉลี่ยระดับสูงสุด ($\bar{X} = 3.28$) ผู้ใช้ประสบปัญหาในระดับปานกลางเกี่ยวกับจำนวนโต๊ะนั่งเฉพาะบุคคลในวิทยานิพนธ์มีน้อย อาจเป็นไปได้ที่ว่าสถานที่จัดตั้งห้องสมุดโดยเฉพาะห้องสมุดคณะ ใช้ห้องเรียนเป็นที่จัดตั้งห้องสมุดซึ่งทำให้สถานที่คับแคบ ดังนั้น การจัดเก็บหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ พร้อมทั้งสถานที่จัดโต๊ะบริการก็ต้องใช้เนื้อที่จำกัด ถ้าหากนำโต๊ะนั่งเฉพาะบุคคลมาให้บริการเป็นจำนวนมากก็จะเกิดปัญหาการให้บริการไม่ทั่วถึง และนอกจากนี้อาจเป็นเพราะงบประมาณมีจำกัดซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การขยายพื้นที่ หรือการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ได้น้อย เมื่อจำแนกผู้ใช้ตามกลุ่มห้องสมุด ปรากฏว่า ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ประสบปัญหาปานกลางในเรื่องบริเวณสำหรับใช้ในการค้นคว้าวิทยานิพนธ์ไม่เป็นสัดส่วนเฉพาะ ขณะที่ผู้ใช้กลุ่มห้องสมุดคณะด้านวิทยาศาสตร์ และหอสมุดกลางประสบปัญหาน้อย ทั้งนี้อาจสืบเนื่องเช่นเดียวกับเหตุผลข้างต้น

ข้อเสนอแนะเพื่อดำเนินการปรับปรุงงานวิทยานิพนธ์

จากการวิจัยเกี่ยวกับการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ยังมีข้อพิจารณาเพื่อดำเนินการปรับปรุงงานวิทยานิพนธ์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอแนะข้อคิดเห็น

ต่อห้องสมุดเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการให้บริการวิทยานิพนธ์เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้ของผู้ใช้วิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. การจัดหาวิทยานิพนธ์

ห้องสมุดควรจัดหาวิทยานิพนธ์หรือคู่มือทางบรรณานุกรมวิทยานิพนธ์ เช่น รายชื่อวิทยานิพนธ์พร้อมบทคัดย่อ วารสารที่มีเนื้อหาเผยแพร่วิทยานิพนธ์ของสถาบันการศึกษาอื่นที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่ผู้ใช้วิทยานิพนธ์ใช้

ติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญวิทยานิพนธ์ โดยขอจากนิสิตที่สำเร็จการศึกษาในสาขาที่มีผู้ใช้มาก เช่น กลุ่มสังคมศาสตร์ ได้แก่ สาขาบริหารธุรกิจ และสาขาประถมศึกษา กลุ่มวิทยาศาสตร์ ได้แก่ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า และสาขาเทคโนโลยีการอาหาร และกลุ่มมนุษยศาสตร์ ได้แก่ สาขาวิชาภาษาไทย สาขาสถาปัตยกรรม และสาขาการวางผังเมือง โดยขอจากนิสิตที่สำเร็จการศึกษาในสาขาดังกล่าวหรืออาจทำเป็นแบบฟอร์มในการเพิ่มจำนวนวิทยานิพนธ์เฉพาะสาขาดังกล่าวให้แก่ห้องสมุดเพื่อให้บริการแก่นิสิตต่อไป

2. การเข้าถึงวิทยานิพนธ์

ควรจัดทำคู่มือช่วยค้นประเภทอื่นเพิ่มขึ้น เช่น บัตรรายการวิทยานิพนธ์จำแนกตามสาขาวิชา

ควรมีการอธิบายวิธีการค้นหาข้อมูลวิทยานิพนธ์จากฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์

3. การจัดและบริการวิทยานิพนธ์

ควรนำวิทยานิพนธ์ชั้นชั้นให้เร็วขึ้น

ควรจัดวิทยานิพนธ์แบบกั้นเปิด เพื่อให้ผู้ใช้สามารถหยิบวิทยานิพนธ์ได้ และลดภาระของเจ้าหน้าที่

ควรจัดบริการเครื่องถ่ายเอกสารให้เพียงพอและจัดตั้งให้อยู่ในบริเวณที่ผู้ใช้ใช้สะดวกทางด้านสถานที่ ควรเพิ่มจำนวนโต๊ะนั่งเฉพาะบุคคล และที่นั่งอ่านและขยายบริเวณที่อ่านวิทยานิพนธ์ให้กว้างขึ้น

แนวทางสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรทำการศึกษาใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดมหาวิทยาลัยแห่งอื่นในประเทศไทย เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

2. ควรศึกษาการนำวิทยานิพนธ์ไปใช้อ้างอิงในงานเขียนต่าง ๆ ของผู้ใช้กลุ่มต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงการจัดหาและให้บริการวิทยานิพนธ์ของห้องสมุดต่อไป

3. ศึกษาการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดโดยวิธีอื่น เช่น เก็บสถิติจากตัวเล่มวิทยานิพนธ์ที่มีผู้ใช้ เพื่อให้เห็นสภาพการใช้วิทยานิพนธ์ในสาขาวิชาต่าง ๆ ให้ชัดเจนขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

- กฤษณา ชรรรมปาโล. บรรณารักษ์ฝ่ายบริการ หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สัมภาษณ์, 9 เมษายน 2533.
- กิ่งทอง ศิริมงคล. พฤติกรรมการค้นหาและการให้ข้อเสนอแนะในการเขียนวิทยานิพนธ์
ของนักศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- กุลิณี วิชโรบล. บรรณารักษ์ห้องสมุดคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2533.
- พนิชรุ ตันทวีรัตน์ และนฤมล รุจิพร. ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ว. วิทยบริการ 11 (พฤศจิกายน 2532): 37-41
- จักรสิน พิเศษสาทร. หัวหน้างานเผยแพร่วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
สัมภาษณ์, 20 มกราคม 2533.
- จิตรา กัมแสง. ปัญหาการให้หนังสือและวัสดุห้องสมุดประเภทวารสารวิจัยที่บรรณารักษศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างปีการศึกษา 2507-2516.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.
- จีระ อินทโกสุม. บรรณารักษ์หอสมุดคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สัมภาษณ์,
28 มีนาคม 2533
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย. คู่มือการพิมพ์วิทยานิพนธ์. กรุงเทพมหานคร:
บัณฑิตวิทยาลัย, 2532.

..... รายงานประจำปี 2532. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

..... รายงานประจำปี 2529. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

..... หน่วยผลิตเอกสาร. ประวัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510-2519. กรุงเทพฯ: 2520.

..... ฝ่ายวิจัย. จุฬาคับงานวิจัยอดีต ปัจจุบัน อนาคต. กรุงเทพฯ: ฝ่ายวิจัย, 2532.

ชนิดดา ไกวิวิท. ความต้องการของนิสิตอักษรศาสตร์ในการใช้บริการห้องสมุด
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

ชินวาท สุนทรสีมะ. หลักและวิธีการทำวิทยานิพนธ์ รายงานประจำภาคและเอกสารวิจัย.
พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2529.

ณิศา สวัสดิ์สรณ์. การสำรวจการใช้ทรัพยากรห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อประกอบ
การสอนของคณาจารย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2522.

ทองชุบ มีต้องปั้น. การจัดการบริการและการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดมหาวิทยาลัย
ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2519.

นงลักษณ์ สุวรรณกิจ. หัวหน้าศูนย์โสตทัศนศึกษากลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2533.

นฤมล กิจไพศาลวัฒนา. บรรณารักษ์ห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2533.

นิตยา เหล็กแก้ว. บรรณารักษ์ห้องสมุดคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สัมภาษณ์,

28 มีนาคม 2533.

บุญธรรม กิจปรีดาบริรักษ์. ปกานุกรมการวิจัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญผล, 2527.

บุญเรือง เนียมหอม. บรรณารักษ์ห้องสมุดคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สัมภาษณ์,

29 มีนาคม 2533.

บุษรา เขตสมุทร. บรรณารักษ์ห้องสมุดคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2533.

ปฤชฎิณี นาครทรรพ. บรรณารักษ์ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2533.

ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, สำนักงาน. กองวิชาการ. **ประมวลข้อหลักสูตรสาขาวิชาและปริญญา**

ของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ:

ฝ่ายมาตรฐานการศึกษาและหลักสูตร กองวิชาการ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย,
2532.

เปล่งศรี อิงคเณทร์. บรรณารักษ์ห้องสมุดคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2533.

พรทิพย์ เมธาวัฒน์. บรรณารักษ์ห้องสมุดคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2533.

พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2521.

ราชกิจจานุเบกษา. 95(30 พฤศจิกายน 2521): 258-260.

พลสุข น้าสื้อ. การใช้ทรัพยากรห้องสมุดเพื่อประกอบการสอนของคณาจารย์ทางด้านสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

ไพฑูริย์ สินลารัตน์. บุคเรื่องอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

_____. หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

ไพลิน ไชยเสาะ. ปัญหาการใช้หนังสือและวัสดุห้องสมุดประกอบการวิจัยวิชาการศึกษา ในประเทศไทย ระหว่างปีการศึกษา 2510-2515. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.

ภัทรภู่ จงเพลิงปริญญา. บรรณารักษ์ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2533.

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. คู่มือบัณฑิตวิทยาลัย 2529-2530. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ม.ป.ป.

มหาวิทยาลัยขอนแก่น บัณฑิตวิทยาลัย. คู่มือบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2531. ขอนแก่น, 2531.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ บัณฑิตวิทยาลัย. คู่มือการศึกษาที่บัณฑิตศึกษา. เชียงใหม่, 2532.

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คู่มือการพิมพ์วิทยานิพนธ์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บัณฑิตวิทยาลัย. คู่มือการเขียนรายงานภาคนิพนธ์และปริญญานิพนธ์.
ฉบับปรับปรุงแก้ไขครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2521.

_____. แนวปฏิบัติทั่วไปสำหรับการทำปริญญานิพนธ์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม,
2525.

มหาวิทยาลัยศิลปากร บัณฑิตวิทยาลัย. หลักสูตรระเบียบและข้อบังคับบัณฑิตวิทยาลัย. กรุงเทพฯ,
2533.

ยุพดี จารุภักษ์. การใช้วิทยานิพนธ์ทางบรรณารักษศาสตร์ของผู้บริหารห้องสมุดมหาวิทยาลัย.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

รายงานการวิจัยบทบาทและสัมฤทธิ์ผลของสถาบันอุดมศึกษาของไทยในการพัฒนาวิชาชีพครู.
กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย, 2530.

วิษุตา วุฒากิพย์. บรรณารักษ์ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2533.

วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร. โครงการศึกษาสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
รุ่นที่ 31 ประจำปีการศึกษา 2531-32. กรุงเทพฯ: (ม.ป.ท., ม.ป.ป)

ศวีรัตน์ วัฒนา. การให้ผลการวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง บัณฑิตวิทยาลัย. คู่มือนักศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2532. พิมพ์ครั้งที่ 2 (ฉบับปรับปรุงแก้ไขและ
เพิ่มเติม). กรุงเทพฯ, 2532.

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. คู่มือนักศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์,
2531.

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ, (ม.ป.ป). (แผ่นพับ)

สมพงษ์ เกษมสิน. ข้อเสนอแนะในการเขียนรายงาน ภาคนิพนธ์และวิทยานิพนธ์. พิมพ์ครั้งที่ 2.
พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2515.

"สิ่งนำรู้ใน เอ ไอ ที." กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย, 2529.

"สิ่งนำรู้ใน A I T." กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย, 2521.

สุจิตรา เฟื่องวรรณะ. การศึกษาการใช้ทรัพยากรห้องสมุดเพื่องานวิจัยและงานเขียน
ของคณาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

สุชัญญา จีระพันธ์. บรรณารักษ์ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สัมภาษณ์,
30 มีนาคม 2533.

สุปริญา ลุติตานนท์. บรรณารักษ์ห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2533.

สุริย์ บุษงามงคล. **ความต้องการและการใช้ข้อมูลพิเศษของคณาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิชาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย, 2528.

สุวรรณ สุวรรณเวโช. **หลักการวิจัยทางสังคมศาสตร์.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2518.

สุวิทย์ อารีกุล. **หลักการวิจัยและการเสนอผลงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์, 2521.

เสาวนีย์ นุชนาฎเนก. **บรรณารักษ์ห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.** สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2533.

หลักเกณฑ์การลงรายการแบบแบ่งไกลอเมริกา ฉบับแก้ไขครั้งที่ 2 (AACR II)...
(ม.ป.ท.), 2531.

หลักสูตรปริญญาโทแพทยศาสตรบัณฑิต. กรุงเทพฯ: คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2532. (กรุงเทพฯ: คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), ม.ป.ป. (พิมพ์ดีด)

องงค์ คุปตระกูล. **บรรณารักษ์ห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.** สัมภาษณ์, 2 เมษายน 2533.

Anglo - American Cataloguing Rules. Ed. by Michael Gorman and Paul W Winkler. 2nd ed rev. Ottawa: Canadian University Association, 1988.

- Ash, John. The exchange of academic dissertations. *College & Research Libraries*. 30(May 1969): 237-241.
- Bennett, Frederick. *Cataloguing in practice the organisation of book*. London: Clive Bingley, 1972.
- Boyer, C J. *The doctoral dissertation*. Metuchen: Scarecrow Press, 1973.
- Chulalongkorn University. *Graduates school announcement 1988-1990*. Bangkok, (n.d.)
- Colvin, Laura C. *Cataloguing sampler, a comparative and interpretive guide*. Hamden: Archon Books, 1963.
- Davinson, Donald. *Theses and dissertations : as information sources*. London: Clive Bingley, 1977.
- Downs, Robert Bingham and Keller, Clara D. *How to do library research*. 2nd ed. Urbana: University of Illinois, 1975.
- Frost, Carolyn O. *Cataloging nonbook materials*. Littleton, Colo.: Libraries Unlimited, 1983.
- Futas, Elizabeth, ed. *Library acquisitions policies and procedures*. 2nd ed. Arizona: The Oryx Press, 1984.

Gelfand, M. A. *University libraries for developing countries.*

Unesco: Paris, 1968.

Good, Carter V. *Dictionary of education.* New York: McGraw-Hill Book,
1973.

Harris, George and Hujjman, Robert. *Cataloging of theses: a survey.*
Cataloging & Classification Quarterly. 5(Summer 1985): 1-15

Higham, Norman. *The library in the university.* London: Andre
Deutsch, 1980

Kaiser, Franus E., ed. *Handling special materials in libraries.*
New York: Special Libraries Association, 1974.

Katz, William A. *Introduction to reference work.* 5 th ed. New York:
McGraw-Hill book, 1987.

_____. *Introduction to reference work vol. II reference services.*
New York: McGraw - Hill, 1969.

Koefod, Paul E. *The writing requirements for graduate degrees.*
Englewood Cliffs: McGraw - Hill, 1969.

Lynes, Alice. *How to organize a local collection.* London: Andre
Deutsch, 1974.

- McPhie, C J. Factors affecting the use and value of dissertations in Social Studies education. Stanford: Stanford University, 1959.
- Metcalf, Keyes D. Planning academic and research library buildings. 2nd ed. Chicago and London: American Library Association, 1986.
- Ming, Ding Choo. Access to dissertations in and on Southeast Asia. *Libri* 34 (1984): 88-112.
- Mittal, R.L. Library administration theory and practice. Delhi: Metropolitan Book, 1969.
- Moore, Julie L. Bibliographic control of American doctoral dissertation. *Special Libraries* 63(May-June 1972): 5-7
- Mukherjee, A. K. Book selection : principles, practices & tools. Calcutta: The World Press Private, 1974.
- Pattarson, Kelly, White, Carol and Whittaker, Martha. Thesis handling in university libraries. *Library Resources & Technical Services*. 21(Summer 1977): 274-285
- The Ohio State University. *Graduate School Bulletin* 1988-89. 92 (April 1988): 37.
- Oregon State University. *Oregon State University Bulletin*. 216 (Summer 1988): 29.

Ottervik, Gosta and Hallberg, Paul. Microfilming and bibliographical control of European dissertations. *Libri* 18 (1969): 138-144

Ramaiah, L.S., and Chandra T V Prafulla. Research dissertations: problems of acquisition. *Herald of Library Science* 24 (July 1985): 203.

Repp, Joan M., and Glaviano Cliff. Dissertations : a study of the scholar's approach. *College & Research Libraries* 48 (March 1987): 149-154.

Rice, Stevens. University Microfilms. *R Q* 6 (Fall 1966): 16-18.

Rowntree, Derek. *A dictionary of education*. London: Harper & Row, 1981.

Schmidt - Kunsemuller, F. A. Problem of exchanging theses, the German example. *Library and Information Science Abstracts* 1 (January - February 1973): 12-13.

Stanford University. *Stanford Univesity Bulletin*. no. 53 (September 1984): 16.

Strauss, Lucille J., Shreve, Irene M., and Brown, Alberta L. *Scientific and technical libraries*. 2nd ed. New York: Becker and Hayes, 1972.

Tauber, Maurice F., (et al). **Technical services in libraries.**

New York: Columbia University Press, 1953.

The University of Southwestern Louisiana. **Graduate Bulletin 1986-1988.**

1 (August 1986): 44.

Urquhart, Christine. **Provision and use of thesis information.**

London: British Library Research & Development Department,

1979.

Webster's New World Dictionary. Cleveland, Oh: William Collins

Publishers, 1980.

Wynar, Bohdan S. **Introduction to cataloging and classification.**

7 th ed. Littleton, Colo: Libraries Unlimited, 1985.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถามเรื่อง การใช้วิทยานิพนธ์ในท้องถิ่น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถ. วิทยา ไท กรุงเทพฯ 10300

สิงหาคม 2533

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้ให้บริการวิทยานิพนธ์

ด้วยข้าพเจ้ากำลังทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" อันเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาขั้นปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

การศึกษาดังนี้มุ่งหมายที่จะศึกษาถึงการใช้อย่างมีประสิทธิภาพในด้านวัตถุประสงค์ของการใช้ วิธีการเข้าถึงวิทยานิพนธ์ สาขาวิชา อายุของวิทยานิพนธ์ที่ใช้ ตลอดจนปัญหาในการใช้ วิทยานิพนธ์ ในห้องสมุดสศณะและหอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดังนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน ได้โปรดตอบแบบสอบถามชุดนี้ทุกข้อตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาแก้ปัญหาและปรับปรุงการจัดบริการวิทยานิพนธ์ให้ดียิ่งขึ้น

อนึ่ง วิทยานิพนธ์เรื่องนี้จะสำเร็จลงได้ก็ด้วยความช่วยเหลือจากท่านเท่านั้น ข้าพเจ้าจึงหวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาววาสนา อภิญญาวงศ์)

นิสิตปริญญาโท

แบบสอบถาม

เรื่อง

การใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง

1. ข้อมูลในแบบสอบถามเป็นการสอบถามถึงการ ใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุดนี้เท่านั้น
2. รายละเอียดของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
  - ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพส่วนบุคคล และการ ใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุด
  - ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาในการ ใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุด
3. กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และ ตอบให้ครบทุกข้อตามคำชี้แจงในแต่ละตอน มิฉะนั้นข้อมูลที่ได้จะไม่สมบูรณ์ และไม่อาจนำมาวิเคราะห์ได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลและการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุด
โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง ( ) หน้าคำตอบและโปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง
ที่เว้นไว้ให้ตามความเป็นจริง และตอบให้ครบทุกข้อ เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ปัจจุบันท่านดำรงสถานภาพต่อไปนี้

- ( ) อาจารย์ คณะ .....
- ( ) นิสิต ระดับ ( ) ปริญญาตรี สาขาวิชา .....
- ( ) ปริญญาโท สาขาวิชา .....
- (เช่น สาขาวิชาภาษาไทย วิศวกรรมไฟฟ้า การบัญชีทั่วไป
คณิตศาสตร์ การปกครอง ฯลฯ)
- ( ) ประกาศนิยบัตร สาขาวิชา .....
- (เช่น สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า จักรวิทยา การสอบบัญชี)
- ( ) ปริญญาเอก สาขาวิชา .....
- (เช่น สาขาวิชาปรัชญา วิศวกรรมโยธา หลักสูตรและการสอน)
- ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

2. ท่านใช้วิทยานิพนธ์ในสาขาวิชาใด (โปรดระบุสาขา เช่น สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์
วิศวกรรมไฟฟ้า บัญชีการเงิน คณิตศาสตร์ ฯลฯ)

- 1. .... 2. ....
- 3. .... 4. ....
- 5. ....

3. ท่านมีวัตถุประสงค์ใดบ้างในการใช้วิทยานิพนธ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ( ) เพื่อค้นคว้า ประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์
- ( ) เพื่อค้นคว้า ประกอบการเขียนรายงาน
- ( ) เพื่อประโยชน์ในการเขียนเอกสารทางวิชาการ
- ( ) เพื่อประโยชน์ในการวางแผนและตัดสินใจ
- ( ) เพื่อติดตามผลงานวิจัยในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง
- ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....
- ( ) เพื่อค้นคว้า ประกอบการเรียนการสอน
- ( ) เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงาน
- ( ) เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ
- ( ) เพื่อเตรียมสอบ

4. ท่านใช้วิทยานิพนธ์ของสถาบันใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	☐ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
☐ มหาวิทยาลัยศิลปากร	☐ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
☐ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	☐ มหาวิทยาลัยมหิดล
☐ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	☐ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
☐ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	☐ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
☐ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	☐ สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย
☐ วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร	☐ สถาบันอื่นนอกประเทศ
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)	

5. ความถี่ในการเข้าใช้วิทยานิพนธ์ของท่าน

☐ ทุกวัน	☐ มากกว่าสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
☐ เดือนละ 1 ครั้ง	☐ 2 - 3 เดือนครั้ง
☐ ภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง	☐ ปีละ 1 ครั้ง
☐ ไม่แน่นอน	

6. ท่านใช้วิทยานิพนธ์ที่จัดพิมพ์ในช่วง พ.ศ. ไດ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ พ.ศ. 2529-2532	☐ พ.ศ. 2525-2528
☐ พ.ศ. 2521-2524	☐ พ.ศ. 2517-2520
☐ พ.ศ. 2514-2516	☐ พ.ศ. 2511-2513
☐ พ.ศ. 2508-2510	☐ พ.ศ. 2505-2507
☐ ไม่แน่นอน	

7. ท่านได้ชื่อเรื่องของวิทยานิพนธ์ที่ตรงกับความต้องการโดยวิธีใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ใช้คู่มือช่วยค้นประเภท	☐ บัตรรายการวิทยานิพนธ์
	☐ รวบรวมคำค้นวิทยานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัย
	☐ รายชื่อวิทยานิพนธ์ของห้องสมุด
	☐ ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ เช่น ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์คณะแพทยศาสตร์ ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ของคณะสัตวแพทยศาสตร์ ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ของคณะครุศาสตร์ ฯลฯ

- ใช้รายชื่อเอกสารประกอบการเรียน
- ใช้รายการอ้างอิงที่ปรากฏในวารสาร/หนังสือ/เอกสารทางวิชาการ/วิทยานิพนธ์/งานวิจัย
- ใช้จดหมายข่าววิทยานิพนธ์ จัดทำโดย บัณฑิตวิทยาลัย
- ใช้วารสารบัณฑิตวิทยาลัย
- มีผู้แนะนำ อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

8. ท่านได้ตัวเล่มวิทยานิพนธ์โดยวิธีใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ล่ามฝ่ายคำแนะนำหรือคำชี้แจงที่ห้องสมุดจัดทำขึ้น เดินดูตามชั้นจัดเก็บวิทยานิพนธ์
- เดินดูตามโต๊ะนั่งอ่านในห้องวิทยานิพนธ์
- ให้บรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่หยิบให้ เนื่องจากวิทยานิพนธ์ที่ต้องการจัดเก็บไว้ในชั้นปิด
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

9. ในการค้นตัวเล่มวิทยานิพนธ์ ท่านสามารถค้นพบวิทยานิพนธ์ทุกครั้งหรือไม่

- ค้นพบทุกครั้ง (ข้ามไปตอบข้อ 11) ส่วนมากค้นพบ (ข้ามไปตอบข้อ 11)
- ค้นพบบาง ๆ ครั้ง (ข้ามไปตอบข้อ 11) ไม่เคยค้นพบเลย

10. ในกรณีที่ไม่มีวิทยานิพนธ์ที่ต้องการในขณะนี้ ท่านแก้ปัญหาด้วยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เดินดูตามโต๊ะ สอบถามบรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่
- ติดต่อขอจองวิทยานิพนธ์ฉบับที่ต้องการไว้
- หาวิทยานิพนธ์ชื่อเรื่องใกล้เคียงกับวิทยานิพนธ์ที่ต้องการแทน
- ใช้บริการยืมวิทยานิพนธ์ระหว่างห้องสมุด
- ให้ห้องสมุดย้ายเอกสารวิทยานิพนธ์ที่ต้องการจากห้องสมุดแห่งอื่น
- ให้ห้องสมุดขอยืมตัวเล่มวิทยานิพนธ์ที่ต้องการจากห้องสมุดแห่งอื่น
- ใช้บริการยืมวิทยานิพนธ์ที่ต้องการจากบัณฑิตวิทยาลัย
- กลับมาค้นภายหลัง ไปหาที่ห้องสมุดแห่งอื่น
- ขอยืมวิทยานิพนธ์ที่ต้องการจากผู้เขียน ไม่ค้นหาอีกต่อไป
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

11. ท่านใช้ส่วนใดของวิทยานิพนธ์บ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- หน้าปกใน กิตติกรรมประกาศ
- บทคัดย่อ สารบัญเรื่อง

- ( ) สารบัญตาราง ( ) สารบัญภาพ
- ( ) คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อที่ใช้ในการวิจัย ( ) บรรณานุกรมที่เกี่ยวข้อง
- ( ) บทนำ รวมถึง ความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ ขอบเขตของการวิจัย
- ( ) วิธีดำเนินการวิจัย ( ) ผลของการวิจัย
- ( ) บทสรุปและอภิปรายผล ( ) ข้อเสนอแนะ
- ( ) บรรณานุกรม ( ) ภาคผนวก
- ( ) ประวัติผู้เขียน

ส่วนที่ 2 ทำนประสบบัญหาในการใช้วิทยานิพนธ์ในระดับใด

โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องตัวเลือกใดตัวเลือกหนึ่ง โดยที่

- หมายเลข 5 หมายถึง เป็นปัญหามากที่สุด
- หมายเลข 4 หมายถึง เป็นปัญหามาก
- หมายเลข 3 หมายถึง เป็นปัญหาปานกลาง
- หมายเลข 2 หมายถึง เป็นปัญหาน้อย
- หมายเลข 1 หมายถึง เป็นปัญหาน้อยที่สุด

สภาพปัญหา	ระดับปัญหาที่ประสบบ				
	5	4	3	2	1
1. ปัญหาเกี่ยวกับการค้นวิทยานิพนธ์					
1.1. ไม่ทราบรายชื่อวิทยานิพนธ์ที่มีในห้องสมุด					
1.2. ห้องสมุด ไม่มีคู่มือช่วยค้น เช่น บัตรรายการ วิทยานิพนธ์ รวมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ รายชื่อ วิทยานิพนธ์ของห้องสมุด ฯลฯ					
1.3. ไม่ทราบวิธีใช้คู่มือช่วยค้น เช่น บัตรรายการ วิทยานิพนธ์ รวมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ รายชื่อ					

สภาพปัญหา	ระดับปัญหาที่ประสบ				
	5	4	3	2	1
วิทยานิพนธ์ของห้องสมุด ฯลฯ					
1.4. คู่มือช่วยค้นวิทยานิพนธ์มีรายละเอียดไม่สมบูรณ์ ..					
1.5. บัตรรายการวิทยานิพนธ์เรียงไว้สับสน					
1.6. ไม่มีบัตรรายการแยกตามภาควิชา					
1.7. วิทยานิพนธ์ที่ต้องการใช้มีบัตรรายการ แต่หาตัว- เล่มไม่พบ					
1.8. ขาดรายชื่อวิทยานิพนธ์ที่สมบูรณ์ในสาขาวิชาที่ ต้องการ					
1.9. รวบรวมตัดย่อวิทยานิพนธ์ซึ่งจัดทำโดยนักศึกษาลัย พิมพ์เผยแพร่ล่าช้า ทำให้ไม่ทราบงานวิจัยใหม่ ๆ ..					
1.10. ไม่เข้าใจวิธีการค้นหาข้อมูลวิทยานิพนธ์จากฐาน ข้อมูลคอมพิวเตอร์ (ในกรณีที่ห้องสมุดมีบริการนี้) ..					
1.11. ใช้เวลารอคอยการค้นวิทยานิพนธ์จากฐานข้อมูล คอมพิวเตอร์นาน (ในกรณีที่ห้องสมุดมีบริการนี้) ..					
1.12. ไม่ทราบชื่อวิทยานิพนธ์ที่ตรงกับความต้องการ ..					
1.13. ไม่สามารถค้นหาวิทยานิพนธ์ให้ตรงกับเนื้อหาที่ ต้องการจริง ๆ ได้					
1.14. ไม่ทราบวิธีการค้นหาวิทยานิพนธ์เล่มที่ต้องการ ..					
1.15. ห้องสมุดมีวิทยานิพนธ์ของสถาบันอื่นน้อย					
2. ปัญหาเกี่ยวกับการจัดวิทยานิพนธ์					
2.1. ไม่ทราบระบบการจัดเก็บวิทยานิพนธ์ของห้องสมุด ..					

สถานศึกษา	ระดับปัญหาที่ประสบ				
	5	4	3	2	1
2.2. วิทยาลัยจัดเรียงบนชั้นสับสยากรแก่การค้นหา	.....	.....	.....	.....	.....
2.3. วิทยาลัยจัดเรียงบนชั้นอัดแน่นเกินไป	.....	.....	.....	.....	.....
2.4. วิทยาลัยเล่มใหม่นำมาเรียงชั้นบริการล่าช้า	.....	.....	.....	.....	.....
2.5. ไม่สามารถหยิบวิทยาลัยด้วยตนเองได้	.....	.....	.....	.....	.....
3. ปัญหาเกี่ยวกับการบริการวิทยาลัย					
3.1. ไม่มีเจ้าหน้าที่ให้บริการวิทยาลัยเฉพาะ	.....	.....	.....	.....	.....
3.2. วิทยาลัยเล่มที่ต้องการมีผู้ไข้อยู่	.....	.....	.....	.....	.....
3.3. วิทยาลัยแต่ละชื่อเรื่องมีเพียงเล่มเดียวไม่เพียงพอแก่การใช้	.....	.....	.....	.....	.....
3.4. วิทยาลัยอยู่ในสภาพชำรุด	.....	.....	.....	.....	.....
3.5. ใช้เวลามากในการค้นหาวิทยาลัยแต่ละเล่ม	.....	.....	.....	.....	.....
3.6. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบริการวิทยาลัยล่าช้า	.....	.....	.....	.....	.....
3.7. จำนวนเล่มวิทยาลัยที่ให้บริการแต่ละครั้งน้อยเกินไป	.....	.....	.....	.....	.....
3.8. ไม่สามารถยืมวิทยาลัยออกนอกห้องสมุดได้	.....	.....	.....	.....	.....
3.9. ดักรับแพงเกินไป	.....	.....	.....	.....	.....
3.10. ไม่มีเครื่องถ่ายเอกสารในบริเวณห้องอ่านวิทยาลัย	.....	.....	.....	.....	.....
3.11. บริการถ่ายเอกสารไม่สะดวกแก่การใช้	.....	.....	.....	.....	.....
4. ปัญหาเกี่ยวกับการสถานที่					
4.1. บริเวณสำหรับใช้ในการค้นคว้าวิทยาลัยไม่เป็นสัดส่วนเฉพาะ	.....	.....	.....	.....	.....

สภาพปัญหา	ระดับปัญหาที่ประสบ				
	5	4	3	2	1
4.2. ห้องอ่านวิทยานิพนธ์แคบเกินไป					
4.3. ที่นั่งอ่านในห้องวิทยานิพนธ์มีน้อย					
4.4. จำนวนโต๊ะนั่งเฉพาะบุคคล (carrel) ในห้อง วิทยานิพนธ์มีน้อย					
4.5. ระบบถ่ายเทอากาศไม่ดี					
4.6. แสงสว่างในห้องอ่านวิทยานิพนธ์ไม่เพียงพอ					
4.7. มีเสียงรบกวนจากภายนอก					

5. ปัญหาอื่น ๆ นอกเหนือจากปัญหาที่กล่าวข้างต้น ท่านประสบปัญหาในการใช้วิทยานิพนธ์อย่างไร

.....

.....

.....

6. ข้อเสนอแนะในการให้บริการวิทยานิพนธ์ของห้องสมุดแห่งนี้

6.1. ....

.....

6.2. ....

.....

6.3. ....

.....

6.4. ....

.....

6.5. ....

.....

ประวัติผู้วิจัย

นางสาววาสนา อธิญาวงศ์ เกิดวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2498 ที่ กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปีพุทธศักราช 2520 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2531 ปัจจุบันทำงานอยู่ที่สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย